

Arbeidernes Kommunistparti

(marxist-leninistene)

Vedtak og uttalelser

juni 1975 — november 1976

Tillegg:
Dokumenter fra
Rød Valgallianse
1975

Arbeidernes Kommunistparti

(marxist-leninistene)

Vedtak og uttalelser

juni 1975 — november 1976

Tillegg:
Dokumenter fra
Rød Valgallianse
1975

Forlaget Oktober A/S
Oslo 1977

Arbeidernes Kommunistparti (marxist-leninistene)
Vedtak og uttalelser juni 1975 — november 1976
Tillegg: Dokumenter fra Rød Valgallianse 1975

© Forlaget Oktober A/S, Oslo 1976

1. opplag, januar 1977: 3000
Trykt hos A/S Duplotrykk, Oslo 1977

ISBN 82-7094-140-9

FORLAGETS FORORD

Denne boka inneholder vedtak, opprop og uttalelser som AKP(m-l)s ledende organer har sendt ut i perioden juni 1976 — november 1976.

Det er bare tatt med dokumenter sendt ut av partiets landsledelse — Sentralkomiteen, Sentralkomiteens Arbeidsutvalg, Faglig Utvalg og Kvinneutvalget sentralt. Dokumenter fra fylkes-organer eller organer på lavere nivå er ikke tatt med.

Som tillegg inneholder boka dokumenter sendt ut av Landsrådet i Rød Valgallianse i forbindelse med kommunevalget i 1975.

Dokumentene er trykt i kronologisk orden — i rekkefølge etter datoen de blei sendt ut. For enkelthets skyld er de datert i henhold til datoen de blei offentliggjort. De dokumentene som er gjengitt etter Klassekampen eller Røde Fane er datert etter utgivelsesdatoen, til tross for at selve datoen da dokumentet blei sendt ut kan være en annen.

Oslo, 1. januar 1977
Forlaget Oktober A/S

FORLAGETS FORORD	3
FELLESUTTALELSE FRA KOMMUNISTISK ENHETSFORBUND (MARXIST-LENINISTENE), ISLAND (Einingarsamtök Kommúnista (marx-lenínistar) – EIK(m-l)) OG ARBEIDERNE KOMMUNIST. PARTI (MARXIST-LENINISTENE), NORGE	15
<i>Røde Fane 4/75</i>	
SOVJET STYRKES I KAMPEN OM VERDENSHERREREDOMMET	18
<i>Om Gandhi-klikkens innføring av fascistisk diktatur i India</i>	
<i>Arbeidsutvalget</i>	
<i>Klassekampen 25/75 (2/7)</i>	
STØTTEUTTALELSE TIL ET MEDLEM AV KVINNEFRONTEN SOM ER SAGT OPP FRA SIN STILLING VED DIAKONISSESJUKE-HUSET I BERGEN	19
<i>Faglig utvalg</i>	
<i>Klassekampen 26/75 (9/7)</i>	
FULL STØTTE TIL NSB-ARBEIDERNE VED EI REKKE GODS-EKSPEDISJONER I KAMPEN MOT LINJEGODS	19
<i>Faglig utvalg</i>	
<i>Klassekampen 26/75 (9/7)</i>	
STØTTEUTTALELSE TIL ARBEIDERNE VED BÆRUM VERKS DØRFABRIKK I LOMMEDALEN I KAMPEN MOT NEDLEGGING AV FABRIKKEN	19
<i>Faglig utvalg</i>	
<i>(18/7-75)</i>	
FULL STØTTE TIL DE STRÉKKENDE VED A/S MIDTNORSK INDUSTRI	20
<i>Faglig utvalg</i>	
<i>(24/7-75)</i>	
PRESSEMELDING VEDRØRENDE VERDENS GANGS LØGNER OM RØD-FRONT-LEKKEN PÅ NÅØYA	21
<i>AKP(m-l)s kontor</i>	
<i>Klassekampen 28/75 (28/7)</i>	
HILSEN FRA AKP(m-l) TIL AKSJONSKOMITEEN FOR DE STRÉKKENDE BØNDENE PÅ HITRA OG FRØYA	22
<i>Arbeidsutvalget og Faglig utvalg</i>	
<i>Klassekampen 31/75 (13/8)</i>	
UTTALELSE OM STRÉIKEN VED A/S MIDT-NORSK INDUSTRI (NESNASTREIKEN)	22
<i>Faglig utvalg</i>	
<i>Klassekampen 31/75 (13/8)</i>	
STØTT ISLAND MOT BRESJNEVS TRUSLER!	25
<i>Om Sovjetunionens «protest» mot Islands utvidelse av fiskerigrensa</i>	
<i>Arbeidsutvalget</i>	
<i>Klassekampen 32/75 (20/8)</i>	

OPPROP TIL AKP(m-l)s MEDLEMMER OG SYMPATISØRER ETTER STREIKESTØTTEKONFERANSEN I STAVANGER.....	26
Arbeidsutvalget <i>Klassekampen 33/75 (27/8)</i>	
STØTTERESOLUSJON TIL LÆRERNE VED SMEDSTUA SKOLE ..	26
Faglig utvalg <i>Klassekampen 33/75 (27/8)</i>	
STØTTEUTTALELSE TIL DE STREIKENDE ARBEIDERNE VED TRONDHEIM TRAFIKKSELSKAP	27
Faglig utvalg <i>Klassekampen 33/75 (27/8)</i>	
AKP(m-l) HILSER DEN DEMOKRATISKE REPUBLIKKEN VIET- NAMS 30-ÅRS JUBILEUM	27
Arbeidsutvalget <i>Klassekampen 34/75 (3/9)</i>	
LÆRERNE PÅ STOVNER HAR REIST EN VIKTIG KAMP SOM ANGÅR HELE ARBIEDERKLASSEN!	29
<i>Uttalelse om lærerne ved Smedstua skole i kamp mot Oslo Kommune for bedring av de sosiale forholda på Stovner i Oslo.</i> Arbeidsutvalget <i>Klassekampen 34/75 (3/9)</i>	
HILSEN FRA AKP(m-l) I ANLEDNING 27-ÅRSDAGEN FOR OPP- RETTELSEN AV DEN DEMOKRATISKE FOLKEREPUBLIKKEN KOREA	30
Arbeidsutvalget <i>Klassekampen 36/75 (17/9)</i>	
AKP(m-l) PROTESTERER MOT SOVJETS RAKETTØVELSER I BARENTSHAVET	31
Arbeidsutvalget <i>Klassekampen 37/75 (24/9)</i>	
DØD OVER FRANCODIKTATURET!	32
<i>Hilsen til Sentralkomiteen i Spanias Kommunistiske Parti (m-l) i an- ledning henrettelsen av fem spanske frihetskjemper</i> Arbeidsutvalget <i>Klassekampen 38/75 (1/10)</i>	
HILSEN TIL FOLKEREPUBLIKKEN KINAS 26-ÅRS JUBILEUM...	33
Arbeidsutvalget <i>Klassekampen 39/75 (8/10)</i>	
FULL STØTTE TIL DE STREIKENDE FANGENE VED ULLERSMO LANDSFENGSEL	34
Faglig utvalg <i>Klassekampen 41/75 (22/10)</i>	
STØTTE TIL DEN ANTIFASCISTISKE ANNONSEBOIKOTTEN I GRAFISK FORBUND	35
Faglig utvalg <i>Klassekampen 41/75 (22/10)</i>	

KREV FORBUD MOT DET NYE NAZI-PARTIET «NORSK FRONT»! .	35
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 42/75 (29/10)	
AKP (m-l) HILSER KOREAS ARBEIDERPARTI PÅ 30-ÅRSDAGEN FOR STIFTELSEN AV PARTIET	37
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 42/75 (29/10)	
HILSEN TIL SENTRALKOMITEEN I ARBEIDETS PARTI I ALBANIA I ANLEDNING 31-ÅRSDAGEN FOR FRIGJØRINGA AV ALBANIA .	37
Sentralkomiteen	
Klassekampen 47/75 (3/12)	
STØTT ISLANDS KAMP MOT ENGELSK AGGRESJON	38
<i>Protest mot den britiske marinens beskyttelse av engelske trålere innafør den islandske 200-mils fiskerigrensa</i>	
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 47/75 (3/12)	
FELLESUTTALELSE FRA TYSKLAND KOMMUNISTISKE PARTI, MARXIST-LENINISTENE (KPD/ML) OG ARBEIDERNE KOMMUNISTPARTI (MARXIST-LENINISTENE)	40
Referert i Klassekampen 49/75 (3/12)	
Gjengitt i sin helhet i Røde Fane 1/76	
HILSEN FRA AKP(m-l) TIL SENTRALKOMITEEN I VIETNAM ARBEIDERPARTI, SENTRALKOMITEEN I FNL OG REGJERINGENE I BEGGE DELER AV VIETNAM I ANLEDNING 15-ÅRSDAGEN FOR OPPRETTELSEN AV FNL.....	43
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 49/75 (3/12)	
STØTT ØST-TIMORS FRIHETSKAMP — STØTT FRETILIN!	43
<i>Protest mot den indonesiske fascistregjeringas overfall på Øst-Timor</i>	
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 49/75 (3/12)	
PROTESTER MOT HASSANS ANGREP PÅ SAHARA! STØTT F. POLISARIO	45
<i>Uttalelse fra AKP(m-l) om situasjonen i Sahara</i>	
Arbeidsutvalget	
Røde Fane 1/76	
HILSEN FRA AKP(m-l) TIL POLENS KOMMUNISTISKE PARTI I ANLEDNING 10-ÅRS JUBILEET	47
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 1/76 (6. januar)	
KONDOLANSETELEGRAM I ANLEDNING VISEFORMANN I KINAS KOMMUNISTISKE PARTI, KANG SHENG'S DØD	47
Sentralkomiteen	
Klassekampen 1/76 (6/1)	
REIS KAMP MOT KLASSEDOMMEN I HAMMERVERK-SAKA... .	48
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 2/76 (8/1)	

STØTTEFRÅSEGN TIL DET SUSPENDERTE STYRET I SOSIALE ETATERS FAGFORENING I OSLO	49
Faglig utvalg	
<i>Klassekampen</i> 3/76 (13/1)	
KONDOLANSE I ANLEDNING CHOU EN-LAIS DØD	49
Sentralkomiteen	
<i>Klassekampen</i> 3/76 (13/1)	
STØTTE TIL DE STREIKENDE ARBEIDERNE VED SAGA SKOG- INDUSTRIER	50
Faglig utvalg	
<i>Klassekampen</i> 4/76 (15/1)	
FELLESUTTALELSE FRA SPANIAS KOMMUNISTISKE PARTI (MARXIST-LENINISTENE) (PCE(M-L)) OG ARBEIDERNE'S KOM- MUNISTPARTI (MARXIST-LENINISTENE)	51
<i>Klassekampen</i> 7/76 (27/1)	
STILL BERGESEN FOR RETTEN!	52
<i>Uttalelse fra AKP(m-l) i forbindelse med Berge Istras forlis</i>	
Faglig utvalg	
<i>Klassekampen</i> 8/76 (29/1)	
DNA OG IVAR LEVERAAS LEGGER FRAM FALSK «BEVIS» MOT STREIKESTØTTEKOMITEENE	54
<i>Uttalelse fra AKP(m-l) i anledning beskyldningene fra DNA-sekretær Leveraas om at streikestøttekomiteene begår økonomiske misligheter med innsamlte midler</i>	
Arbeidsutvalget	
<i>Klassekampen</i> 11/76 (10/2)	
TAKKEBREV TIL AKSJONSKOMITEEN VED NORSK HAMMER- VERK	55
Sentralkomiteen	
(24/2)	
ORGANISER STØTTEARBEIDET RASKT!	55
<i>Uttalelse om politisk og økonomisk støtte til Jøtul-arbeiderne</i>	
Arbeidsutvalget	
<i>Klassekampen</i> 15/76 (24/2)	
HILSEN TIL DE STREIKENDE JØTULARBEIDERNE	56
Faglig utvalg	
<i>Klassekampen</i> 15/76 (24/2)	
AKP(m-l) HILSER EIK(m-l)s 2. LANDSMØTE	56
Arbeidsutvalget	
<i>Klassekampen</i> 15/76 (24/2)	
AKP(m-l) AVVISER STATSFINANSIERING AV PARTIA	57
Arbeidsutvalget	
<i>Klassekampen</i> 17/76 (2/3)	
PROTEST MOT USAs TERRORBOMBING I KAMBODSJA	58
Arbeidsutvalget	
<i>Klassekampen</i> 19/76 (9/3)	

SYMPATISTSTREIK FOR JØTULARBEIDERNE!	58
<i>Oppfordring til sympatiststreiker og -aksjoner over hele landet for de streikende Jøtularbeiderne</i>	
Faglig utvalg	
Klassekampen 22/76 (18/3)	
HILSEN FRA AKP(m-l) I ANLEDNING OPPRETTELSEN AV REPU— BLIKKEN SAHARA	59
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 23/76 (23/3)	
PROTEST MOT SIONISTISK TERROR MOT PALESTINERNE	59
<i>Brev til Yassir Arafat, leder for den Palestinske Revolusjonen og for-</i> <i>mann i Eksekutivkomiteen i PLO</i>	
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 27/76 (6/4)	
OPPROP TIL AKP(m-l)s MEDLEMMER OM 1. MAI	60
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 29/76 (13/4)	
AKP(m-l) HILSER KAMPUCHEA PÅ ETTÅRS DAGEN FOR FRI- GJØRINGA	60
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 30/76 (21/4)	
AVVIS REKLAMEKAMPANJEN FOR JORDBRUKSOPPGRJØRET .	61
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 30/76 (21/4)	
SLUTT OPP OM STREIKEN MOT NY-NAZISTANE	62
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 32/76 (27/4)	
STØTT DE STREIKENDE LINJEGODSARBEIDERNE!	62
Faglig utvalg	
Klassekampen 32/76 (27/4)	
BEKJEMP POLITIVOLD OG STREIKEBRYTERI!	62
<i>Protest mot politiangrepet på og arrestasjonene av de streikende gods-</i> <i>ekspeditørene ved Linjegods</i>	
Faglig utvalg	
Klassekampen 33/76 (29/4)	
AKP(m-l) HILSER ETTÅRS DAGEN FOR FRIGJØRINGA AV VIETNAM	63
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 35/76 (6/5)	
HILSEN FRA AKP(m-) TIL SVERIGES KOMMUNISTISKE PARTIS 2. KONGRESS	64
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 38/76 (19/5)	
STØTTEUTTALELSE TIL DE STREIKENDE BANKFUNK- sjonærene	66
Faglig utvalg	
(31/5)	

STØTT BANKFUNKSJONÆRENE'S STREIK — NEI TIL TVUNGEN VOLDGIFT!	66
Faglig utvalg	
Klassekampen 42/76 (1/6)	
STØTTE TIL AZANIAS FOLK	67
<i>Protest mot massakrene i Soweto</i>	
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 49/76 (24/6)	
POLENS ARBEIDERE TIL KAMP MOT KAPITALISTISK UTBYTTING	68
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 50/76 (29/66)	
HOLD OPPE BEREDSKAPEN FOR STREIKESTØTTE I SOMMER	69
Faglig utvalg	
Klassekampen 50/76 (29/6)	
FULL STØTTE TIL SITT-NED-AKSJONEN BLANT RENGJØRINGS- PATRULJEN I OSLO KOMMUNE	69
Faglig utvalg	
Klassekampen 50/76 (29/6)	
STØTTE TIL DE STREIKENDE BOMVAKTENE I LIER	70
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 50/76 (29/6)	
MOT TRAKASSERING AV POLITISKE FLYKTNINGER OG FREMMEARBEIDERE	70
Faglig utvalg	
Klassekampen 52/76 (6/7)	
AKP (m-l) OM RAKETTØVELSEN: EN NØYE PLANLAGT PROVOKASJON	70
<i>Protester mot DNA-regjeringas forræderiske politikk</i>	
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 52/76 (6/7)	
ARBEIDSUTVALGET I AKP (m-l) HILSER 55-ÅRSDAGEN TIL KINAS KOMMUNISTISKE PARTI	71
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 53/76 (13/7)	
CHU TEH ER DØD	72
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 53/76 (13/7)	
REIS STREIKETRUSLER MOT OPPSIGELSENE!	72
Faglig utvalg	
Klassekampen 53/76 (13/7)	
SOLIDARITET MED POLENS ARBEIDERE!	73
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 55/76 (27/7)	

AKP(m-l) PROTESTERER MOT USAs PROVOKASJONER I KOREA	73
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 63/76 (24/8)	
LEVE TEL AL-ZAATAR! AVSLØR DE SOM STÅR BAK BLODBADET I LIBANON!	74
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 63/76 (24/8)	
31. ÅR SIDEN AUGUST-REVOLUSJONEN I VIETNAM	75
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 67/76 (7/9)	
PCR CHILE — I SPISSEN FOR KAMPEN	76
Felles uttalelse fra Partido Comunista Revolucionario (PCR), Chile, og AKP(m-l)	
Klassekampen 67/76 (7/9)	
OPPROPET FRA PARTIET TIL ALLE MEDLEMMER I AKP(m-l), RØD UNGDOM OG NKS	78
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 69/76 (14/9)	
KONDOLANSE FRA AKP(m-l) VED FORMANN MAOS DØD	78
Sentralkomiteen	
Klassekampen 69/76 (14/9)	
AVVIS SOVJETS KANONBÅTDIPLOMATI	79
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 73/76 (28/9)	
KAST KREFTENE INN I STREIKESTØTTEARBEIDET	81
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 73/76 (28/9)	
GODTA IKKE DOMMEN I SPORVEISSAKA	81
Faglig utvalg	
Klassekampen 74/76 (30/9)	
PROTESTER MOT DOMMEN MOT ARILD RØNSEN	82
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 75/76 (5/10)	
STØTTER LO-LEDELSEN TSJEKKOSLOVAKIAS QUISLINGER? ..	82
Åpent brev til LO-formann Tor Aspengren	
Faglig utvalg	
Klassekampen 77/76 (12/10)	
AKP(m-l) HILSER KKP VED 27-ÅRSDAGEN FOR GRUNN- LEGGELSEN AV FOLKEREPUBLIKKEN KINA	83
Arbeidsutvalget	
Klassekampen 77/76 (12/10)	

STYRK STØTTEARBEIDET FOR DE STREIKENDE VED NORSK CHAMPIGNON!	84
Faglig utvalg	
<i>Klassekampen 78/76 (14/10)</i>	
FORDØM OVERGREPENE MOT ARBEIDSLEDERNE	85
Faglig utvalg	
<i>Klassekampen 79/76 (19/10)</i>	
AKP (m-l) HILSER DE OPPSAGTE I MO	85
Faglig utvalg	
<i>Klassekampen 79/76 (19/10)</i>	
AKP (m-l) HILSER HAMMERVERKARBEIDERNE	86
Faglig utvalg	
<i>Klassekampen 79/76 (19/10)</i>	
STØTT DE ANSATTE PÅ FORVERNSENTRET	86
Faglig utvalg	
<i>Klassekampen 80/76 (21/10)</i>	
AKP (m-l) HILSER KKP's FORMANN	87
Arbeidsutvalget	
<i>Klassekampen 81/76 (26/10)</i>	
AKP (m-l) HILSER KKP's VEDTAK	87
Arbeidsutvalget	
<i>Klassekampen 81/76 (26/10)</i>	
«IZVESTIA»S ARTIKKEL ER EN GROV PROVOKASJON MOT DET NORSKE FOLKET	88
Arbeidsutvalget	
<i>Klassekampen 81/76 (26/10)</i>	
FULL STØTTE TIL LÆRERNES STREIK	89
Faglig utvalg	
<i>Klassekampen 82/76 (28/10)</i>	
POLITISK ASYL FOR KEMAL	90
Arbeidsutvalget	
<i>Klassekampen 83/76 (2/11)</i>	
 Tillegg:	
STØTT FOLKENE I AFRIKA OG PORTUGAL	91
<i>I forbindelse med militærkuppet i Portugal i april 1974 sendte arbeidsutvalget ut denne uttalelsen. Ved en feil ble den ikke tatt med i den forrige samlinga med vedtak og uttalelser fra AKP (m-l).</i>	

Tillegg:	
DOKUMENTER FRA RØD VALGALLIANSE 1975.....	93
OPPROP FOR RØD VALGALLIANSE 1975.....	93
<i>Klassekampen 9/75 (5/3)</i>	
OPPROP FRA LANDSKONFERANSEN TIL RØD VALGALLIANSE	94
<i>Klassekampen 21/75 (5/6)</i>	
FORBY DET NYE NAZI-PARTIET!	95
<i>Uttalelse fra landskonferansen til Rød Valgallianse</i>	
<i>Klassekampen 21/75 (5/6)</i>	
PROTEST TIL NRK MOT OPPLEGGET FOR VALGSENDINGENE.....	96
<i>Uttalelse fra Landskonferansen til Rød Valgallianse</i>	
<i>Klassekampen 21/75 (5/6)</i>	
STØTT RØD VALGALLIANSE! BOIKOTT SV OG DNA!	97
<i>Uttalelse fra Landsrådet i Rød Valgallianse</i>	
<i>Klassekampen 31/75 (13/8)</i>	
SLUTT OPP OM DEMONSTRASJONEN 21. AUGUST!	98
<i>Oppfordring fra Landsrådet i Rød Valgallianse</i>	
<i>Klassekampen 31/75 (13/8)</i>	
ØKT INNSATS I KAMPEN MOT FRANCO-FASCISMEN	99
<i>Uttalelse fra Landsrådet i Rød Valgallianse</i>	
<i>Klassekampen 38/75 (1/10)</i>	
OPPGAVEN FRAMOVER: BYGG UT AKP(m-l)!	
RV BLIR OPPLØST	99
<i>Uttalelse fra Landsrådet i Rød Valgallianse</i>	
<i>Klassekampen 39/75 (8/10)</i>	

FELLESUTTALELSE FRA KOMMUNISTISK ENHETSFORBUND (MARXIST- LENINISTENE), ISLAND (Einingarsamtøk Kommunista (marx-leninistar) — EIK(m-l)) OG ARBEIDERNE KKOMMUNISTPARTI (MARXIST- LENINISTENE), NORGE

Røde Fane 4/75

Representanter for EIK(m-l), Island og AKP(m-l), Norge har nylig hatt et møte. Diskusjonene viste politisk enighet på alle viktige punkter. De to søsterorganisasjonene er sterkt knyttet sammen av en rekke felles kampoppgaver, som kampen mot supermaktenes stadig økende militære virksomhet på havene utenfor våre lands kyster, kampen for utvidede fiskerigrenser og kampen for å bevare det ressursgrunnlaget som danner eksistensgrunnlaget for store deler av våre lands folk.

På møtet informerte representantene om utviklingen av klassekampen og den marxist-leninistiske bevegelsens arbeid på Island og i Norge.

EIK(m-l) og Island

Den økonomiske krisen på Island tilspisser seg stadig. I 1974 steg prisene med over 50 %. Den reaksjonære regjeringen forsøker å velte byrdene over på arbeidsfolk ved f.eks. å kutte ut alle indeksreguleringer på lønninger. Samtidig åpner regjeringen for utenlandsk kapitalinnførsel og innskrenker landets suverenitet ved en ny lakeiavtale med USA-imperialismen.

Den islandske arbeiderklassen og det islandske folket har lange kamptradisjoner. I de siste 15–20 årene har imidlertid sosialdemokrater og senere revisjonister hatt ledelsen i arbeiderbevegelsen og svekket dens kampevne ved å lede kampen inn i parlamentariske organer og isolere den der. Spesielt har revisjonistene og venstre-sosialdemokratene i Folkealliansen brukt sin sterke stilling, som den arvet etter at de likviderte Kommunistpartiet og Sosialistpartiet, innenfor det islandske LO, til å fremme sitt parlamentariske arbeid. De står fram som den største representanten for classesamarbeidslinjen og går inn for hestehandel med ledende stillinger i fagbevegelsen, slik at ultra konservative representanter sitter med viktige verv i fagbevegelsen.

I en slik situasjon er det viktig å styrke

kampen for å skolere arbeiderklassens fortrøpp i marxismen-leninismen. Kampen for arbeidsfolks kår og rettigheter, som stadig blir angrepet av monopolkapitalen og staten, må også kraftig styrkes. Og videre må kampen mot imperialismen av alle typer reises i stort omfang.

Kommunistisk Enhetsforbund(m-l) (Einingarsamtøk Kommunista(m-l)) er en ung organisasjon, som har hatt stor framgang. EIK(m-l) er den eneste islandske organisasjonen som bygger konsekvent på marxismen-leninismen Mao Tse-tungs tenkning. EIK(m-l) har vokst i styrke i kampen mot såvel revisjonister som «venstre»-opportuniste — trotskister og halvtrotskister.

I den nåværende situasjon arbeider EIK(m-l) for å avsløre og kjempe mot revisjonismen og den sekterske «venstre»opportunistismen. EIK(m-l) ser på dette som nødvendig for å oppnå enhet i arbeiderklassen på klassekampens grunn. De viktigste oppgavene som reiser seg for EIK(m-l) er i hovedsak tre:

For det første det strategiske målet til EIK(m-l), å bygge et marxistisk-leninistisk kommunistparti på Island.

For det andre å bygge en enhetsfront av arbeidere, bønder og fiskere i kampen for dagskravene.

For det tredje å bygge en mektig enhetsfront sammen med alle progressive krefter for å forsvare Islands sjølråderett — Islands politiske og økonomiske suverenitet og selvstendighet og støtte folkenes kamp over hele verden.

Dette er nødvendig for å sikre at den sosialistiske revolusjon og oppbyggingen av sosialismen på Island vil bli seierrik.

AKP(m-l) i Norge ser opprettelsen av EIK(m-l) i januar i år som en viktig seier for den Islandske marxist-leninistiske bevegelse og for alle revolusjonære på Island. Marxist-leninistene i Norge gleder seg over EIK(m-l)s framganger som åpner lyse perspektiver for framtiden.

AKP(m-l) og Norge

Situasjonen i Norge de siste åra er prega av at klassekampen skjerpes. Arbeiderklassen og det arbeidende folket har skjerpet kampen mot monopolkapitalen, imperialismen og reaksjonen. Samtidig ruster reaksjonen seg. Antikommunistisk hets-propaganda blir spredd både fra det tradisjonelle høyre og fra sosial-imperialismens tilhengere. Reaksjonen forsøker å starte en kampanje for å avskaffe progressive arbeidere. Væpnede fascistiske bander opprettes.

Samtidig forbereder de to supermaktene angrep mot Norge. USA, som har dominert Norge etter krigen, avslørte sine aggressive hensikter bl.a. gjennom NATO-øvelsene som rettet seg mot arbeidere, studenter og kommunister. Den andre supermakta, Sovjet, har verdens største flåtebase i Murmansk, få mil fra Norges grense, og gjennomførte i vår den store angrepsøvelsen OKEAN rett utafor Norges kyster. Begge de to supermaktene har sine medspillere i landet.

Dette stiller Arbeidernes Kommunistparti(m-l) overfor store oppgaver. Sjøl om partiet er nytt og lite, så har det vunnet viktige framganger. Marxist-leninistene har evna å spille en politisk ledende rolle i streikekampene og støttarbeidet for streikende arbeidere i de siste åra. I vår har AKP(m-l) gått i spissen for å utvikle bevegelsen mot de politiske oppsigelsene. AKP(m-l) er det eneste partiet som bekjemper både USA og Sovjet, som krever NATO ut av Norge og samtidig advarer mot truselen fra sosial-imperialismen. AKP(m-l) er det eneste partiet som kaster kreftene sine inn i solidaritetsarbeidet for folkene i den 3. verden og venns-kapsarbeidet for de virkelige sosialistiske landa.

AKP(m-l) står fast på prinsippet om at den daglige klassekampen må forbindes med kampen mot opportunisten. All erfaring viser at revisjonistene i SV allierer seg med de imperialistiske supermaktene og saboterer klassekampen i Norge. Derfor kan klassekampen ikke vinne framgang uten kamp mot sosialdemokrati og revisjonisme.

Situasjonen nå krever at AKP(m-l) konsentrerer kreftene om proletariatet, mobiliserer massene mot de to supermaktene og all imperialism, skjerper kampen mot revisjonismen og utvikler hele partiets evne til å studere og anvende marxismen-leninismen Mao Tse-tung's tenkning.

EIK(m-l) støtter fullt ut det norske marxist-leninistiske partiet og gleder seg over den framgangen det har hatt de siste åra.

Enhet mot supermaktene og all imperialism

Verdenssituasjonen endres raskt. Folkene befri seg fra imperialismens åk.

Vi hilser spesielt de Vietnamesiske og Kambodsjanske folkene og gratulerer hjertelig med de glimrende seirene i frigjøringskampen og befrielsen av deres fedreland. De indo kinesiske folkene har vist at små land kan befri seg og nedkjempe supermaktens aggresjon, de har tilført imperialismen store nederlag og verdens undertrykte folk en historisk seier. Folkenes frigjøringskamp er den eneste faktoren som kan hindre en ny verdenskrig.

Supermaktene rivaliserer og rustet opp til krig som aldri før. Sovjets sosial-imperialisme blir stadig mer avslørt i verdensmålestokk. USA-imperialismen er svekket på grunn av de store nederlagene for frigjøringsbevegelsene og den dyptgående allmenne krisa som den vestlige kapitalistiske verden nå opplever i stadig økende grad. Den andre supermakten bruker USAs svekkede stilling og de »gamle» kapitalistiske landenes økonomiske kriser til å styrke sine posisjoner på internasjonal basis, samtidig som den arbeider for å velte følgene av egen krise over på satellittlandene og landene i den 3. verden ved å øke sin utbytting der. Faren for en ny verdenskrig, en oppdelingskrig, mellom de to supermaktene øker stadig.

Supermaktens gigantiske opprustning og økende aggressivitet er en klar varsel til verdens folk om å forene seg i kampen mot krigstruselen fra de to supermaktene USA og Sovjet.

Folkene må forsvare seg mot supermaktens forsøk på å infiltrere, dominere og angripe andre land. Arbeiderklassen og de arbeidende folkene i de høyt utviklete kapitalistiske landa må delta i fronten mot supermaktene. I vår del av verden må vi styrke kontakten med hverandre over landegrensene, og vi må utvikle solidariteten med frigjøringsbevegelsene i den 3. verden, de virkelige sosialistiske landa og alle som kjemper mot imperialismen.

Dagens verden viser også klart sannheten i Lenins ord om at ingen kamp mot imperialismen er mulig uten kamp mot opportunisten. De falske kommunistene i Kreml er sjøl ledere over en av verdens to sterkeste og farligste imperialistmakter. De holder hundrevis av millioner under sitt kapitalistiske diktatur, og truer milliarder med krig.

Revisjonist-partienes funksjon er å avlede og sabotere kampen for den sosialistiske revolusjonen, den daglige klassekampen og kampen mot imperialismen. Revisjonistpartiene er tjenerne for sosial-imperialismen, samtidig som de

EIK(m-l), Island blir stilt i spissen i år. Her er tittelhovedet til avisa og tidsskriftet som forbeholdt gjev ut. - »Arbeiderbladet og Arbeiderpartiet» er navnet om ein set dei om allereist.

hindrer kamp mot USA-imperialismen. De er ytterst færlige for Island fordi de vil erstatte dem mot den svenske kysten for amerikanske. Ingen front mot imperialismen som heller sten at de moderne imperialistene søkter og bekjempes.

Både Norge og Island ligger i stridshavet mellom de to supermaktene. I tillegg til kysten driver imperialistene oppover med store militære styrker som mål er å erstatte vårt lands folk. Disse landene er medlemmer av NATO. I begge land har USA-imperialismen betydelige økonomiske og politiske viktigheter. Sovjet tilfører og leverer store militære ressurser ved å hjelpe mot de nord-atlantiske folkene rettferdige krav om selv å kunne bestemme over tilstandene i området. Sammen med andre imperialistmakt motarbeider Sovjet Islands og Norges kamp for 50 og 200 mil. Samtidig prøver Sovjet å anskaffe seg viktige posisjoner i de to land og spesielt ved de to landenes kyster hvor Sovjet nekter å godta internasjonale regler for oppdeling av Barentshavet og driver med hemmelig leting etter olje på den islandske søkkelen nord for Island. De norske og islandske folkene har ingen felles interesse av samarbeid med de to supermaktene, de er våre folks verste fiender.

Islands og Norges folk er naboer i Nord-

atlanten. De er nære slakteringer og venner bundet sammen av felles historier.

Folkene på Island og i Norge har alltid sympatisert med hverandre og støttet hverandre. Nå krever det av marxist-leninistene i EIK(m-l) og AKP(m-l) at vi legger videre på denne gode tradisjonen og styrker enheten mot supermaktene og imperialismen.

EIK(m-l) og AKP(m-l) støtter frigjøringsbevegelsene og folkets kamp mot de to supermaktene og all imperialismen. Vi støtter de sosialistiske landene Folkerepublikken Kina, Folkerepublikken Albania, Den Demokratiske Republikken Vietnam og Den Demokratiske Republikken Korea. Vi støtter de revolusjonære statene i Sør-Vietnam og Kambodsja.

Vi støtter arbeidernes og undertrykte kamp for revolusjon hele verden over.

EIK(m-l) og AKP(m-l) vil styrke forbindelsene mellom kommunistene i verden, og spesielt styrke forbindelsene mellom de nordiske søsterpartiene og partibyggende organisasjonene på grunnlag av de gode resultatene de oppnådde på sin første felleskonferanse i januar 1975.

Leve vennskapet mellom de arbeidende folkene og kommunistene på Island og i Norge.

ARBEIDERE OG UNDERTRYKTE I ALLE LAND, FOREN DERE!

EIK(m-l)

juni 1975

AKP(m-l)

SOVJET STYRKES I KAMPEN OM VERDENSHERREDØMMET

Om Gandhi-klikkens innføring av fascistisk diktatur i India

Arbeidsutvalget

Klassekampen 25/75 (2/7)

30. juni sendte Arbeidsutvalget i AKP (m-l) ut denne uttalelse:

Med aktiv støtte fra sosial-imperialistene har Indira Gandhi-klikken innført et åpent fascistisk diktatur i India. Av redsel for å miste makta etter at hun ble avslørt som valgsvindler, har Gandhi satt i gang massearrestasjoner, pressesensur og knust enhver trevl av borgerlig-demokratiske rettigheter.

I årevis har tusenvis av marxist-leninister og revolusjonære blitt fengsla, torturert og drept. Nå er fasciseringa ført fram til sin ytterste konsekvens. Det åpne fascistdiktaturet. Sammen med det pro-sovjetiske og revisjonistiske quislingpartiet har ledelsen i Kongresspartiet stått fram som terrorister og fascister. Sovjets støtte har gitt dem mot og makt til å kaste den «demokratiske» masken.

FASCISTISK «LØSNING» PÅ KRISA

I år på år har India sunket inn i ei stadig djupere politisk økonomisk krise. Arbeider- og bondemassene har reist tusenvis av aksjoner og streiker. Gandhi-klikkens løsning på krisa har vært å slå ned opposisjonen med terror og hente støtte fra Moskva. Det åpne fascistdiktaturet med varm støtte fra sosialimperialistene blei den endelige «løsningen».

AGGRESJON OG ANNEKSJON

Terror og fascisme mot arbeider- og bondemassene i India har gått hand i hand med aggresjon og ekspansjonisme mot nabolstatene. I 1971 slo herskerne til mot Pakistan og sønderlemma landet — med Sovjet som politisk garantist. Øst-Bengalen ble omgjort til et fascistisk lydrike. Nabolstatene Kashmir og Sikkim har blitt brutalt annektert og slavebundet av Indias herskere — med Kreml-tsarene som ivrige pådrivere og garantister.

KREML-TSARENE FISKER I RØRT VANN

I en årrekke har sosialimperialistene arbeidet i India for å dra fordel av krisa. De har klart å sikre seg kontrollen over tungindustri og deler av energiforsyninga. Den sovjetisk-indiske «vennskapsavtalen» fra 1971 var en foreløpig krone på verket for Bresnev: Avtalen er i virkeligheten en militærpakt som gir sosialimperialistene rett til å gripe inn om India «trues». Raskt har de nye tsarene sikret økt innflytelse over det indiske militærapparatet.

ET LEDD I KAMPEN FOR VERDENSHERREDØMMET

Sovjet forsøker nå å ta kontrollen over hele det indiske sub-kontinentet.

Fascismen i India og Bangla Desh styrker sosialimperialismens makt, og gjør disse enorme områder til et viktig oppmarsjrområde for Sovjet i innringinga av det sosialistiske Kina. Tsarenes frammarsj styrker dem i kampen om verdensherredømmet — på bekostning av den andre supermakta USA. Kremlherskerne er nå i ferd med å gå forbi USA som verdens største eksportør av fascisme. Innføringa av fascisme i India sikrer sosialimperialismen økt makt over et av verdens største land. I India holder de grepet på viktig industri og militærapparat. Innføringa av fascismen — med Sovjet som garantist — øker spenninga mellom de to supermaktene. Krigstruselen øker. Sosialimperialismen blir et stadig viktigere bolverk for det imperialistiske verdenssystemet.

KAMPEN VIL KRONES MED SEIER!

Fascismen er ei svak makt. Supermaktene Sovjet og USA truer verdens folk og nasjoner, men kan tvinges i kne om bare verdens folk og nasjoner står sammen, har mot til å reise kamp og gripe til våpen. Den revolusjonære kampen som de indiske arbeider- og bondemassene fører vil sikkert og visst bli kronet med seier, og med nederlag for fascismen og sosialimperialismen i India. En

brei og aktiv solidaritet fra alle verdens folk vil gi folkemassene på det indiske sub-kontinentet en viktig ryggstøtte.

Ned med fascismen — leve det indiske folkets revolusjonære kamp:

Kamp mot sosialimperialismen!

Reis kampen mot de to supermaktene Sovjet og USA!

Arbeidsutvalget i AKP (m—l)

30. juni 1975.

STØTTEUTTALELSE TIL ET MEDLEM AV KVINNEFRONTEN SOM ER SAGT OPP FRA SIN STILLING VED DIAKONISSESJUKEHUSET I BERGEN

Faglig utvalg

Klassekampen 26/75 (9/7)

Faglig Utvalg i AKP (m—l) sendte i forrige uke ut to uttalelser: En med støtte til medlemmet av Kvinnefron-

ten som er blitt sagt opp fra sin stilling ved Diakonisse-sjukehuset i Bergen. I uttalelsen appelleres det om at

progressive arbeidsfolk gir politisk og økonomisk støtte — også i sommerferien.

FULL STØTTE TIL NSB-ARBEIDERNE VED EI REKKE GODSEKSPEDISJONER I KAMPEN MOT LINJEGODS

Faglig utvalg

Klassekampen 26/75 (9/7)

Den andre gir full støtte til kampen som NSB-arbeiderne ved godsekspedisjonene bl.a. i Oslo, Dram-

men og Hønefoss på nytt har reist mot Linjegods. «Bare kamp kan presse DNA-regjeringa til å ta opp Linje-

godssaken på ny og tvinge gjennom en ordning som tjener arbeidsfolk,» heter det bl.a. i uttalelsen.

STØTTEUTTALELSE TIL ARBEIDERNE VED BÆRUM VERKS DØRFABRIKK I LOMMEDALEN I KAMPEN MOT NEDLEGGING AV FABRIKKEN

Faglig utvalg

(18/7-75)

Til bedriftsklubben v/Bærums Værks Dørfabrikken, Lommedalsveien, Bærums Verk.

Kamerater,

Arbeidernes Kommunistparti (ml) vil med dette gi sin fulle støtte til den kamp

dere fører for å hindre Løvenskiolds spekulative nedlegging av deres arbeidsplasser på dørfabrikken.

At arbeiderne ved Ulefoss nå har presset igjennom at bedriften på Ulefoss ikke skal flyttes helt til Halling-

dal, men bli i Nome, er et eksempel på at man ved en resolutt opptreden og kampinnstilling kan hindre slike overgrep mot arbeidsplasser og arbeidsfolk i Norge.

Dette er sjølsagt bare midlertidige seire, så lenge

vi har forhold hvor profitten og monopolkapitalen får regjere fritt, så lenge vil også slike trusler bestå som latente sykdomsmerker i det kapitalistiske samfunnssystem.

Gang på gang de siste åra har vi vært vitne til at arbeidsplasser over hele landet har blitt lagt ned. Distrikt etter distrikt har blitt raset med statens og myndighetenes aktive deltagelse. Distriktenes Utbyggingsfond og statens tilskuddsordning er forevrig en av de mange faktorer som viser at staten er stor kapitalens beste og viktigste støtte i spekulasjonene i arbeidsplassene her i landet. De folkevalgte organer har i dette spillet fungert som sandpÅstrømsmaskiner som aldri har kommet effektivt hindre denne utviklingen, men tvert om virket som avledningsorganer for den nødvendige kampen som må reises på arbeidsplassene. I dette år har DNA/LO-kommisjonen sett det som sin viktigste oppgave å klargjøre

at kamper skulle bryte løs og dermed aktivt bidratt til at storkapitalens strukturasjonaliseringer kunne tre frem. Men etterhvert har flere og flere innsett at skal man oppnå noe så er det bare den aktive handling og å stole på egne krefter som kan sørge for det.

Alle de tusener på tusener som har valgt streikevåpenet og den aktive kampens vei har gjennom resultatene vist hva som nytter. De har også vist at trusler om nedlegginger og oppsigelser ikke kommer som resultater av uforklarlige naturfenomenet det ikke nytter å stå i mot, men er fremstÅt fra kapitalkreftene for å møte sin egen kake, styrke profittene ved hardere utbytting av arbeiderne.

Ulefossarbeidernes aksjon var en seier mot rasjonaliseringsfremstøtet fra «Colasieren», men dette angrepet rammer også dere, og sett helhetlig er ikke denne seieren fullstendig for Lovchukjens må trekke raseringskullsen

også mot dørfabrikken på Bærum Verk. I denne kampen har dere kun dere sjøl å stole på sammen med de tusener klassebevisste og progressive arbeidere og andre som har vært en viktig kraft i andre streiker og aksjoner arbeidsfolk har gjennomført i de siste åra.

Erfaringene fra Ulefoss viser at det er mulig å slå angrepene tilbake. Gjennom klare krav og aktiv propaganda utad vil dere kunne vinne mye støtte politisk som økonomisk, dersom dere velger å fortsette denne kampen.

Til denne oppgaven vil AKP(ml) gi sin uforbeholdne støtte.

- Ingen nedlegging av dørfabrikken på Bærum Verk.
- Stans raseringene av arbeidsplassene.
- Full støtte til arbeiderne på Bærum Verks Dørfabrikk.

Med Solidarisk tilhør for Arbeidernes Kommunistparti (m-l)s Faglig Utvalg.
Geir-A. Ness, (sekr.)

FULL STØTTE TIL DE STREIKENDE VED A/S MIDTNORSK INDUSTRI

Faglig utvalg
(14/7-75)

Til De Streikende
v/ A/S Midtnorsk Industri,
c/o Konrad Isaksen,
Moveien 17,
8700 NESNA.

Kamerater,

Arbeidernes Kommunistparti (ml)s Faglige Utvalg vil med dette uttrykke sin fulle støtte til deres streik.

I dag retter borgerskapet harde angrep mot arbeiderklassen og våre organisasjoner. Gjennom en hel rekke med usaklige og politiske oppsigelser har de forsøkt å splitte de mest kampvillige arbeiderne fra sine kamerater. I dette spillet har DNA/LO-ledelsen åpent stilt seg på

arbeidssjåpernes side, gjennom å erklære klassens nødvendige forsvarskamper for tariffstridige og ulovlige. Gjennom å ikke betale ut streikebidrag, gjennom å spre rykter og løgner om de streikende, gjennom å godta og gå i spissen for tvungen voldgift viser de seg ikke bare som

dårlige redskaper for oss, men som utmerkede redskaper for monopolkapitalen.

Opp mot denne forræderiske linjen har dere satt streikekampen. Sammen med Hammer-

verkarbeiderne har dere dermed stilt dere i første rekke for hele klassens kamp mot usaklige/politiske oppsigelser, for organisasjonsretten og mot LO-ledelsens forræderi.

Vi gir dere vår fulle støtte

i den videre kampen — deres kamp er vår!

Med solidariske hilsener
for Arbeidernes
Kommunistparti (m-l)s
Faglige Utvalg

Geir-A. Næss (sekr.)

PRESSEMELDING VEDRØRENDE VERDENS GANGS LØGNER OM RØD-FRONT-LEIREN PÅ HÅØYA

AKP(m-l)s kontor

Klassekampen 29/75 (30/7)

PRESSEMELDING FRA AKP(m-l).

I Verdens Gang 21. juli står en historie om tre såkalte «speidere» som angivelig er blitt mis-handlet på den Rød Front-leiren som AKP(m-l) arrangerte på Håøya 12.—19. juli.

Denne historia er løgnaktig fra ende til annen. Dette kan vi si på grunnlag av de rapportene vi har fått fra de ansvarlige lederne på leiren.

De forteller at de tre ungguttene som VG intervjuer, trengte seg inn i leiren natt til 24. juli. De blei tilsnakket av leirdeltakerne som spurte hva de hadde i leiren å gjøre, og det utvikla seg til en lengre diskusjon. Det kom fram at de tre var sterkt høyre-orientert og fascistisk inspirert. De nektet først å fjerne seg fra leiområdet, og forlot leiren en stund før midnatt.

Rød Front-leirene som AKP(m-l) organiserer er åpne for alle politisk interesserte progressive mennesker, uansett om de støtter AKP(m-l) eller ikke. På leirene legger vi vekt på et godt miljø. Vi ser det også som svært viktig å ha et godt forhold til fastboende og turister i nærheten av leirene. Rød Front-leirene på Håøya har aldri fått annet enn gode skussmål.

At de tre etterpå ljuger i sammen en historie og så går til Verdens Gang med den, viser bare at de er nazistisk inspirerte provokatører som oppsøkte leiren, nettopp for å få en sjanse til å lage bråk. Det er sjølsagt at enhver fri-luftsleir — enten den er en politisk leir eller vanlig campingleir — må kunne hindre bråkmakere fra å lage problemer på sitt område. VG og de tre kan

være sikre på at *det* vil AKP(m-l) fortsette å gjøre på de leirene vi organiserer i framtida.

Det overrasker ikke at VG trykker disse «avsløringene». Det viser at VG kaster hensynet til sannheten på båten med en gang de øyner et håp om å skade AKP(m-l). «Avsløringene» er et lite, men typisk, ledd i hetsen som borgerskapet bruker i sine forsøk på å kriminalisere partiet. Borgerskapet håper at slike historier skal skape et politisk grunnlag for forfølgelse av kommunistene og eventuelt et forbud av vårt parti. Vi oppfordrer ærlige mennesker til å vende ryggen til den slags hets og ikke stole på hva borgerpressen skriver.

AKP(m-l)s kontor,
22. juli 75.

HILSEN FRA AKP(m-l) TIL AKSJONSKOMITEEN FOR DE STREIKENDE BØNDENE PÅ HITRA OG FRØYA

Arbeidsutvalget og Faglig utvalg
Klassekampen 31/75 (13/8)

Arbeidsutvalget i AKP(m-l)s Sentralkomite og AKP(m-l)s Faglige Utvalg sendte mandag 11. august denne hilsenen til Aksjonskomiteen for de streikende bøndene, Hitra og Frøya, v/ Sverre Hansen:

Arbeidernes Kommunistparti (marxist-leninistene) vil med dette uttrykke sin varme støtte til den kampen dere nå fører mot økt utbytting fra staten og monopolkapitalen.

Staten har i alle år etter krigen lagt et voldsomt press på de arbeidende bøndene ved en tvers igjennom bondefiendtlig strukturrasjonalisering. Monopolkapitalen og statens hensikt har vært å radere ut små og mellomstore bruk, til fordel for et mer ensidig og for dem profitabelt jordbruk. Resultatet er blant annet blitt at norske småbønder i dag jobber i et ekstremt lågtlønnsyrke.

Småbøndernes kamp har mye til felles med resten av det arbeidende folket i Norge. De har den samme fienden i monopolkapitalens og dens stat. Det er de som må bære hovedtyngden av

den økonomiske krisa som nå skjerpes.

Raseringa av jordbruket rammer vitale nasjonale interesser. Landbrukspolitikken som har vært ført har ikke bare rammet de arbeidende bøndene og deres økonomiske og sosiale stilling. Den har ført til en katastrofal forringelse av sjølbergingsvevnen i landet. Den faktiske sjølberginga ligger i dag under 30 prosent. Den stadig større faren for krig mellom de to supermaktene Sovjet og USA gjør at Norge — som ligger midt i skuddfeltet mellom dem — har særs store interesser av å styrke sjølbergingsvevnen, ikke svekke den.

Dette er en av grunnene til at deres kamp går lenger enn å forsvare de økonomiske og sosiale interessene til de arbeidende bøndene. Den gjelder også spørsmålet om den nasjonale sikkerheten.

I denne kampen har dere en viktig alliert i den norske arbeiderklassen. Dere har felles fiende og felles interesser mot staten og monopolenes økte utbytting og desperate angrep på

det arbeidende folket.

Når nå Det Norske Arbeiderpartis representanter i det statlige byråkratiet begynner å rasle med lenkene må det ikke overraske noen. DNAs ledere har lang erfaring i å knekke arbeidsfolks kamp. De bruker ofte metoden som dere nå har fått oppleve: Løfter, løfter, løfter. Deretter trusler om represaller og straff. Et annet velbrukt middel er å forsøke å splitte de kjempende fra sine egentlige venner gjennom hetspropaganda og splittelsestaktikk.

De har ikke alltid lyktes. Vi håper det ikke skal skje mot dere heller.

Vi sender dere våre varmeste hilsener og vil love vår fulle støtte i den videre kampen.

Vi vil oppfordre alle fagorganiserte arbeidere, fiskere, studenter og andre til å ta del i støtten ved uttalelser og annet støttearbeid i tida framover.

Med solidarisk hilsen
Arbeidsutvalget i AKP(m-l)s
Sentralkomite og AKP(m-l)s
Faglige Utvalg.

UTTALELSE OM STREIKEN VED A/S MIDT-NORSK INDUSTRI (NESNASTREIKEN)

Faglig utvalg
Klassekampen 31/75 (13/8)

Til de streikende ved
A/S Midtnorsk Industri,
c/o Konrad Isaksen,
Moveien 17,
8700 NESNA.

Uttalelse om Nesna-streiken.

Kamerater,

Arbeidernes Kommunistparti (m-l)s Faglige Utvalg, vil med dette uttrykke sin fulle støtte til deres streik.

Det kan for mange virke overraskende at arbeidere i

1975 skal være nødt til å gå til streiker for noe så sjølsagt og grunnleggende som organisasjonsretten. Retten til å inngå overenskomst. Og respekt for valgte tillitsmenn. Men sett på bakgrunn av året som

gikk viser det seg at arbeidsfolks demokratiske retter ikke er noe sjølsagt, men må kjempes for hver eneste gang de krever dem anerkjent.

Vi har i fjor et utall av streiker og aksjoner. Over tyve tusen arbeidere var ute i streik, nesten samtlige av disse rettet søkelyset og kampen inn mot borger-skapets angrep på de demokratiske rettene. Det gjaldt streikeretten, retten til fri forhandlinger, mot politiske forfølgelser, mot tvungen voldgift, osv.

Mot seg hadde de en samla borgerpresse, NAF og byråkratkapitalistene i DNA/LO og flere forbundsledelser. Under storlockouten som blei varsla mot de streikende Heis- og Telefonsentralmontørene, hva gjorde disse såkalte arbeiderledere da? Oppfordret de til kamp, oppfordret de til sterkere støtte til de streikende? Nei, de ba folk ignorere lockouten og gå tilbake til jobbene. De manet de streikende til ansvar. De la rett og slett presset og skylden for lockouten på skuldrene til de streikende arbeiderne. Og de brukte alt de hadde av innflytelse og prestisje i fagbevegelsen på å presse de streikende til å legge ned kampen. I fagbevegelsen, i klubber og foreninger blei det systematisk spredd rykter om høytløntes luksusstreik, alle slags former for bakvaskelser av arbeiderne for å hindre og sabotere støttearbeidet. Dette var i all hovedsak LO/DNA-ledelsens innsats. Dette har da også vært et av deres varemerker i alle de

streiker arbeidsfolk har vært i opp gjennom åra.

Gang på gang avslører de seg som spydodd i borger-skapets angrep på arbeiderklassen. De er NAFs fremste redskap i oppgaven med å knekke streiker. Grunnen er enkel: LO/DNA-ledelsen består i dag av et sjikt med folk som sjøl er deler av monopol-borgerskapet. De hever enorme årsgasjer, de sitter i styrene i flere av Norges største bedrifter. Gjennom sine organisasjoner i samfunns- og næringslivet på statlig og privat basis ivaretar de interesser som står i fullstendig motsetning til arbeidsfolks.

Dette forklarer bedre hva de mener med sin «sam-arbeidslinje», med sitt prat om fred og ro i arbeidslivet, nemlig borgernes egen frykt for klassekampen, for streik og alle aksjoner som kan styrke og utvikle arbeiderklassens revolusjonære kampholdning.

Flere eksempler på folk som påkaller seg arbeiderklassens ledelse i ord, men sabotasje i handling finner vi i det nye sosialdemokratiske partiet SV. Her snakket lederne til stadig hørt i varme ordelag om de tapre arbeiderne som kjempet en rettferdig kamp, mens de i praksis aldri kjørte ut en eneste oppfordring til sine medlemmer om å ta del i det lokale streikestøttearbeidet i støttekomiteen. De uttrykte seg i foraktelige vendinger om aktivister som samlet inn penger i plastbøtter. (Rolf Dahl, leder i Faglig Utvalg i SV.)

Videre og enda verre: un-

der lockouten, (tidligere nevnt) hva gjorde SVs ledelse? Jo, de kom med innstendige oppfordringer til LOs ledelse om å «gripe inn». Ingen oppfordring om kamp, ingen direktiv til sine medlemmer om å ta kampen opp, selv om de visste hva LO/DNA-ledelsen sto for, eller nett opp derfor.

Deres viktigste mål siden partistiftelsen har vært intimt samarbeide med DNA og legalisering av LO-ledelsen som arbeidernes virkelige representanter.

Vi mener SVs ledelse bare i graden skiller seg fra DNA/LO-ledelsen i iver etter å hindre kamper, i skrekken for streiker. SV er blitt et konsekvent og pålitelig haleheng og garant for borgerne som nå besitter arbeiderklassens viktigste og mest omfattende organisasjon, fagbevegelsen. Vi mener at fagbevegelsen aldri kan gjenfinne sin kampevne og bli en virkelig bastion for arbeidsfolk før nettopp disse lederne er avslørt og kastet fra sine stillinger. De er monopolkapitalens representanter i fagbevegelsen og det er derfor av uvurderlig betydning at de blir avslørt og fratatt sin tillit blant arbeiderne.

Hva er årsaken til at arbeiderne må ta kampvåpenet streik i bruk for de mest elementære rettene?

Hva er årsaken til at borgerskapet skjerper angrepene på disse rettene nå?

Historia har vist oss at hver eneste tøddel av demokratiske innrømmelser arbeiderklassen er gitt har

kommet etter harde kamper. Ikke bare har vi måttet slåss for å få dem på papiret, men slåss hver gang vi ville gjøre dem til mer enn vakre ord, mer enn paragrafer. Arbeidernes demokratiske retter er nødvendig for på legalt vis kunne hindre økt utbytting, og forverring av de sosiale og økonomiske levekårene. Til dette har blant annet streikeretten vært en av de viktigste.

Hele den kapitalistiske verden står i dag inne i den mest omfattende økonomiske krisa siden siste krig. Norge er ikke unntatt. Byrdene av denne krisa prøver monopolkapitalen å velte over på arbeidsfolks skuldre. Måten de gjør det på er alt fra å tappe staten for penger som den henter fra folks skatter, raserer bransjer, nedleggelser, permisjoner, prisstigning osv. På denne måten forsøker de å sikre seg maksimalprofitten. For å kunne gå til disse skritt mot arbeiderne må de også ta tiltak som kan hindre motstand, hindre streiker og andre aksjoner.

Det er bakgrunnen for at de nå øker angrepene mot de demokratiske rettene. Den siste tida har vi også hatt en bølge med politiske oppsigelser av kampbevisste arbeidere. Hammerverket, det mest nærliggende eksemplet. Når arbeiderne reagerte med streik gikk bedriften til oppsigelse av samtlige. Hva betyr streikeretten når ar-

beidsfolk kan miste jobbene når de anvender den, hva betyr organisasjonsretten når arbeiderne må gå til såkalte ulovlige streiker for å gjennomføre den?

Dette viser at det borgerlige lovverket ikke på sikt, kan virkelig beskytte arbeiderklassen. Det er bare egne krefter klassen kan stole på, en samling av alle progressive og klassebevisste folk, i bygginga av en virkelig kamporganisasjon som på sikt kan sikre arbeiderklassens interesser i disse spørsmåla.

Vi får bekreftet dette gjennom det utall av streiker og aksjoner som årlig blir stemplet ulovlig, vi ser det gjennom alle de dommer i arbeidsretten som faller ut til arbeidskjøpernes fordel. Ja endog, når en paragraf i praksis blir plagsom for borgerskapet, så settes den ut av kraft. Suverent og glatt opplever vi hvordan hele det såkalte demokratiet kan settes til side når det passer dem. Og i disse tider med behov for økt utbytting passer det borgerskapet utmerket. De benytter seg av ethvert tenkelig middel for å hindre kamper: med innføringa av «Skånlandsutvalget» legger de nye hindringer i veien for arbeidsfolk til å innvirke på tariff og indeksoppgjørene, de angriper desperat de som mest konsekvent vil støtte og gå i spissen for klassekampen; kommunistene. Deres aviser og kringkasting sprer anti-

kommunistiske skrekkmeldinger daglig, kommunister sparkes fra jobbene og blir nektet jobb. Det nye og hittil svarteste middel i deres arbeiderfiendtlige offensiv ser dagens lys gjennom nazi-partiet som gror frem i ly av antikomunismen, beskyttet og oppmuntret av borgerskapet.

Som vi ser: deres kamp er hverken forunderlig eller overraskende. Men er resultatet av en desperat monopolkapital som i sin jakt på maksimalprofitt og redsel for arbeiderklassens motangrep bruker alle midler til denne øka undertrykkinga.

Det er gjennom dette at AKP(m-l) kan si at deres kamp er hele klassens kamp.

Betydninga av deres kamp viser seg ikke bare i verdien av de mål dere har, men i like så stor grad i at dere gjennom å ta i bruk streikevåpenet viser den eneste riktige veien for de tusener av andre som står i samme situasjon.

Hammerverkarbeiderne og dere går dermed i fremste rekke i klassekampen her hjemme, i kamp mot forverring og økt utsuging.

Vår uforbeholdne støtte til den videre kampen — deres kamp er vår!

Kameratslig hilsen
for Arbeidernes
Kommunistparti (m-l)s
Faglige Utvalg

Geir-Arne Næss (sekretær)

STØTT ISLAND MOT BRESJNEVS TRUSLER!

Om Sovjetunionens «protest» mot Islands utvidelse av fiskerigrensa

Arbeidsutvalget

Klassekampen 32/75 (20/8)

Mandag 18. august sendte Arbeidsutvalget i AKP (m-l) ut denne uttalelsen:

Sosial-imperialistene har overlevert en «protest» til den islandske regjeringa mot at Island vil utvide fiskerigrensa til 200 nautiske mil. Dette skjer samtidig som Island er under hardt press fra andre imperialistmakter.

Angrep mot Islands folk

Denne «protesten» er ingenting annet enn et angrep på Islands nasjonale suverenitet og på islendingenes rett til å overleve som folk. Islendingene er avhengig av fisket. For å sikre sin eksistens må det islandske folket verne om fisket. Derfor har Island utvida fiskerigrensa. Dette er en handling som får støtte over hele verden.

De som ikke vil godta Islands rett til å sikre sin eksistens, er imperialistene med supermakta Sovjet i spissen. Bresnjev & Co har i alle år kjempa mot Islands rett til suverenitet over havet. Sosial-imperialistene ser Nord-Atlanteren som en tumleplass der ingen har rett til å hindre dem i å gjøre hva de vil. Deres interesser

gar lenger enn til fiske. Det viste seg under vårens gigantiske marine-øvelse, da de blant annet trente i militært angrep på Island, Norge og andre land i Nord-Atlanteren.

En fiende av små land

Supermaktene Sovjet og USA er verdens folks to hovedfiender. Gjennom «protesten» har sosial-imperialistene igjen avslørt seg som en rasende fiende av Island, Norge og de andre små nordiske landa.

Å true og presse små land er blitt Bresnjevs spesialitet. I juli var Malta blitt en farlig «små-stats sjåvinist» fordi regjeringa krevde at supermaktens flåter i Middelhavet skulle reduseres. I august «protesten» mot at Island forsvarer sin rett til å overleve. Det er viktig at vi lærer av dette i Norge.

DNAiSV-ledelsen svikter Island

Den norske regjeringa har ikke støttet Island mot presset fra Sovjet, England og de andre imperialistmaktene. Dette er et nytt eksempel på

at den borgerlige DNA-ledelsen har forrådt Norges nasjonale interesser og alliert seg med imperialismen. De revisjonistiske lederne i SV og NKP tier også om Islands kamp. Det er de nødt til, fordi de har alliert seg med sosial-imperialismen, som de kaller «sosialistisk» og anti-imperialistisk». Dette viser at også revisjonistene i SV og NKP-toppen må reknes blant fiendene av Islands folk.

Solidaritet med våre islandske søstre og brødre!

Men den islandske nasjonen og det arbeidende islandske folket har gang på gang vist at det aldri gir opp kampen mot Imperialistisk press. Arbeiderne, fiskerne, småbrukerne, de arbeidende intellektuelle i Norge, som er Islands trofaste venner, må ikke svikte Island. Til Bresnjevs trusler svarer vi:

**FULL STØTTE TIL ISLANDS KAMP FOR 200 MIL!
SOLIDARITET MED DET ISLANDSKE FOLKET!**

Arbeidsutvalget i
AKP (m-l)

OPPROP TIL AKP(m-l)s MEDLEMMER OG SYMPATISØRER ETTER STREIKESTØTTE-KONFERANSEN I STAVANGER

Arbeidsutvalget

Klassekampen 33/75 (27/8)

Streikestøttekonferansen i Stavanger, sist helg, ble en stor suksess. På konferansen deltok over åtti representanter fra fagforeninger og streikestøttekomiteer over hele landet.

Deltakerne samla seg enstemmig om ei politisk linje for den videre kampen som er oppstreket i resolusjonen (gjenngett i sin helhet på side 24, vår anm.)

Vedtaket understreker fire vesentlige saker:

1. At Hammerverksaka dreier seg om prinsippsspørsmål av betydning for hele arbeiderklassen. Nemlig Streikeretten og arbeidernes vern mot politiske følger på arbeidsplassene.

2. At monopolkapitalens viktigste redskap for å undertrykke og sabotere streiker og andre aksjoner er det faglige byråkratiet, med LO-toppen og forbundsledelsen i spissen.

3. At sjøl om denne saka juridisk står sterkt, så vil det være illusorisk å tru at retts-

apparatet ville følge lovens bokstav uten videre. Tvert om det er ønskelig og mulig i dag, for borgerskapet, å sette disse lovene av kraft. Spørsmålet om hvilket standpunkt retten tar er i høy grad et spørsmål om makt. Det vil si bare en kraftig opinion til støtte for arbeiderne og med krav til retten kan hindre en klassesdom i denne saka.

4. At erfaringene viser at den støtten kjempende arbeidere kan stole på kommer fra lokale fagforeninger og streikestøttekomiteer. Dette betyr at arbeidet i og med streikestøttekomiteene kan bli av avgjørende betydning for det videre solidaritetsarbeidet.

FØLG AKTIVT OPP DE TILTAKA KONFERANSEN KONKLUDERTE MED!

1. Få igjennom vedtak i alle fagforeninger, o.a. organisasjoner med krav om at rettssaka skal vinnes.

Dette bør følges opp med

å rapportere de vedtaka som blir gjort, slik at de kan følges opp av de streikende. Poenget er å samle tusener bak disse krava. Resolusjonen fra konferansen må danne grunnlaget for slike vedtak og andre støttetiltak.

2. Kraftig opptrapping av støttekomiteenes virksomheter med:

Økonomisk innsamlingsarbeid, salg av merker/plakater, spredning av løpesedler, hviteboka, dannelse av støtteringer, avisinnlegg, leserbrev i pressa, osv.

3. Ta del i den landsomfattende aksjonsdagen som blir lagt til første dag av rettsforhandlingene — 7. oktober, med stands og demonstrasjoner der det er mulig.

4. Gå inn for å få igjennom lignende vedtak som telefonsentralmontørene, om streik dersom det felles en klassesdom i denne saka.

Arbeidsutvalget i AKP(m-l), 25. august 1975.

STØTTERESOLUSJON TIL LÆRERNE VED SMEDSTUA SKOLE

Faglig utvalg

Klassekampen 33/75 (27/8)

AKP (m-l)'s Faglige Utvalg sendte mandag ut en støtteresolusjon til lærerne ved Smedstua skole på Stovner i Oslo.

Her blir det slått fast at «DNA har gått i spissen for en bolig- og skolepolitikk som vi i dag til fulle ser følgene av i Stovnerområdet. En politikk SV-politikere i all hovedsak har støttet opp om».

Faglig Utvalg uttrykker full støtte til kampen, og understreker at det er høyst rettmessige krav lærerne har stilt til kommunen. Å få dem innfridd vil også bety mye for andre skoler, og de som bor i området.

Uttalelsen sier til slutt at «bare gjennom egen kamp kan vi presse kommunen til å oppfylle de sjøl-

sagte forpliktelsene de har, her nytter det ikke å stole på fagre valgløfter. Dette små bli en felles kamp for alle det berører. Vi oppfordrer derfor fagforeninger, boligorganisasjoner og andre til å støtte opp om kampen deres».

AKP(m-l)'s Faglige Utvalg, 25. august 1975.

STØTTEUTTALELSE TIL DE STREIKENDE ARBEIDERNE VED TRONDHEIM TRAFIKK- SELSKAP

Faglig utvalg
Klassekampen 33/75 (27/8)

Til de streikende
arbeiderne
v/ Trondheim Trafikkse-
lskap
Streikekomiteen.

Kamerater

Vi har nettopp fått høre om
deres streik. Vi ønsker å ut-
trykke vår fulle støtte til de
krav dere har stilt.

Streiken kommer for
kommunepolitikerne på et
uheldig tidspunkt, nå like
foran valget. Dette er et
moment klart til deres for-
del.

En rad med streiker de
siste åra viser at det bare
er gjennom aktiv kamp
man virkelig kan nå
resultater. Siste gang vi så
dette var streiken ved
Midtnorsk Industri på

Nesna. Her slo arbeiderne
tilbake permisjonsvarsel,
varsel om oppsigelse og de
oppnådde å få igjennom en
rekke krav i henhold til
overenskomsten. Dette
viser at streikevåpenet er
et uvurderlig redskap for
oss arbeidsfolk.

At dere nå tar dette i
bruk tjener som et eksem-
pel for hele arbeiderklas-
sen. Særs viktig er dette nå
med ei stadig hardere krise
som monopolkapitalen for-
søker å løse med å lesse
den over på arbeidsfolks
skuldre. Dette gjør de gjen-
nom permisjoner, og opp-
sigelser og ved å skru
prisene stadig raskere i
været. Indeks og tariffopp-
gjøret som nå står foran
døra vil de forsøke å løse

gjennom å «gi» minst
mulig. Arbeidsfolk skal av-
spises i oppgjøret med helst
ingenting i rene kronetil-
legg. Dette kan bare hind-
res gjennom aktiv kamp
fra grunnplanet.

Deres streik har derfor
stor betydning for hele ar-
beiderklassen og vi gir dere
vår fulle støtte i kampen
fremover.

Til slutt vil vi oppfordre
alle klubber, fagforeninger,
streikestøttekomiteer til å
starte opp med økonomisk
og politisk støttearbeide.

Solidarisk Hilsen
for AKP(m-l)s
Faglige Utvalg

Geir - A. Næss (sekr).

AKP(m-l) HILSER DEN DEMOKRATISKE REPUBLICKEN VIETNAMS 30-ÅRS JUBILEUM

Arbeidsutvalget
Klassekampen 34/75 (3/9)

Arbeidsutvalget i Sen-
tralkomiteen i AKP(m-l)
sendte 31. august ut denne
hilsenen til Den Demo-
kratiske Republikken
Vietnams 30-årsjubileum
2. september 1975:

Til Sentralkomiteen i
Vietnams Arbeiderparti og
Regjeringa i Den Demo-
kratiske Republikken Viet-
nam, ved kamerat Ton Duc
Thang, president i DRV,
kamerat Le Duan, første-

sekretær i Sentralkomiteen
i VAP, kamerat Truongh
Chinh, formann i den faste
komiteen i DRV's nasjonal-
forsamling, og kamerat
Pham Van Dong, stats-
minister i DRV.

Kjære kamerater,

For 30 år siden skapte det vietnamesiske folkets strålende Augusterevolusjonen Den Demokratiske Republikken Vietnam. Augusterevolusjonen var et viktig vendepunkt i verdenshistoria. Det proklamerte den første folkedemokratiske staten i et land som hadde vært erobret og kolonisert av en imperialistisk makt. Det var et stort framskritt for kolonifolkene frigjøringskamp mot imperialismen, og et stort framskritt for den proletariske verdensrevolusjonen.

Augusterevolusjonen og opprettelsen av DRV var en strålende seier for Indokinas Kommunistiske Parti (i dag Vietnams Arbeiderparti). Det var en strålende seier for den store kommunistiske lederen, Kamerat Ho Chi Minh, som personlig hadde tatt initiativet til å stifte partiet, som ledet frigjøringskrigen og som blei DRV's første president.

Augusterevolusjonen er et mønstergyldig eksempel på anvendelse av marxismen-leninismen i et land i den 3. verden. IKP og Ho Chi Minh fulgte den revolusjonære veien, bygde et sterkt parti, skapte en folkefront under ledelse av arbeiderklassen nær alliert med bøndene og med alle andre arbeidende og patriotiske lag rundt seg, bygde opp en folkehær gradvis og gjennom kamp, først en langvarig folkekrig, skapte baseområder og tok til slutt

makta i hele landet gjennom en oppstand. Dette er et viktig eksempel for alle folk i den 3. verden og alle arbeidende og undertrykte overalt.

I de 30 årene som har gått har DRV overlevd alle stormer og vunnet mange store seire. Etter 1954 kunne DRV begynne å bygge sosialismen under proletariatets diktatur i den nordlige delen av landet. I år kan vi glede oss over at også den sørlige delen er befridd. Dermed har vietnameserne vunnet full seier over både den japanske, franske og amerikanske imperialismen. æren tilhører det tapre vietnamesiske folket, og dets korrekte lederskap, Vietnams Arbeiderparti, grunnlagt av kamerat Ho Chi Minh.

Situasjonen i Vietnam i seierens år er utmerket. For første gang i historien hersker folket i hele Vietnam. For første gang på over hundre år står ingen imperialistiske styrker på vietnamesisk jord. For første gang på over 30 år er det fred. I nord står DRV sterkere enn noen sinne og den sosialistiske oppbygginga skyter fart. I sør har seieren for den revolusjonære, demokratiske staten Republikken Sør-Vietnam lagt grunnlaget for gjenoppbygging og sosial revolusjon. Nå er veien åpen for å overvinne den kunstige splittelsen av landet som imperialistene har skapt og skape et forent, rikt og lykkelig Vietnam.

Et flertall av det norske

folket støttet Vietnams kamp mot USA-imperialismen. Nå gleder det norske folket seg over seieren, og vil fortsette å støtte Vietnams folk. Vi nordmenn ønsker framgang for vietnameserne i nord og sør, for DRV og RSVN. Vi støtter Vietnams kamp for å skape et nytt Vietnam. Vi veit også at Vietnams kamp mot imperialismen ikke er slutt. Vi støtter DRV's og RSVN's rett til FN-medlemskap og fordømmer USA-imperialistenes sabotasje. Vi hilser velkommen meldinga om at DRV og RSVN har blitt opp tatt som medlemmer av organisasjonen av alliansefrie stater, der mange land i den 3. verden som kjemper mot imperialismen deltar.

For kommunistene og de revolusjonære arbeiderne i Norge er Augusterevolusjonen, Vietnams Arbeiderpartis og Ho Chi Minhs kamp et eksempel vi vil studere og lære av, og et forbilde for vår egen kamp mot imperialisme og reaksjon.

LENGE LEVE DEN DEMOKRATISKE REPUBLIKKEN VIETNAM!
LEVE VIETNAMS ARBEIDERPARTI, HO CHI MINH'S PARTI
LEVE VENNSKAPET MELLOM NORGE OG VIETNAMS FOLK!

Oslo, 31. august 1975
Arbeidsutvalget i Sentralkomiteen i AKP (m-l),
Sigurd Allern
(formann)

LÆRERNE PÅ STOVNER HAR REIST EN VIKTIG KAMP SOM ANGÅR HELE ARBEIDERKLASSEN!

Uttalelse om lærerne ved Smedstua skole i kamp mot Oslo Kommune for bedring av de sosiale forholda på Stovner i Oslo.

Arbeidsutvalget

Klassekampen 34/75 (3/9)

31. august sendte Arbeidsutvalget i Sentralkomiteen i AKP (m-l) ut denne uttalelsen om kampen som lærerne på Smedstua skole i Oslo har reist:

Lærerne på Smedstua skole i Oslo har satt fingeren på alvorlige sosiale problemer i drabantbyen Stovner og har varslet streik dersom ikke Oslo kommune innfrir minimumskrav som kan bedre situasjonen. AKP (m-l) slutter fullt og helt opp om de kravene som er reist og oppfordrer alle arbeidsfolk om å gjøre det samme.

STOVNER AVSLØRER «VELFERDSMYTEN»

Den borgerlige pressa i alle avskygninger og de sosialdemokratiske og revisjonistiske kommunepolitikkerne har på alle måter forsøkt å bortforklare det som har kommet fram på Stovner. Når det finnes normale elever som etter flere år på skolen har problemer med å lese og orientere seg, så skylder de på foreldrene eller lærerne eller hevder at problemene er «uttypiske».

I virkeligheten er problemene på Stovner typiske. Det som ligger til grunn for dem er ikke noe annet enn kapitalismens undertrykking og utbytting av arbeidsfolk.

Både sosialdemokrater i DNA og revisjonister i SV har i årevis reklamert for det såkalte «velferdsamfunnet», og en av deres «beviser» har alltid vært de nye drabantbyene. Avsløringene på Stovner har en gang for alle slått hull på denne myten.

I lange tider har det vært sagt at klaseskillene er i ferd med å forsvinne og at arbeiderklassen har det «godt». Sosialdemokratiet har tilsynelatende redusert tallet på arbeidsløse, men til gjengjeld har tallet uføretrygda økt med om lag 90 000 på sju år. Dette betyr både en svært skjult arbeidsledighet og det betyr at stadig flere bukker under for presset i industrien og på andre arbeidsplasser. Store deler av dem som bor i drabantbyene må få

sosial stønad av et eller annet slag, fordi bokostnadene har økt voldsomt, og i mange tilfeller utgjør oppløst halve lønna til en industriarbeider.

Denne utplyndringa gjør det umulig for de fleste å leve på ei lønn. På den andre sida har staten og kommunene på ingen måte sikre skikkelige vilkår for ungene når begge foreldrene jobber. Daghejmeplasser er en skrikende mangel og kommunepolitikkerne, med DNA og SV i spissen har til og med forsøkt å presse fram et slikt prisnivå i dagheimmene at de fleste arbeiderfamilier ikke ville ha råd til å ha ungene der.

Slike forhold må skape utrygge familieforhold og sosial nød. De forholda som lærerne på Smedstua har satt søkelyset på er nettopp et produkt av denne utbyttinga. Drabantbyenes problemer viser at den såkalte «velferden» bare er en tynn ferniss som dekker over den grunnleggende motsigelsen i det kapitalistiske samfunnet. Stovner-saka viser at norske arbeidere fortsatt lever under lønnsslaveriet, mens et fåtall kapitalister og byråkrater bestemmer deres skjebne og profitterer på deres slitt.

ARBEIDERGHETTOER AV NY TYPE

«Gråbeingårda» i indre by var det klassiske eksemplet på arbeiderkaserner, hvor arbeidsfolk blei stua sammen. På grunn av moderne masseproduksjon så har utseendet på arbeiderboligene endra seg noe. Folk bor ikke fullt så trang og elendig. Men kjerna i de moderne drabantbyene er det samme som i gråbeingårda, de er arbeiderghettoer.

Drabantbyene skapes for at arbeiderklassen skal få et sted å hvile, sove og produsere en ny generasjon arbeidere. Noe mer er det ikke, og i mange tilfeller er det såvidt de tilfredsstiller så elementære krav. Arbeiderboligene forsvinner fra de indre bydelene i takt med at forretningsbygg og motorveger tar over. De dukker opp igjen, i

fornya utgave, men med de samme grunnleggende problemene i de ytre byområdene. Dette er en god illustrasjon av hva de marxist-leninistiske klassikerne har pekt på for lang tid sida.

AVSLØR REVISJONISMEN, FOR DEN SOSIALISTISKE REVOLUSJONEN

SV-revisjonistene har i ei årrekke vært djupt innblanda i Oslos boligpolitikk. De har forsøkt å innbille arbeiderklassen at de skulle løse klassens grunnleggende problemer gjennom den såkalte «boligkooperasjonen» som ikke er noe annet enn en gigantisk bolighai. Deres linje har vært å bygge høyst mulig blokker på flest mulig friarealer, kort sagt, de har gått i spissen for de nye arbeidarghettoene.

Stovner-eksemplet er derfor også en fallitt for revisjonistene. De har prøvd å innbille arbeidsfolk at samfunnet kan reformeres «i sosialistisk lei». Etter en menneskealder med slike «reformer» så viser det seg bare at utbyttinga er enda hardere enn før og den sosiale nøden ikke noe mindre. Arbeidsfolk burde ta lærdom av dette. Utbyttinga kan ikke oppheves gjennom reformer. Kapitalismen kan bare styrtes gjennom den sosialistiske revolusjonen, og problemene kan bare løses gjennom et proletariats diktatur erstatter kapitalens diktatur. Bare slik kan vi komme lønnsslaveriet og boligproblemen til livs. Det viser at arbeidsfolk må vende ryggen til revisjonistene.

UTDANNINGSKRISA

Smedstua-lærernes aksjon brennemerker også den kapitalistiske utdanningspolitikken. Ettersom krisa skjerpes prøver monopolkapitalen og dens stat å sikre maksimalprofitten ved å skjære ned på utgiftene til reproduksjon av arbeidskrafta. Dette er årsaken til de drastiske nedskjæringene på helse- og sosialbudsjettene. Det er årsaken til nedskjæringene på undervisningssektoren.

Også her har sosialdemokratene og revisjonistene gått i spilsen for å sikre maksimalprofiten. Utfra argumentasjonen om at «det finnes ikke mer penger» har de sammen gått inn for den ene nedskjæringa etter den andre. Det er to sider av samme sak når SV i ramme alvor foreslår å skjære ned bevilgningene til Operaen, og dermed sette en mengde arbeidsplasser i fare, og når de sammen med DNA går inn for å kutte ned rammetimetallet i Oslo skolen.

Lærere og elever over hele landet har i lang tid aksjonert mot raseringa av undervisninga. De har gang på gang pekt på at nedskjæringene på budsjettet betyr at undervisninga blir dårligere. Dette rammer særlig ungdom fra arbeiderklassen som ikke har økonomiske muligheter til å bote på dette sjøl. Nedskjæringene rammer også lærerne som blir tvungne til å jobbe hardere og med færre muligheter til å gi de enkelte elevene den oppfølginga de trenger.

DNA-regjeringa har svart på

denne kampen ved å rette en truende pekefinger mot den såkalte «kravmentaliteten». De har også vært nøye med å holde elevtallet i klassene høyest mulig opp mot det maksimale for å spare på lærerstillinger. Slike tiltak bare skjerper krisa i skolen. Derfor må kampen tilspisse seg.

FULL STØTTE TIL SMEDSTUA-LÆRERNE

Lærerne på Smedstua skole har allerede tidligere reist kampen mot den reaksjonære skolepolitikken, det førte blant annet til at kommunen blei nødt til å fullføre ett skoleanlegg som det egentlig var planer om å rasjonalisere bort.

Nå har de reist kampen på ny. De har gjort det helt klart at de streiker dersom de ikke får innfridd visse minimumskrav. Disse kravene går blant annet ut på at det må bygges en ny barneskole i distriktet, at det må tas umiddelbare skritt for å bedre bomiljøet i samarbeid med befolkninga, at skolen tildeles de uketimerne den

har søkt om og et par andre krav.

Disse kravene er ikke bare stillt fra lærernes arbeidsforhold. De tar også hensyn til elevenes behov og til arbeidsfolka i distriktet. Derfor er det ekstra viktig at Smedstualærerne ikke må behøve å føre kampen aleine. Beboerne i distriktet, og ikke minst fagorganiserte i Oslo og over hele landet, må vise solidaritet. En sterk solidaritet kan stå mot sosialdemokratiet og revisjonistenes forsøk på å knuse kampen og isolere lærerne ved snakk om «de privilegertes aksjon» eller liknende, slik de gjorde med husleiestreiken til studentene. Arbeiderne i Oslo-industrien må av- vise slik demagogi, og gjøre felles sak med lærerne. Lærernes krav er også arbeiderklassens krav.

Reis kampen nå! Industrilarbeidere, ta opp saken i klubben og foreninga, vedta og send støtte til lærerne! Lærere, ta saken opp på lærerværelsene, vedta og send støtte raskt! Arbeidsfolk i Oslo og over hele landet må gjøre felles sak med lærerne, send politisk og økonomisk støtte nå!

HILSEN FRA AKP(m-l) I ANLEDNING 27-ÅRS-DAGEN FOR OPPRETTELSEN AV DEN DEMOKRATISKE FOLKEREPUBLIKKEN KOREA

Arbeidsutvalget

Klassekampen 36/75 (17/9)

9. september var det 27 år siden Den demokratiske Folkerepublikken Korea blei oppretta. Arbeidsutvalget i AKP(m-l) sendte 7. september en hilsen, undertegna av formannen Sigurd Allern, til Sentralkomiteen i Koreas Arbeiderparti og Regjeringa i Den Demokratiske Folkerepublikken Korea, ved Kamerat Kim Il Sung, Generalsekretær i Sentralkomiteen i Koreas Arbeiderparti og President i Den Demokratiske Folkerepublikken Korea. Her følger hilsenen i sin helhet:

Kjære Kamerat Kim Il Sung

Vi hilser folket, staten og partiet leda av den store kom-

munisten kamerat Kim Il Sung hjertelig til lykke med årsdagen for opprettelsen av DFRK.

I løpet av de årene som er gått siden DFRK ble oppretta, har Koreas Arbeiderparti og DFRKs regjering og folk skapt en sterk sosialistisk stat i den nordlige delen av Korea, gjort svære framskritt i den sosialistiske oppbygginga, styrket proletarietets diktatur og forsvart DFRKs nasjonale uavhengighet. DFRK er et strålende eksempel for landa i den 3. verden og alle folk som ønsker nasjonal sjølstendighet, utvikling, revolusjon og sosialisme.

Det koreanske folket har en lang og stolt tradisjon med kamp mot fremmede in-

trengere. DFRK bygger på det grunnlaget som blei skapt gjennom den væpnete kampen mot japanerne leda av kommunistene og kamerat Kim Il Sung, og på seieren i angrepskrigen mot Korea som USA-imperialismen starta i 1950. DFRK stoler på egne krefter og solidariserer seg med de folkene, landene og statene som kjemper mot imperialismen. Gjennom dette har DFRK gitt et mektig bidrag til kampen mot imperialismen, og DFRK har vunnet respekt og støtte over hele verden.

Kamerat Kim Il Sung har slått fast at DFRK solidariserer seg med den 3. verden. Et uttrykk for det er den store utenlandsreisa kamerat

Kim Il Sung har gjort i år, og DFRKs medlemskap i organisasjonen av alliansefrie stater der mange land i den 3. verden som kjemper mot imperialismen finner sin plass. Vi støtter DFRKs sjølstendige anti-imperialistiske utenrikspolitikk og er sikker på at den vil vinne mange seire i framtida.

Delinga av Korea er kunstig. DFRK er det eneste lovlige uttrykket for det koreanske folket. Lakeiregimet i sør er et uttrykk for USA-imperialismens interesser og hviler på USAs bajonetter. Folket i Sør-Korea lider under fascistisk undertrykkelse. Folket ønsker demokrati og gjenforening, og dets kamp blir holdt nede ved hjelp av fengsel, tortur og mord. Det koreanske folket krever at USA-imperialismen ikke lenger får

dekke sine okkupasjonsstyrker under FN-flagget. Det krever at alle utenlandske styrker dras ut, slik at koreanerne sjøl, uten innblanding fra noen, får løse landets indre problemer. Det støtter de rimelige forslaga som er lagt fram fra DFRKs side for å gjenforene landet på fredelig måte. Det koreanske folkets krav får støtte fra stadig flere land og stater over hele verden.

Men USA-imperialismen har ikke gitt opp sine aggressive hensikter mot det koreanske folket. USA har rusta opp sine styrker i sør og tilmed plassert atombomber på grensa til nord. I vår truet Schlesinger og andre representanter for USA-imperialismen med atomangrep mot DFRK. Samtidig har USA-imperialismen starta en løgnkampanje

som går ut på at DFRK er en aggressiv stat. Dette er et røykteppe som skal narre verdensopinionen og forberede overfall fra USA-imperialismen. Dette krever at verdens folk øker årvåkenheten og styrker støtten til DFRK og Koreas folk.

På vegne av norske anti-imperialister og revolusjonære arbeidere og andre progressive lover vi norske kommunister å styrke arbeidet for vennskap mellom Norge og Korea og øke støtten til det koreanske folket i nord og sør.

LENGE LEVE DFRK OG
KAP, GRUNNLAGT OG
LEDA AV KAMERAT KIM
IL SUNG.
LEVE VENNSKAPET MEL-
LOM NORGES OG KOREAS
FOLK.

AKP(m-l) PROTESTERER MOT SOVJETS RAKETTØVELSER I BARENTSHAVET

Arbeidsutvalget

Klassekampen 37/75 (24/9)

Arbeidsutvalget i AKP(m-l) sendte 20. september ut denne uttalelsen om Sovjets rakett-øvelser i Barentshavet.

Arbeidernes Kommunistparti (m-l) protesterer på det kraftigste mot den sovjetiske sosialimperialismens rakettøvelser i Barentshavet. De er en åpen provokasjon mot Norge, og de viser til fulle at Sovjet er en aggressiv supermakt som bruker kanonbåtdiplomati og aggresjon for å vinne verdensherredømme. Rakettøvelsene er også et nytt tegn på at krigsfaren i Europa øker, og arbeidsfolk i Norge og de nordiske landa må ta slike øvelser som et varsel om at Norden kan bli et angrepsmål for den sovjetiske sosialimperialismen.

SOVJETIDAG - IDE GAMLE TSARENES FOTEFAR

På tross av at Sovjet har undertegna internasjonale avtaler som ville dele kontinental-sokkelen mellom Sovjet og

Norge etter «midtlinjepriinsippet» har de i dag reist den russiske tsarens krav fra 1906 om ei deling etter det såkalte «sektorpriinsippet». På denne måten forsøker Sovjet å skaffe seg herredømmet over et område på 155 000 kvadratkilometer av den norske sokkelen, eller et område som tilsvarer halvparten av Norges flateinnhold. Dette er en aggressiv og ekspansjonistisk politikk som slutter seg helt til den kursen Sovjet har tatt etter kontrarevolusjonen i 1956.

På område etter område krever de nye tsarene i Kreml at små land og nasjoner skal gi etter for deres krav om å beherske alle verdenshavene. De forsøker å knuse kravet om 50-mils fiskerigrense og 200 miles økonomiske sone. De krever «retten» til å la den sovjetiske

marinen manøvrere på alle hav.

Rakettøvelsen er en rein maktdemonstrasjon som retter seg mot et område som både ligger innafor 200 nautiske mil fra norskekysten og på norsk side av midtlinja. Dette er kanonbåtdiplomati av verste merke. Det tar sikte på å skremme det norske folket fra å stå på sine rettigheter. Rakettøvelsen er også en aggressiv handling og et ledd i Sovjets krigsforberedelser.

SOVJET FORBEREDER KRIK - OGSA MOT NORGE

I Barentshavet har Sovjet en strategi som går ut på å skaffe seg kontrollen over de store råvarekildene som de venter å finne på norsk side. De har reist kravet om såkalt «felles suverenitet» på Svalbard, noe som ikke er annet enn å gjøre et direkte krav på norsk territorium. Videre tar de sikte på å gjøre Barentshavet til et militært støttepunkt for sine krigsforberedelser mot Europa.

Samtidig med at Sovjet prater om «fred og avspenning» og skriver under såkalte «sikkerhetsavtaler» i Helsinki, driver de ei vanvittig opprusting for å forberede en krig mot Europa. Fra den sovjetiske marinebasen i Murmansk drives det regelmessige landgangsovelser som

er beregna på en okkupasjon av Norge. Rakettøvelsene i Barentshavet fører seg inn i ei lang rekke med bevis på sosialimperialismens aggressive natur. Derfor må arbeiderklassen og andre progressive ikke lenger lukke øynene for krigstruselen fra Sovjet. Vårt land ligger svært strategisk til i Sovjets planer for å vinne militær kontroll i Europa. Norge har isfrie havner, store råvarekilder og en strategisk posisjon på nordflanken. I en krig i Europa vil Sovjet raskt forsøke å legge under seg Norge.

REGJERINGA PASSIV

På tross av Sovjets grove provokasjoner mot Norge har regjeringa ikke protestert, men uttrykt «bekymring». I alle spørsmål, fra fiskerigrensa til

suvereniteten på Svalbard, har DNA-regjeringa vært på vikkende front for sosialimperialistenes press. Det viser at borgerskapet i Norge og dets sosialdemokratiske regjering ikke er noe bolverk mot den sosialimperialistiske truselen.

Det er bare det arbeidende folket i Norge med arbeiderklassen i spissen som kan forsvare den nasjonale sjølråderetten mot supermaktenes overgrep. Derfor er det viktig at fagorganiserte og andre anti-imperialister skjærper våkenheten mot Sovjet, og protesterer mot slike provokasjoner som rakettøvelsene i Barentshavet.

FORSVAR DEN NASJONALE SJØLRADERETTEN MOT DE NYE TSARENES EKSPANSJONSPOLITIKK.

Arbeidsutvalget i AKP (m-l)

DØD OVER FRANCODIKTATURET!

Hilsen til Sentralkomiteen i Spanias Kommunistiske Parti (m-l) i anledning henrettelsen av fem spanske frihetsskjempere

Arbeidsutvalget

Klassekampen 38/75 (1/10)

Arbeidsutvalget i Sentralkomiteen i AKP (m-l) sendte mandag denne hilsen til Sentralkomiteen i PCE (m-l), Spanias Kommunistiske Parti (m-l):

Kjære kamerater!

På vegne av medlemmene av vårt parti, på vegne av de revolusjonære arbeiderne, anti-imperialistene og andre progressive i Norge, og på vegne av det store flertallet av det norske arbeidende folket som hater fascismen og avskyr morderen Franco, vil vi overfor dere uttrykke vår sorg og harme over mordene på de fem frihetsskjempene: Jose Sanchez Bravo, Ramon Garcia Sanz, Jose Baena Alonso, Angel Otegui og Juan Paredes Manot. Vi ber dere samtidig også sende vår

hilsen til Den Revolusjonære og Patriotiske Antifascistiske Fronten (FRAP) der PCE (m-l) spiller en viktig rolle.

Av de fem falne heltene Bravo, Sanz, Alonso, Otegui og Manot tilhørte tre av dem FRAP: Bravo, Sanz og Alonso.

Franco vil høste storm

Ugjerningen er et uttrykk for den desperasjonen som det frankistiske diktaturet i dag er i. Dets dager er snart talte. Det forsøker fortvilt å kjøpe seg tid gjennom rasende slag mot det spanske folket og de spanske antifascistene. Det er derfor ingen tilfeldighet at slaget rammer FRAP. Det er et uttrykk for

at FRAP vokser i styrke og betydning. Det er også et uttrykk for det spanske folkets økende politiske modenhet. Samtidig vil fascist-diktaturet få se at det spanske folket og FRAP ikke kan slås ned. Franco har sådd vind, han vil høste storm. Der fem faller, vil tusener nye stå inn i rekkene.

Førræderen Carrillo

Skuddene 27. september er viktige, også fordi de avslører hvem som virkelig er ledende i kampen mot Franco og hvem diktaturet virkelig føler seg truet av. Den revisjonistiske førræderen Santiago Carrillo, leder av det falske «kommunist»-partiet i Spania, og andre borgerlige politikere forsøker i utlandet å framstille seg som

«alternativer» til francismen. Men alt mens Carrillo forhandler med diktaturets menn for å skaffe seg en posisjon etter at Franco er borte, utvikler de virkelige anti-fascistene den revolusjonære kampen mot fascismen. Francismen har nå sjøl bevist at det er FRAP og andre revolusjonære den frykter, ikke forrædere som Carrillo. Akkurat som i Portugal har revisjonismen i Spania vist at den er en reaksjonær retning, og ikke noe som helst slags alternativ til fascismen.

PCE(m-l) og FRAP avgjørende for kampen

I denne situasjonen er det bra for det spanske folket at det finnes et virkelig kommunistparti som PCE (m-l), som deltar i en virkelig konsekvent anti-fascistisk front som FRAP. Vi er sikre på at det vil lykkes det heltemodige spanske folket, anti-fascistene og FRAP å styrte det fascistiske diktaturet. I denne situasjonen er det FRAP's styrke som bestemmer om dette diktaturet

skal bli avløst av en virkelig revolusjonær stat, av et virkelig folkedemokrati, og ikke falle under et borgerlig styre som lar seg dominere av USA-imperialismen (francismens støttespiller) eller sosial-imperialismen (revisjonismens støttespiller). Derfor vil også utviklinga av FRAP være avgjørende for skjebnen til det spanske folket i åra som kommer.

Stå sammen mot supermaktene

Det norske folket og AKP (m-l) er i en annen del av Europa og står i en annen situasjon enn PCE (m-l) og det spanske folket. Men også vårt folk trues av de to supermaktene. Gjennom NATO har USA sterke posisjoner i landet, driver militærøvelser og gjør intriger med sikte på militærkupp. Sosial-imperialismen driver press mot Norge, forsøker å erobre sjøterritorium og Svalbard og har bygd opp store styrker med sikte på militær overfall. Det spanske og det norske folket slåss mot de samme fiendene, og en framgang for den ene er en framgang for den andre.

Det norske folket vil støtte dere

Vi lover dere, kamerater, å ikke glemme de fem falske heltene fra 27. september. Vi lover å styrke støtten til det spanske folket og FRAP i tida som kommer. Det norske folket har aldri glemt den spanske borgerkrigen, da nordmenn falt sammen med spaniere i krigen mot fascismen. Dere kan være sikre på at det norske folket også vil stå klar til å støtte det revolusjonære Spania i sluttoppgjøret med fascistene.

LEVE MINNET OVER DE FEM HELTENE!
LEVE DET HELTEMODIGE SPANSKE FOLKET, FRAP og PCE(m-l)!

DØD OVER DET FRANK-ISTISKE DIKTATURET!
TIL KAMP MOT VERDENSREAKSJONENS HOVEDSTØTTE: USA-IMPERIALISMEN OG SOSIAL-IMPERIALISMEN!

Oslo, 29. september 1975
Arbeidsutvalget i Sentralkomiteen i AKP(m-l)

HILSEN TIL FOLKEREpublikken KINAS 26-ÅRS JUBILEUM

Arbeidsutvalget

Klassekampen 39/75 (8/10)

Til Kinas Kommunistiske Partis Sentralkomite ved formann Mao Tsetung og Folkerepublikken Kinas regjering ved statsminister Chou en lai.

Kjære kamerater.
Vi sender de hjerteligste gratulasjoner til Kinas

Kommunistiske Parti, til Folkerepublikken Kinas regjering og til hele det kinesiske folket i anledning 26-års dagen for opprettelsen av Folkerepublikken Kina. I det siste året har det kinesiske folket, leda av KKP og formann Mao, vunnet viktige framganger. Det har skjerpet klassekampen,

styrket beredskapen med sikte på krig og produksjonen. Det har vunnet nye framganger i kampanjen mot Lin Biao og Konfusius og i kampen mot borgerlige rettigheter. Folkerepublikken Kinas 4. Folkekongress er gjennomført seierrikt. Dette har styrket proletariats diktatur i Kina og styrket Folkerepublikken

Kina som et boldverk for kamp mot imperialismen og reaksjon.

Framgangen for det revolusjonære Kina er en stor oppmuntring for folkenes kamp for revolusjon, nasjonenes kamp for frigjøring og statens kamp for sjølstendighet over hele verden. Kinas seire er et resultat av KKP's riktige linje. De viser i praksis at når arbeiderklassen og de arbeidende massene behersker marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning, kan de ta sin skjebne i sine egne hender, overvinne alle hindringer og forandre verden.

I Norge ser kommunistene de revolusjonære arbeiderne og andre anti-imperialister og

progressive Folkerepublikken Kinas fremgang som en mektig støtte i kampen mot de to imperialistiske supermaktene Sovjet-Unionen og USA. Begge disse supermaktene truer Norge. Supermakta USA har tradisjonelt dominert Norge og har fortsatt viktige styrkeposisjoner. Supermakta Sovjet-Unionen ønsker å benektige seg norske havområder og øygruppa Svalbard. Den har bygd en kjempemessig marinebase like ved Norges grenser og utgjør en svar militær trusel. Dens aggressive karakter er nylig avslørt gjennom rakettovelser mot norsk havområde i høst. De virkelige anti-imperialistene og patriotene har

merket seg at Folkerepublikken Kina konsekvent har støttet Norge mot supermaktene, og nylig igjen har avslørt sosial-imperialismens press mot Norge. Dette er et uttrykk for den virkelige proletariske internasjonalsismen som er retningslinja for KKP's og Folkerepublikken Kinas regjerings utenrikspolitikk, og for kamfelleskapet mot imperialismen og hegemonisme mellom det norske og det kinesiske folket.

Lenge leve vennskapet mellom Kinas og Norges folk!

Leve KKP, leda av den store marxist-leninisten kamerat Mao Tsetung!

AKP (m-l), Sentralkomiteens Arbeidsutvalg

FULL STØTTE TIL DE STREIKENDE FANGENE VED ULLERSMO LANDSFENGSEL

Faglig Utvalg

Klassekampen 41/75 (22/10)

Til De streikende fangene ved Ullersmo Landsfengsel, c/o Norsk Forening for Kriminalreform, Fuglehauggata 6, Oslo 5.

Kamerater

AKP(m-l)s Faglige Utvalg gir sin fulle støtte til den pågående aksjonen ved Ullersmo landsfengsel.

Vi vil samtidig uttrykke vår prinsipielle støtte til fangenes kamp for demokratiske rettigheter innenfor fengselsinstitusjonene.

Det norske fangselsvesen har i alle år vært isolert og fjernet fra offentlighetens øyne. Dette må først og fremst tilskrives fangselsledelsens manglende vilje til å la de indre forhold i fangelsene komme ut. Det er

åpenbart, noe som den pågående aksjonen bekrefter at her finnes det forhold som ikke tåler dagens lys. Dette inntrykket ble ytterligere forsterket da fangselsledelsen nektet både KROM og NRK adgang til fengselet for å undersøke denne saken.

En del av fangene har gått til streik. Når vi vet at alle slags hindre, trusler om represalier, forfølgning av lederne, overføring til andre institusjoner osv. er alment brukte midler for å hindre slike aksjoner så er det imponerende stor oppslutning bak denne aksjonen. Disse fangene løper en stor risiko, på tross av det står de sammen og tar kampen opp. Det er for oss en klar pekepinn om at deres krav ikke er tatt ut av luften, men er resultatet av

uholdbare forhold. Deres aksjon er på den ene side en solidaritetsaksjon for en medfange som er lagt i isolat og på den annen side en streik for å bedre forholdene allment.

Den isolerte fangen ble provosert og slått av en betjent, da han forståelig nok forsvarte seg, blei han satt i isolat. På tross av at saka er ferdig etterforsket av politiet har de ennå ikke løslatt ham fra isolatet. Tvert om fangselsstyret har anmodet om at han skal sitte inntil saka skal opp til rettslig behandling. Dette kan ta opptil ett år. Fangene krever nå at mannen skal ut av isolatet, at betjenten som provoserte han og slo han settes under tiltale. Dette kravet støtter vi.

De øvrige kravene de

reiser er saker som har vært kjempet for i flere år. Dette er krav om besøksordning, retten til å bruke telefon i begrunna tilfeller, sensurering av post til KROM skal stanses, en utdannet sjukepleier skal være til stede om nettene.

Flere andre krav er reist som alle dreier seg om å innføre så noenlunde sosial sikkerhet og menneskevennlig tilværelse i den tiden de soner sine dom-

mer. Det er grunn til å merke seg disse krava og forholda som ligger bak, i lys av at deres straff er frihetsberøvelse, ikke tukthus eller straffearbeide.

I forarbeidene til gjeldende fengselslov av 1958 er det uttrykkelig slått fast at fengselsstraffen, så langt det er mulig *ikke* skal omfatte noe annet enn selve frihetsberøvelsen.

I det vi gir fangene vår fulle støtte til aksjonen og

til krava nytter vi høvet til å gi en honnør til KROM for sitt bidrag til bl.a. å få omstendighetene rundt denne saka ut til offentligheten.

Vi oppfordrer alle til å gi sin fulle støtte til fangenes aksjon nå og til fangenes kamp for demokratiske retter forøvrig.

Med Solidarisk Hilsen,
for AKP(m-l)s
Faglige Utvalg,
Geir - A. Næss
(sekr.)

STØTTE TIL DEN ANTIFASCISTISKE ANNONSE-BOIKOTTEN I GRAFISK FORBUND

Faglig Utvalg

Klassekampen 41/75 (22/10)

Faglig Utvalg i AKP(m-l) har sendt ut en uttalelse med full støtte til den antifascistiske annonseboikotten i Grafisk Forbund.

KREV FORBUD MOT DET NYE NAZI-PARTIET «NORSK FRONT»!

Arbeidsutvalget

Klassekampen 42/75 (29/10)

25. oktober sendte Arbeidsutvalget i AKP (m-l) ut denne uttalelsen om det planlagte nazi-partiet:

De norske nazistene vil stifte et nytt NS. Dette skjer 30 år etter at det norske folket blei kvitt det nazistiske terrorveldet og det gamle NS blei forbudt. Om monopolenes stat og Storting tillater det nye NS som et lovlig parti, er det et svik mot alle de som blei drept av den gamle nazismen i Norge.

Landsforrædere

«Norsk Front», det nye NS, kjemper for det samme som den nazistiske bevegelsen alltid har stått for. Nazismen er en bevegelse av bøller og forbrytere. Dens mål er å slå ned arbeiderbevegelsen, å knuse fagforeningene, å undertrykke alt som heter sosialisme og kommunisme, å undertrykke alle demokratiske rettigheter. Dens midler er provokasjoner, fysiske angrep, mord. Også

det nye NS som viser den frekkhet å kalle seg «Nasjonal Front», sier at de er en «nasjonal» bevegelse. Men i virkeligheten er nazistene landsforrædere. De selger landet til imperialistiske angripere, de angriper de virkelige anti-imperialistene, og skaper svære ulykker for det fedreland de sviker.

Om det nye NS blir godkjent av staten, er det fordi krisa gjør at de mest reaksjonære delene av monopol-

borgerskapet kan tenke seg at den får bruk for bøllegjenger. Når kapitalen er i krise, griper den til hardere midler for å stagge arbeiderklassens kamp mot økt utbytting og undertrykking. Slik er det også i dag. Kapitalismens krise blir djupere. Kapitalen trenger å styrke voldsapparatet. Mer penger pumpes inn i politiet. Og den har nytte av «sjokk-tropper» på ytre høyre.

Norsk historie fra 1930 og -40-åra viser at et av nazistenes første mål var å knuse fagbevegelsen. De skulle slåss mot streikevakter og holde hjula i gang under streiker ved å organisere streikebryteri. De angrep også NKP og klassekjempere i DNA. De var hele arbeiderklassens fiender.

I spissen for anti-kommunisme

I dag er nazistene få og svake i Norge, trass i at de har høye beskyttere i næringsliv og stat, symbolisert ved Riksadvokat Dørfeldt som nektet å etterforske nazistenes våpentrening. I dag er deres viktigste oppgave å gå i spissen for anti-kommunismen. De har kampen mot kommunismen som sitt erklærte mål.

De håper å sverte kommunistene ved skremsepropaganda og provokasjoner. I tillegg organiserer de overfall på demonstrasjoner, terroriserer enkeltpersoner osv. for å skremme folk vekk fra

den progressive bevegelsen. De tror at de kan knuse kommunisme og gjennom det svekke hele arbeiderklassens kampkraft. Men ingen må tru at de ikke har mål ut over det. Dersom nazistenes krefter vokser, vil deres neste mål bli ikke-kommunistiske radikalere, fagbevegelsen, tilmed borgerlige anti-fascister. Nå som før er de hele arbeiderklassens fiender.

Borgerskapet driver en intens propaganda-kampanje for å framstille nazistene og kommunistene som like ille, eller kommunistene tilmed verre og som årsaken til nazismens framvekst. Dette er løgn. Hva er sannheten?

Et ekstremt borgerlig parti

Nazistene er et ekstremt borgerlig parti, men fortsatt et borgerlig parti. De forsvarrer kapitalismen som andre borgerlige partier. Deres særstandpunkt er at åpen terror og vold er nødvendig for å opprettholde kapitalismen. Vi kommunister et et arbeiderparti og et sosialistisk parti. Vi arbeider for å styrte kapitalismen og opprette sosialismen.

Nazistene erklærer at de vil knuse fagbevegelsen og i stedet opprette et «nærings-ting». De er mot klassekamp, mot anti-imperialistisk kamp. Vi kommunister arbeider for å styrke fagbevegelsen på det faglige demokratiets og klassekampens grunn. Vi støtter massens kamp for sine interesser på alle områder, og

gar i spissen for kampen mot imperialismen.

Nazistene samler våpen og oppretter private terrorgrupper med den målsetninga å overfalle progressive. AKP(m-l) derimot samler ikke våpen, oppretter ikke væpnede grupper og driver ikke terror mot enkeltpersoner. AKP (m-l) understreker at arbeiderklassen i Norge bare kan vinne sosialismen om den er beredt til å kjempe mot reaksjonen med våpen, men det betyr ikke at vårt parti alene kan eller vil starte noen kamp med våpen.

Propagandaen for å likestille kommunistene og det nye NS har til hensikt å avlede den anti-fascistiske kampen, og på forhånd unnskylde forbrytelser som «Norsk Front» planlegger, og forbedre grunnen for et mulig forbud av AKP (m-l). Denne propagandaen hjelper nazismen.

Forby nazi-partiet!

«Norsk Front» er en gangsterbande som ikke har krav på å gjøre bruk av de begrensede borgerlige demokratiske rettigheter som finnes i det kapitalistiske Norge.

Vi slutter oss derfor til kravet som er kommet fra mange fagforeninger, forbund, studentorganisasjoner og andre organisasjoner: Forby det nye nazi-partiet !!!

Arbeidsutvalget i AKP (m-l)
Pål Steigan (formann)

AKP(m-l) HILSER KOREAS ARBEIDERPARTI PÅ 30-ÅRSDAGEN FOR STIFTELSEN AV PARTIET

Arbeidsutvalget

Klassekampen 42/75 (29/10)

I anledning 30 årsjubileet 10 oktober for opprettelsen av Koreas Arbeiderparti, sendte Arbeidsutvalget i AKP(m-l) samme dag denne hilsen til partiet:

Til Sentralkomiteen i Koreas Arbeiderparti.

Vi sender våre hjerteligste hilsener til Kamerat Kim Il Sung, til hele partiet og hele det koreanske folket i anledning 30 års-jubileet.

I de siste 30 åra har det tapre koreanske folket oppnådd store resultater som har forbauset verden. Seirene er vunnet tross den kunstige underutviklinga og tilbake-liggenheten som den japanske imperialismens herjinger skapte, og tross USA-imperialismens voldsomme militære angrep.

Disse seirene er et resultat av den korrekte, kommunistiske ledelse som det koreanske folket har i Koreas Arbeiderparti leda av kamerat Kim Il Sung. Denne ledelsen gjorde det mulig for folket å gjøre revolusjon og opprette Den Demokratiske Folkerepublikken Korea

(DFRK), en stat som er den eneste legitime representanten for det koreanske folket. I dag er DFRK en sterk, sosialistisk stat under proletariatets diktatur. DFRK har overvunnet følgende av imperialistenes herjinger, gjennomført en storstilt økonomisk oppbygging, og skapt grunnlaget for et rikt og fritt liv for folket i nord. DFRK forsvarer sin uavhengighet mot alt imperialistisk press, solidariserer seg med den 3. verdens uavhengige land, og støtter folkenes kamp mot imperialismen.

I sør er folket fortsatt undertrykt av USA-imperialismens okkupasjonsmakt og dens quisling-regime. Men folket i sør, som retter stadig hardere slag mot fienden, har en solid støtte og en strålende inspirator i Den Demokratiske Folkerepublikken Korea, Koreas Arbeiderparti og dets store leder og kamerat Kim Il Sung.

USA-imperialismens deling av Korea er kunstig. Den strider mot det åpent uttrykte ønsket til det koreanske folket både i nord og sør. Vi støtter de fornuftige forslaga til

gjennomføringa av gjenforening som DFRKs regjering og kamerat Kim Il Sung har lagt fram. Det gjelder for oss å se at det koreanske folks kamp for gjenforening vokser i styrke, og at den får stadig større støtte over hele verden. Ingen makt i verden kan hindre at Korea blir gjenforent!

Det koreanske folkets kamp, leda av kamerat Kim Il Sung og partiet han personlig har stifta er en viktig del både av kampen mot imperialismen og kampen for sosialismen.

Vi norske kommunister lover at vi i framtida vil øke vår støtte til Koreas kamp mot imperialismen. Vi støtter Den Demokratiske Folkerepublikken Korea, folkets kamp mot USA-imperialismen og mot quislingen Pak Jung His fascistregime i sør, og hele det koreanske folkets kamp for gjenforening.

LEVE KOREAS ARBEIDERPARTI OG KAMERAT KIM IL SUNG!

ARBEIDERE OG UNDERTRYKTE I ALLE LAND, FOREN DERE!

HILSEN TIL SENTRALKOMITEEN I ARBEIDETS PARTI I ALBANIA I ANLEDNING 31-ÅRSDAGEN FOR FRIGJØRINGA AV ALBANIA

Sentralkomiteen

Klassekampen 47/75 (3/12)

Kjære kamerater.

I anledning 31-årsdagen for frigjøringa sender vi våre varmeste gratulasjoner til Arbeidets Parti (APA), til Folkerepublikken Albania (FrA) og til hele det albanske folket.

Seieren over fascismen førte ti at proletariatets diktatur blei oppretta i Albania, og la grunnlaget for at det albanske folket kunne slå inn på den sosialistiske veien.

Mens de fleste andre

tidligere sosialistiske og folkedemokratiske land degenererte til kapitalisme, har partiet og arbeiderklassen forsvart sosialismen i Albania. Vi gleder oss sammen med dere over Albanias

framganger. Vi hilser seierene i kampen mot imperialistisk og revisjonistisk press og ideologisk påvirkning, mot byråkratismen og reaksjonære rester. Vi gleder oss over meldingene om den vellykte avslutninga av 5-årsplanen.

Ingen av disse seirene kunne vært vunnet uten den riktige marxist-leninistiske ledelsen for kampen som APA har gitt. Kamerat Enver Hoxha har gitt viktige bidrag til marxismen-leninismen, spesielt når det gjelder å avsløre den moderne revisjonismen og utvikle kampen mot den. Gjennom det har APA og kamerat Enver ikke bare lagt grunnlaget for framgangene i den albanske revolusjonen, men også gjort et arbeid som er til stor hjelp for hele den kommunistiske verdensbevegelsen.

APA støtter folkene som kjemper for frigjøring over hele verden, støtter ar-

beiderklassens og de arbeidende massenes kamp for revolusjon i de kapitalistiske landa, og støtter alle staters rett til uavhengighet mot de to imperialistiske supermaktene USA og Sovjet.

Norge er et lite land som Albania. I Norge har den ene aggressive supermakta USA sterk innflytelse gjennom Norges medlemskap i den imperialistiske alliansen NATO. Samtidig øker sosialimperialismens press og infiltrasjon mot Norge. Supermakta Sovjet har oppretta veldige aggressive baser ved Norges grenser.

Det norske folket vil kjempe mot de to supermaktene og mot all annen imperialisme. Det har det vist gang på gang, f.eks. gjennom sin protest mot USAs angrepskrig i Indokina og Sovjets okkupasjon av Tsjekkoslovakia, og gjennom å avvise norsk medlemskap i den europeiske imperialist-

alliansen EEC i 1972. For de arbeidende massene og anti-imperialistene i Norge er Albanias kamp viktig. Den støtter vår kamp og viser at små land kan trosse aggressive imperialistiske stormakter.

For AKP(m-l), for de revolusjonære arbeiderne og anti-imperialistene i Norge er APAs og FrAs framganger en stor oppmuntring i kampen mot de to supermaktene og all imperialisme, mot monopolkapitalen, reaksjonen og revisjonismen.

LEVE ARBEIDETS PARTI I ALBANIA OG FOLKE-REPubLIKKEN

ALBANIA!

LEVE VENNSKAPET MELLOM FOLKENE OG KOMMUNISTENE I ALBANIA OG NORGE! ARBEIDERE OG UNDERTRYKTE I ALLE LAND, FOREN DERE!

Sentralkomiteen i
AKP(m-l) — Norge.

STØTT ISLANDS KAMP MOT ENGELSK AGGRESJON

Protest mot den britiske marinens beskyttelse av engelske trålere innafor den islandske 200-mils fiskerigrensa

Arbeidsutvalget

Klassekampen 47/75 (3/12)

Tirsdag 25. november sendte Arbeidsutvalget i AKP(m-l) ut denne uttalelsen:

Den engelske regjeringa har sendt krigsskip innafor den islandske 200-mils fiskerigrensa for å beskytte de engelske trålernes rovfangst. Islands fiskere og fiskeriarbeidere er

utsatt for et alvorlig angrep. Islands sjøterritorium er grovt krenket, og det islandske folket fortjener all støtte i kampen mot den imperialistiske aggresjonen.

Den islandske regjeringa utvidet for ei tid tilbake fiskerigrensa til 200 sjømil. Dette er i samsvar med krava som det arbeidende folket på Island lenge

har slåss for. Det er et viktig tiltak for å beskytte den islandske nasjonens livsinteresser. Island er et lite land. En vesentlig del av økonomien bygger på fiske. Skal islendingene kunne leve på Island, må de sjøl få hand om fisket.

Standpunktet til Island samsvarer med det krav som de aller fleste regjeringer i verden

støtter. Mange land har allerede utvidet grensa til 200 mil. I den kampen som folkene fører mot imperialismen og de to supermaktene spiller forsvarer av de nasjonale ressursene en stadig viktigere rolle. Kampen om herredømmet over havet er et viktig frontavsnitt.

Kampen om havet retter seg særlig mot de to supermaktene Sovjet og USA. Det er de som er de største utbytterne og undertrykkerne i verden. Supermaktene frykter det nasjonale herredømmet over havet ikke minst fordi de har aggressive krigsflåter på alle hav. De vil få store problemer med å drive kanonbåtdiplomatiet dersom 200-milskravet blir presset gjennom av land og nasjoner over hele verden.

Islands forsvar av 200 milsgrensa er derfor en del av den motstanden som alle undertrykte nasjoner i verden fører mot imperialismen og hegemonismen.

DE ENGELSKE KRISSKIPENE FORSVARER SJØØVERI

Den engelske imperialismen har en lang og svart historie med kamp mot det islandske folket. Den engelske regjeringa har nå gjort det klart at den nekter å bøye seg for Islands lovlige utviding av fiskergrensa.

Islandske oppsynsskip har tatt nødvendige tiltak for å forsvare Islands nasjonale suverenitet og jage bort pirater. Engelske skip blir nektet adgang til islandske havner, og engelske militærfly blir stengt ute fra islandsk luft-territorium og flyplasser.

Den engelske regjeringa har svart med å sende krigsskip inn i Islands territorialfarvann for å beskytte piratene!

Dette er ingenting annet enn svart kanonbåtdiplomati. Det er en grov krenking av suvereniteten til en liten stat og et militært angrep mot det islandske folket.

Alle som kjemper mot imperialismen må fordømme den engelske militære aggresjonen og støtte Island!

SUPERMAKTENE GIR BLAFFEN I DET ISLANDSKE FOLKET

Sjøl om konflikten i dag står mellom Island og England, står også begge supermaktene i praksis på Englands side.

Supermaktas Sovjet liker å kalle seg sjøl «anti-imperialistisk». Men i virkeligheten er det Sovjet som i dag gir den viktigste diplomatiske støtten til den engelske imperialismen.

Da Island utvidet fiskergrensa i høst sendte Sovjet-lederne straks en truende «protest» til den islandske regjeringa. Når England presser som hardest, finner Sovjet-regjeringa det spesielt viktig å markere at den støtter den engelske imperialismen i denne striden.

Dette er et uttrykk for at Sovjet sjøl er en imperialistisk makt. Den sosialimperialistiske supermaktas har i mange år kjempet mot at Island skal få herredømme over havet rundt Island. Den fikk sine lakeier i den polske regjeringa til å stemme mot Island og sammen med de vestlige imperialistene ved den «internasjonale domstolen i Haag» — et organ som ikke har noen rett til å blande seg inn i Islands indre forhold. Supermaktas Sovjet driver militærvelser tett opp til Island, krenker luft- og sjøterritoriet og plasserer spionasjeutstyr i Islands farvann. Sovjets kamp mot Islands 200-mil er et uttrykk for at denne farlige supermaktas forsøker å skaffe seg herredømme over Nord-Atlanten.

Den islandske statsministeren har helt riktig karakterisert den engelske aggresjonen som «militær aggresjon fra en NATO-alliert». Dette viser at NATO slett ikke forsvare interessene til det islandske folket mot angrep. NATO er et redskap for den andre supermaktas, USA, og skal forsvare USA — imperialismens interesser.

USA-imperialismen står sammen med den andre supermaktas mot verdens folk når det gjelder havretts-spørsmål. De vil begge bruke havene til sine krigsflåter og gjøre små land og nasjoner til brikker i sin rivalisering om verdensherre-

dømmet. USA ser på Island som en brikke i sin militære strategi, en observasjonspost og et usenkelig hangarskip.

Dette viser at det islandske folket ikke kan stole på at supermaktene vil anerkjenne retten til å forsvare nasjonens livsinteresser. Tvert imot er de blant Islands farligste fiender.

Dette gir viktige lærdommer for alle andre små land som kjemper for herredømme over havet, blant annet Norge.

ARBEIDERE, FISKERE, ANTI-IMPERIALISTER: STØTT ISLANDS KAMP!

Sjøl om Island ikke kan vente noen støtte fra imperialistmaktas, så har Island krav på støtte fra folkene som kjemper mot imperialismen.

For oss i Norge er saken svært viktig. Det norske folket er nært knytta til det islandske folket gjennom historia. Kampen det fører er den samme kampen som vi fører for 50 og 200 milsgrenser.

AKP(m-l) oppfordrer til rask solidaritet med Island!

● Arbeidere, ta saken opp i fagforeningene overalt! Under den forrige engelske aggresjonen mot Island var det flere fagforeninger langs kysten som nekta å reparere engelske skip.

● For norske fiskere må tida være inne til både å vise solidaritet med islendingene og sjøl sette fart i kravet om 50 og 200 mil i Norge.

● Anti-imperialister, studenter, skoleelever, alle grupper i det arbeidende folket: Dere har vist solidaritet med Indokina, med Palestina, med andre kjempende folk. Nå fører det islandske folket en hard og rettfærdig kamp, i vår egen del av verden. Følg opp den anti-imperialistiske tradisjonen, sett i gang raskt solidaritetsarbeid for Islands folk!

FULL STØTTE TIL ISLANDS KAMP FOR 200 MIL: DE ENGELSKE PIRATENE UT — NÅ!

Oslo, 25 november 1975
Arbeidsutvalget i AKP(m-l)

FELLESUTTALELSE FRA
TYSKLAND KOMMUNISTISKE PARTI,
MARXIST-LENINISTENE (KPD/ML)
OG
ARBEIDERNE KKOMMUNISTPARTI
(MARXIST-LENINISTENE)

Referert i Klassekampen 49/75 (3/12)

Gjengitt i sin helhet i Røde Fane 1/76

Høsten 1975 møttes representanter for sentralkomiteene i Tysklands Kommunistiske Parti, marxist-leninistene – KPD/ML – og Arbeidernes Kommunistparti (marxist-leninistene) Norge. På møtet blei det vedtatt ei felleserklæring fra de to partene. Vi gjengir her hele teksten til erklæringa. Som bakgrunnsstoff til denne felleserklæringa trykker vi utdrag av ei viktig erklæring fra sentralkomiteen i KPD/ML fra desember 1973. Erklæringa behandler partiets syn på delinga av den tyske nasjonen i to stater – DDR (Øst-Tyskland) og Den tyske forbundsrepublikken (Vest-Tyskland). «For ei samla, uavhengig, sosialistisk Tyskland»

Høsten 1975 møttes delegasjoner fra sentralkomiteene i AKP(m-l) og KPD(m-l). Møtet fant sted i en atmosfære av hjertelig, broderlig enhet, som bygger på marxismen-leninismens prinsipper og den proletariske internasjonalsismen. Partiene har hatt kontakt med hverandre i lengre tid, og de har samme syn på alle grunnleggende spørsmål. De støtter hverandre og gleder seg over de viktige framgangene de har oppnådd i de siste åra.

AKP(m-l) støtter KPD(m-l)s kamp mot kapitalistisk undertrykkelse og fascisering, mot de to supermaktene og for et forent, uavhengig, sosialistisk Tyskland. AKP(m-l) støtter KPD(m-l)s prinsippfaste kamp for å forene alle tyske marxist-leninister. KPD(m-l) støtter AKP(m-l)s kamp mot utbytting og reaksjon, for nasjonal uavhengighet, mot de to supermaktene og for den sosialistiske revolusjonen i Norge.

Under drøftingene av den nåværende internasjonale utviklinga la begge partier vekt på at hovedtendensen i verden i dag er revolusjon og sosialismens seierrike frammarsj. Men faren vokser også for at den stadig skarpere rivaliseringa om verdensherredømmet mellom de to supermaktene skal utløse en ny imperialistisk verdenskrig. Imperialismens grunnleggende motsigelser har skjerpet seg kraftig og ført til en tydelig skjerping av imperialismens allmenne krise.

I dag er de undertrykte folkene i den 3. verden revolusjonens hovedkraft i verdensmålestokk. Den 1. verden — USA-imperialismen og den russiske sosial-imperialismen — er den største kontrarevolusjonære krafta. Begge partier ser det som sin oppgave å styrke den internasjonale enhetsfronten mot de to supermaktene, å gå inn for å skape et forbund mellom de arbeidende folkene i sine egne land med folkene i den tredje verden og å kjempe mot at de borgerlige regjeringene i deres egne land samarbeider med eller kapitulterer for en eller begge supermakter.

For verdens folk betyr den skjerpa rivaliseringa mellom de to supermaktene at faren stadig vokser for at en ny imperialistisk krig bryter ut. KPD(m-l) og AKP-

(m-l) slår fast at om det blir verdenskrig mellom de to supermaktene, kan folkene ikke støtte seg på eller ha tillit til en supermakt mot en annen. De må ikke gjøre seg noen illusjoner om at monopolborgerskapet i deres egne land vil forsvare nasjonens interesser. Om en 3. verdenskrig bryter ut, så må folkene sette den rettfærdige revolusjonære og nasjonale folkekrigen opp mot den urettfærdige imperialistiske krig. Bare en slik krig, der de arbeidende massene stoler på egne krefter og kjemper under ledelse av proletariatet og dets parti, kan forsvare fedrelandet mot fienden. KPD(m-l) og AKP(m-l) slår fast at dersom krigen bryter ut, må proletariatet og de arbeidende massene kjempe for å styrte kapitalismen og opprette proletariatets diktatur og sosialismen.

I dag er det en oppgave av første rang å høyne folkenes årvåkenhet og forberede dem på krigen. Samtidig må kampen for seieren i den sosialistiske revolusjonen føres videre med uforminsket kraft. Folkenes framtid er strålende. Enten vil revolusjonen hindre krigen, eller så vil krigen gi opphav til revolusjonen.

Begge partier går inn for at folkene i Europa skal forene seg i kampen mot de to imperialistiske supermaktene. Det er i tillegg også positivt når de kapitalistiske og imperialistiske statene i Europa — enkeltvis eller sammen — setter seg til motverge mot supermaktens kamp for hegemoni. Begge partier bekrefter at de er fast besluttet på å bekjempe alle tiltak fra monopolborgerskapet som betyr skjerpa undertrykkelse og utbytting av det arbeidende folket. Derfor vender de seg også mot at større land undertrykker mindre innafor den 2. verden. Men det er klart at det ville være feilaktig å behandle disse motsigelsene innafor den 2. verden på like linje med motsigelsen mellom land i den 2. verden og de imperialistiske supermaktene.

Begge supermaktene ønsker å kontrollere Norge. USA-imperialismen kontrollerer viktige deler av den norske økonomien og har store interesser i den norske oljeindustrien. Sosialimperialismen

driver rovfiske i norske farvann, ønsker kontroll over ressursene i norske havområder og prøver å trenge inn i den norske økonomien. USA-imperialismen har viktige militære støttepunkter i Norge. USA og NATO gjennomfører militærøvelser som dels er forberedelser til krig, og dels øvelser i militærkupp for å undertrykke en folkelig oppstand. Sosialimperialismen har opprettet verdens største marinebase i Murmansk og en annen svært viktig militærbase ved Leningrad. Styrker fra disse basene øver seg i angrep mot Norge og Norden. Sosialimperialistene prøver å få kontroll over den norske øygruppa Svalbard. Alt dette viser at begge supermaktene truer Norges uavhengighet.

Også i Tyskland er spørsmålet om den sosialistiske revolusjonen nær forbundet med løsningen av det nasjonale spørsmålet. Tyskland blei delt av USA-imperialismen. I dag er den vest-tyske imperialismen en sjølstendig imperialisme og tilhører de mektigste imperialistiske statene i den 2. verden. Likevel har USA-imperialismen sterk innflytelse i Vest-Tyskland. USA-imperialismen har stasjonert okkupasjonsstyrker i Vest-Tyskland og kontrollerer en ikke liten del av økonomien. Den russiske sosial-imperialismen har helt og fullt slavebundet DDR — den andre delen av Tyskland, — og den truer Vest-Tyskland med militærmakta si. Slik står begge supermakter væpnet til tennene mot hverandre på tysk jord. Arbeiderklassen og de arbeidende massene i begge tyske stater kjemper for et felles mål: For et forent, uavhengig, sosialistisk Tyskland.

Slik ser vi at i begge land, både Norge og Tyskland, er kampen for å løse det nasjonale spørsmålet en viktig hevestang i kampen for den sosialistiske revolusjonen. I begge land kan den sosialistiske revolusjonen ikke seire om det ikke samtidig blir ført en beslutsom kamp mot begge supermaktene.

Det var full enighet om at den moderne revisjonismen må bekjempes som en hovedfiende i arbeiderbevegelsen. Akkurat som det klassiske sosialdemokratiet er det den moderne revisjonismens oppgave å utlevere arbeiderklassen og de arbeidende massene til kontrarevolusjonen. Det er hensikten med deres propaganda for »den fredelige veien til sosialismen». Samtidig tjener de moderne revisjonistene interessene til de nye tsarene i Kreml. Gjennom pro-sovjetisk propaganda og gjennom fraser om »avspenning» i samsvar med ånden fra Helsinki forsøker de å få folkene til å slappe av på årvåkenheten mot en sosial-imperialistisk aggresjon. Den sosialistiske revolusjonen kan ikke seire uten skånselløs kamp mot den ideologiske, politiske og organisatoriske innflytelsen til den moderne revisjonismen. Begge partier ser dette som en oppgave av avgjørende betydning.

For å skape enhet mellom folkene er det nødvendig å styrke enheten mellom de virkelige kommunistene. Kontaktene mellom KPD(m-l) og AKP(m-l) er skritt i denne retninga. Våre to partier lover at de vil styrke kamfelleskapet seg imellom, mellom marxist-leninistene i Europa og i alle land i verden.

HILSEN FRA AKP(m-l) TIL SENTRALKOMITEEN I VIETNAMS ARBEIDERPARTI, SENTRALKOMITEEN I FNL OG REGJERINGENE I BEGGE DELER AV VIETNAM I ANLEDNING 15-ÅRS-DAGEN FOR OPPRETTELSEN AV FNL.

Arbeidsutvalget

Klassekampen 49/75 (3/12)

Arbeidsutvalget i AKP (m-l) har sendt følgende hilsen til sentralkomiteen i Vietnams Arbeiderparti, sentralkomiteen i FNL og regjeringene i begge deler av landet i forbindelse med FNL's jubile 20. desember:

«Kjære kamerater
Vi gleder oss over å kunne hilse 15-årsdagen for opprettelsen av FNL i 1975, det året Vietnam vant full seier

over USA-imperialistene.

Vi gratulerer med resultatene av konsultasjonene mellom delegasjonene fra DRV og PRR, som åpner veien for den raske gjenforeninga av Vietnam. Det betyr seier over den kunstige delinga som imperialistene har påtvunget landet. Det er en viktig framgang for den vietnamesiske revolusjonen.

Det forente Vietnam står overfor store oppgaver: å

bygge landet, å kjempe for at den sosialistiske revolusjonen går videre.

Dere kan stole på at de arbeidende massene, anti-imperialistene og kommunistene i Norge vil fortsette å solidarisere seg med det revolusjonære Vietnam og dets heltedige folk i tida som kommer.»

Arbeidsutvalget i
AKP (m-l)

STØTT ØST-TIMORS FRIHETSKAMP — STØTT FRETILIN!

Protest mot den indonesiske fascistregjeringas overfall på Øst-Timor

Arbeidsutvalget

Klassekampen 49/75 (3/12)

Den 6. desember overfalt fascistregjeringa i Indonesia det lille landet Øst-Timor. De har okkupert hovedstaden Dili og akter å innlemme landet i Indonesia. Arbeidsutvalget i AKP (m-l) sendte 6. desember ut en støtteuttalelse til folket på Øst-Timor, og til ledelsen for frigjøringskampen. Fronten for befrielsen av Øst-Timor — FRETILIN. Vi gjengir her uttalelsen i sin helhet.

I de siste åra har folket på Øst-Timor reist seg og kjempa for sjølstendighet og demokrati. 28. november erklærte Fronten for befrielse av Øst-Timor (FRETILIN) landet for uavhengig av Portugal og opp-

retta den første regjeringa i Folkerepublikken Øst-Timor. 6. desember svarte fascistregjeringa i Indonesia med militært overfall. De indonesiske fascistene har okkupert hovedstaden Dili, og de erklærer at Øst-Timor er innlemmet i Indonesia.

FRETILIN fører en RETTFERDIG KRIG mot et REAKSJONÆRT OVERFALL. Arbeidsfok og anti-imperialister i Norge må ta stilling for Øst-Timors folk og FRETILIN, og mot de fascistiske angriperne.

Øst-Timor blei undertrykt og utbytta av kolonimakta Portugal i flere hundre år. Kolonimakta skapte store ulykker for folket. Landet blei holdt tilbake i kunstig underutvikling, fattigdom og uvitenhet hersket. Folkets motstandskamp blei

slått ned med hensynsløs brutalitet.

Men undertrykkelse avler motstand. Motstanden i koloniene — og særlig folkekrigen i Guinea Bissau, Mosambique og Angola — blei krafta som velta den portugisiske fascismen i 1974.

Etter det vokste massebevegelsen i Øst-Timor raskt. Folket ønsket nasjonal sjølstendighet, frigjøring, demokrati og utvikling.

Men de nye regjeringene i Portugal ville ikke frivillig la koloniene bli sjølstendige. I alle regjeringer siden fascismen falt, har det sittet folk fra det falske «kommunist»-partiet til Cunhal, og andre «radikalere» som har sagt de var «kolonifolkas venner». Men ord er en sak, praksis noe annet. Portugals regjering og revisjonistene

i den fortsatte krigen mot kolonifolk. Den portugisiske kolonialismen ville først «gi» frihet til de afrikanske koloniene etter at frihetsskjempene hadde opptrappet kampen og alle kunne se at Portugal måtte tape.

Også Øst-Timor fikk oppdage at friheten ikke kom som gave fra nye revisjonistiske og «sosialistiske» koloniherrer i Portugal. FRETILIN, den bevegelsen som mest konsekvent gikk inn for frigjøring, blei den sterkeste politiske krafta i landet. Det var massenes svar på at koloniherrerne nektet å gi slipp på Øst-Timor. Kolonimakta svarte på FRETILINs framgang med intriger som skulle sikre Portugals interesser. Koloniherrerne «forhandla» med grupper som støtta Indonesia og Portugal bak ryggen på folkets representant, FRETILIN. 11. august gjorde disse gruppene et militærkupp i samarbeid med kolonimakta. De ville innføre et ny-kolonialistisk diktatur og undertrykke FRETILIN med vold. Folket svarte med å reise seg under ledelse av FRETILIN. Kuppet blei knust på få dager. Kupp-makerne flyktet til Indonesia, og koloniherrerne trakk seg tilbake til ei lita øy utafor Timor. FRETILIN hadde den fullstendige kontrollen over hele Øst-Timor.

Utfallet av kampen mot kuppet viser hvem folket støtter. Kupp-makerne blei raskt feid til side, sjøl om de fikk støtte av den indonesiske fascismen og kolonimakta. I de siste åra, og spesielt gjennom folke-reisninga mot kuppet, har Øst-Timors folk vist at det har valgt FRETILIN, som representerer dets ønske om sjølstendighet og frigjøring.

Portugals to siste regjeringer (som revisjonistene deltar i) har nektet å anerkjenne Øst-Timors rett til statlig sjølstendighet. Dette er en fiendtlig handling mot Øst-Timor. Det er en fortsettelse av kolonipolitikken, og det hjelper til med å åpne døra for angrep fra de indonesiske fascistene. Derfor har også FRETILIN ensidig måttet erklære Øst-Timor for sjølstendig, uavhengig av den portugisiske regjeringas reaksjonære manøvrer.

Virkelige anti-imperialister kan bare trekke den slutninga at Øst-Timors kamp er rettferdig. Folket har reist seg mot

århundrers kolonial undertrykkelse, nå vil det ta sin skjebne i sine egne hender og bestemme over sin egen framtid. Kampen mot Portugals kolonialisme fortjente støtte, og det sjølstendige Øst-Timor og FRETILIN fortjener støtte.

Fascist-regjeringa i Djakarta påstår at Øst-Timor er «en del av Indonesia», og krever derfor «rett» til å overfalle og undertrykke Øst-Timor.

Men de eneste som har virkelig rett til å bestemme over Øst-Timor, er folket der sjøl. Det sier også den virkelige representanten for det undertrykte indonesiske folket, det forbudte og forfulgte Indonesias kommunistiske Parti (PKI).

Den vestlige delen av øya Timor er en del av Indonesia, og folkene på begge sider av grensa har mye til felles. Det er riktig. Men det gir ingen «rett» til overfall!

Indonesia var også under fremmed koloniherrredømme. Det store indonesiske folket frigjorde seg sjøl gjennom heltemodige opprør mot japanske og nederlandske imperialismen. Det indonesiske folkets egen kamp skapte det sjølstendige Indonesia.

Øst-Timor har gjennom flere århundrer hatt sin egen historie, og nå har folket der sjøl gjort opp med sine egne undertrykkere, uavhengig av Indonesia. Folket sjøl, og ingen andre, må beslutte om det nå vil inn under den indonesiske staten.

Og det vil ikke Øst-Timors folk! Grunnen er ikke vanskelig å forstå.

I 1965 gjennomførte Indonesias reaksjonære et fascistisk militærkupp. De fryktet at massene ikke skulle være tilfreds med bare nasjonal frigjøring, men også gjøre revolusjonen i landet, kaste ut imperialistene, styrte feydalismen og skape virkelig demokrati for folket.

Derfor slo de til mot arbeiderne, bønderne, anti-imperialistene og deres parti, Indonesias Kommunistiske Parti, (PKI). PKI hadde sterk støtte, men kampkrafta var svekket av revisjonistiske illusjoner om «fredelig overgang» til folkedemokrati i Indonesia. Derfor kunne reaksjonen drukne PKI i blod, myrde over en halv million kommunister og progressive, og sette minst like mange i konsentrasjonsleirer.

Under diktatoren Suharto lever folket et elendig liv. Undertrykkelsen er voldsom, utbyttinga har også økt, fattigdommen herjer mens korrupsjonen blomstrer og herskerne blir rike. Kuppet styrkte imperialismens innflytelse. USA-imperialismen støtter Suharto. Sosial-imperialistene støtter også fascistene. I 40-åra deltok sovjetiske militær-eksperter i kamper sammen med fascist-styrkerne for å knuser frigjøringsstyrker leda av PKI.

Sjølsagt vil ikke Øst-Timors folk inn i dette Indonesia, der det hersker terror-diktatur over arbeidere, bønder, nasjonale minoriteter, anti-imperialister. Sjølsagt kjemper Øst-Timors folk med våpen framfor å bli en ny provins under Suharto-fascismens skrekkevelde.

Indonesia folk vil sikkert en gang styrte fascismen. PKI har gjort sjølkritikk for fella før 1965 og reist parolen om folkekrig mot diktaturet. Før eller siden vil kampen selve. Om Øst-Timor da vil velge å slutte seg til et slikt nytt Indonesia, så er det folkets fulle rett. Men det må være en helt frivillig beslutning, som ingen andre kan ta enn Øst-Timors folk sjøl! Og det har ingenting med dagens situasjon å gjøre. For det vi opplever, er intet frivillig valg, men et væpnet overfall fra fascistene i Djakarta.

Suharto rettferdiggjør angrepet med å vise til en «erklæring» fra reaksjonære som flyktet fra Øst-Timor etter kuppet 11. august som sier at landet nå er «en del av Indonesia». Under krigen 1940—45 kom Qualling også med «erklæringer» om at det norske folket støtta Hitler. «Erklæringa» fra Suhartos lakaker er like verdiløse. Den har ingenting med folkeviljen på Øst-Timor å gjøre.

Folkene i begge land har interesse av vennskap og samarbeid. Suharto-fascismen er deres felles fiende. Det sier også stemmen til det undertrykte indonesiske folket, PKI, som gir Øst-Timor full støtte mot aggresjonen fra Suharto. Dette er det standpunktet virkelige anti-imperialister må ta.

KAMPEN FORTSETTER — FULL STØTTE TIL FRETILIN!

Stillinga er vanskelig for Øst-Timors folk. Den sterke indonesiske fascist-hæren okkuperer viktige deler av landet. Øst-Timors folk må også være forberedt på at de imperialistiske supermaktene følger i angripernes kjølvann. USA har alltid stått bak Indonesia. Sovjet har også støttet Suharto. Samtidig forsøker Sovjetherkerne å framstille seg som «frigjøringsbevegelsens venn» og vil støtte snart den ene, snart den andre sida i en konflikt for å få innflytelse over Øst-Timors folk må regne med at supermaktene vil blande seg inn og forsøke å skade deres sak.

Borgerlige pressekommentatorer framstiller situasjonen som håpløs, fordi fienden holder hovedstaden Dili. Men seier eller nederlag i en frigjøringskrig avhenger ikke av hvem som holder en hovedstad. FRETILIN har lenge forberedt seg på å møte angrep med folkekrig. Mange eksempler viser at et lite folk som våger å kjempe kan beseire overmektige fiender.

Om folket i Øst-Timor forener seg, stoler på egne krefter, fører en langvarig folkekrig mot den indonesiske fascismen og samtidig unngår alle intriger fra sosialimperialismen og USA-imperialismen, så vil det sikkert også slå angriperne tilbake og frigjøre seg.

Det lille folket i Øst-Timor står ikke alene. Det støttes av de revolusjonære og anti-imperialistene i Indonesia leda av PKI. Det har støtte av verdens folk som kjemper for frigjøring mot imperialismen.

FRETILINs frigjøringskrig er rettferdig! AKP (m-l) oppfordrer arbeidsfolk, ungdom og anti-imperialister til å gi den all mulig støtte. Protester mot Suhartos voldtekt på Øst-Timor! Spre informasjon om frihetskampen der! Send støtte til FRETILIN!

Arbeidsutvalget i AKP (m-l)
6. desember 1975

PROTESTER MOT HASSANS ANGREP PÅ SAHARA! STØTT F. POLISARIO

Uttalelse fra AKP(m-l) om situasjonen i Sahara

Arbeidsutvalget

Røde Fane 1/76

Den 28. november erklærte kong Hassan av Marokko at han hadde «innlemmet» landet Sahara i staten Marokko. Hassans militære styrker hadde angrepet Sahara, okkupert hovedstaden El Aaiun og andre viktige deler av landet.

Dette er en aggresjon mot Saharas folk. Hassan vil nekte Saharas folk å sjøl ta bestemmelsen om landet deres skal bli en egen stat, eller en del av en annen stat. Dette er en grov krenkelse av Saharas rett til nasjonal sjølbestemmelse. Vårt parti slutter seg til de anti-imperialistiske kreftene i hele verden som fordømmer denne forbryterske handlinga.

Kampen mot spansk kolonistyre viser at Saharas folk ønsker frigjøring.

Sahara har i lang tid vært koloni under Spania. Etter at det portugisiske kononiveldet brøyt sammen, var Sahara en av de siste koloniene i Afrika. Som andre kolonifolk har folket der blitt undertrykt, utbyttet, og holdt nede i kunstig underutvikling og fattigdom. Det brutale fascist-diktaturet i Spania la et ekstra tungt åk på folket.

Men i de siste årene, fra mai 1973, har Saharas folk reist seg mot undertrykkelsen. Det opprettet Fronten for Frigjøring av Saquiat al Hamrah og Rio De Oro (F.POLISARIO). I flere år har F.POLISARIO ført en framgangsrik frigjøringskrig mot kolonimakta. F.POLISARIOs kraftige støtte i folket viste seg da representanter for FNs komite for avkolonialisering besøkte landet. FN-representantene rapporterte at tuseener trosset den blodige fascistiske terroren og demonstrerte for F.POLISARIO og for nasjonal sjølstendighet for Sahara.

Kampene folket i Sahara har ført under ledelse av F.POLISARIO viser at Sahara er fast bestemt på å ta sin skjebne i sine egne hender og frigjøre seg. Det er blitt klart at den spanske kolonimakta ikke lengre kunne beholde makta, og det var bare et spørsmål om tid før den måtte trekke seg ut.

Hassan av Marokko har ingen rettmessige krav på SAHARA.

Hassan av Marokko har startet en kampanje — ikke for å støtte Saharas folk og F.POLISARIO i sluttkampen, men for sjøl å bli hersker over Sahara. Ingen har kunnet påvise at det finnes noen støtte for det i folket i Sahara. De gruppene Hassan har forsøkt å bygge opp i Sahara er isolert og helt uten innflytelse. Hassan veit godt hva folket i Sahara meiner. Det viser han i praksis, ved at han ikke våger å la folket der bestemme over sin framtid sjøl, gjennom frie valg, men i steden gjennomfører en okkupasjon og oppretter et terroristisk diktatur der. Hassan handler ikke i det Marrokanske folkets interesser. Marokko er en diktaturstat der føydalister og kompradorer har gode tider, og der folket lider under utbytting og mangel på demokrati. Hassan gjør krav på Sahara fordi han vil avlede folkets oppmerksomhet fra landets indre vansker, og fordi han vil delta i den imperialistiske plyndringa av Saharas rike ressurser.

Hassans krav på Sahara er urettmessig. Det har ikke støtte i ønskene til Saharas folk. Det samsvarer ikke med interessen til verken Saharas eller Marokkos folk. Det tjener interessene til Hassan-diktaturet sjøl, og til fremmede imperialister som vil plyndre Sahara, sammen med Hassan.

Hassan angriper Sahara med støtte av Juan Carlos og USA.

Nå prøver Hassan å slå ned frigjøringsbevegelsen i Sahara med militær makt for å bli herre i landet.

Tidligere i fjor høst starta Hassan en såkalt «folkemarsj» for å innlemme Sahara i Marokko. Denne folkemarsjen var ingenting annet enn et angrep og begynnelsen på okkupasjonen av landet. Samtidig la den press på den spanske fascismen og dannet utgangspunktet for forhandlinger med den.

Den spanske fascistiske regjeringa visste at dens herredømme over Sahara snart var slutt. Samtidig har den problemer hjemme. Derfor ønsker den en avtale som kunne sikre at spansk imperialismen også i framtida kan fortsette å delta i utbyttinga av ressursene i Sahara. Bak både Juan Carlos av Spania og Hassan av Marokko står supermakta USA-imperialismen, som vil sikre at dette området fortsatt blir under dens overherredømme. Derfor fikk Hassan og Juan Carlos, støtta av USA-imperialismen, i stand en avtale om at Marokko skulle overta landet fra Spania.

Med dekning i denne avtalen fortsetter Hassan nå sin angrepskrig for å erobre Sahara. F.POLISARIO opplyste at alt under den såkalte «folkemarsjen» massakrerte Hassans styrker hundrevis av landsbyboere i de områder de okkuperte. Ved utvidelsen av okkupasjonen i november kom det ytterligere melding om nye og større massakrer.

Hassan veit at Saharas folk ikke vil støtte han. Derfor er hans plan å erobre Sahara med mord og brann, og drepe og jage størstedelen av befolkninga om nødvendig.

Full støtte til F.POLISARIO i kampen mot Hassan-diktaturet.

F.POLISARIO har meldt at frigjøringskrigen vil fortsette som en forsvarskrig mot Hassan-diktaturet. Vi støtter denne rettfærdige motstandskrigen.

Både Sahara og Marokko er land i den

tredje verden. Folkene i disse to landa har ingen interesse av å slåss mot hverandre. Tvert imot har de interesse av at Sahara og Marokko står sammen i kampen mot imperialismen, og spesielt mot de to supermaktene. Ved å utløse en urettferdig angrepskrig mot folket i Sahara tjener Hassan USA-imperialismens interesser. Han skaper også muligheter for at den andre imperialistiske supermakta, Sovjet, skal forsøke å blande seg inn for å fiske i rørt vann og skaffe seg fotfeste.

Dette er enda en grunn til å fordømme Hassans røverkrig og gi full støtte til F.POLISARIO. Folkene i Sahara, i Marokko og i alle statene i området har felles interesser av at røverkrigen lider nederlag, og at Saharas folk frigjør seg. Dette er forutsetninga for at ikke bare Saharas folk, men også Marokkos folk skal kunne vinne framgang i kampen mot imperialismen, og slutte seg sammen med de andre folkene som kjemper mot supermaktene framstøt for å dominere, infiltrere og utbytte landa i området.

Saharas folk og F.POLISARIO er herdet gjennom en lang og hard kamp mot den spanske kolonialismen. Vi er sikre på at om Saharas folk står samlet, stoler på egne krefter, unngår inntriger fra supermaktene og andre imperialister, og mobiliserer seg til en langvarig folkekrig mot angriperne, så vil de også vinne seier over Hassans okkupasjonsstyrker, og bli herrer i sitt eget land.

I denne rettfærdige kampen har Saharas folk krav på støtte. Det arbeidende folket i Norge støtter folkene som kjemper mot imperialismen, og det hater og forakter fascister og tyranner. AKP(m-l) lover å mobilisere arbeiderne og anti-imperialistene til støtte for F.POLISARIO.

Vi og andre anti-imperialister vil fortsette støttearbeidet til Sahara er frigjort.
**LEVE SAHARAS FRIGJØRINGSKAMP
MOT DEN SPANSKE KOLONIMAKTA
LEVE SAHARAS MOTSTANDSKAMP
MOT HASSANS OKKUPASJON
STØTT F.POLISARIO**

*AU i AKP(m-l)
Oslo, 15. desember 1975.*

HILSEN FRA AKP(m-l) TIL POLENS KOMMUNISTISKE PARTI I ANLEDNING 10-ÅRSJUBILEET

Arbeidsutvalget

Klassekampen 1/76 (6. januar)

5/12 1975 var det ti år siden Polens Kommunistiske Parti (PKP) blei stifta.

Arbeiderklassen og folket i Polen har stolte revolusjonære tradisjoner. De polske kommunistene og de arbeidende massene førte en hard kamp mot den tyske nazismen. Da nazismen var knust, gjorde de revolusjon, oppretta Folkerepublikken Polen og forberedte seg på å bygge sosialismen.

Men det samme skjedde i Polen som i Sovjet og de fleste andre landa i den sosialistiske leiren. Revisjonister tok makta i partiet og staten. Med støtte av USA-imperialismen og sovjet-revisjonismen gjennnførte de kapitalismen. De styrta proletariatets diktatur og innførte et fascistisk borgerlig diktatur. De gjorde Polen til en quislingstat som er underlagt den aggressive sosial-imperialismens velde.

De revolusjonære arbeiderne og marxist-leninistene i Polen tok opp kampen mot revisjonismen. 5/12 1965 stifta de PKP, som har på programmet å styrte borgerkapets diktatur i Polen gjennom en ny sosialistisk revolusjon, og gjennnføre proletariatets diktatur.

PKP fikk sin ild-dåp under arbeideropstanden jula 1970. Marxist-leninistene spilte en ledende rolle i den voldsomme

revolusjonære bevegelsen som førte til Gomulkas fall.

Forfølgelsen fra sosial-imperialismen og dens polske Quislinger gjør at PKP må arbeide under vanskelige, strengt illegale forhold. Undertrykkelse av kommunistene har ikke blitt mildere etter at Gomulka blei fulgt av Gierek. PKPs medlemmer er blitt fengslet, torturert og myrdet av revisjonistene. Men hverken Gomulka eller Gierek har klart å knekke PKP og de polske marxist-leninistene fortsetter å kjempe.

PKPs kamp har hatt stor betydning for å reise og lede den polske arbeiderklassen. Men partiets kamp har også stor internasjonal betydning. PKP har æren av å være det første kommunistiske parti som blei oppretta i landa der revisjonistene har tatt makta og gjennoppretta kapitalismen. Dette er et viktig gjennombrudd av verdenshistorisk rekkevidde. Det viser den veien som også må følges av de andre folkene som lever under sosial-imperialismens og revisjonismens diktatur.

Opprettelsen av PKP er et slag mot den sovjetiske sosial-imperialismen, som varslar dens fall. Det er også et slag mot USA-imperialismen. For det viser all verden at den virkelige opposisjonen mot revisjonismen ikke tar form av støtte til vestlig imperialismen, men kamp for den sosialistiske revolusjonen.

AKP(m-l) vil hylle PKP ved jubileet. Vi bøyer oss i ærbødighet over partiets martyrer. Vi hilser PKPs sektetær, kamerat Caizimir Mihal, en veteran herdet fra kampen mot den tyske Nazismen, fra oppbygginga av det folkedemokratiske Polen og fra kampen mot revisjonismen. Vi støtter våre kamerater, våre brødre og søstre som kjemper i PKP. Vi er stolte over å rekne PKP som AKP(m-l)s søsterparti.

PKP kjemper i første linje mot den sosial-imperialistiske supermakta. Kampen vil bli lang og hard. Men vi er sikre på at framtida tilhører Polens arbeiderklasse og folk og deres marxist-leninistiske parti, PKP. Det revisjonistiske diktaturet vil falle og den sosialistiske revolusjonen vil seire i Polen!

LEVE DEN HELTEMODIGE POLSKE ARBEIDERKLASSEN OG DET POLSKE FOLKET!

LEVE POLENS KOMMUNISTISKE PARTI!

LEVE DEN KOMMUNISTISKE VERDENSBEVEGELSEN!

Arbeidsutvalet
i AKP(m-l)

KONDOLANSETELEGRAM I ANLEDNING VISE- FORMANN I KINAS KOMMUNISTISKE PARTI, KANG SHENG'S DØD

Sentralkomiteen

Klassekampen 1/76 (6/1)

Til Kinas Kommunistiske Partis Sentralkomitee ved formann Mao Tsetung, Den Nasjonale Folkedemokratiske Permanente Komitee ved formann Che Teh og Folkerepublikken Kinas Regjering ved statsminister Chou En-lai.

Vi har med sorg mottatt melding om at kamerat Kang Sheng, viseformann i KKP's Sentralkomitee og viseformann i Den Nasjonale Folkedemokratiske Permanente Komitee, er død.

Kamerat Kang Sheng var en

framstående kommunist og en stor revolusjonær leder som brukte sitt liv aktivt i kampen for den nydemokratiske revolusjonen, den sosialistiske revolusjon og oppbygginga av sosialismen. I kampen mot alle former for revisjonisme holdt han marxismen-leninismens prinsipper høyt og førte fram den proletariske revolusjonære linja til kamerat Mao Tsetung.

Vi har merka oss kamerat Kang Sheng's store innsats for enheten i den internasjonale

marxist-leninistiske bevegelsen og kampen mot den moderne revisjonismen, en innsats som vi verdsetter høyt.

På vegne av Arbeidernes Kommunistparti (marxist-leninistene), Norge, vil jeg få overbringe vår kondolans til Kinas Kommunistiske Parti, til Den Nasjonale Folkedemokratiske og Folkerepublikken Kina.

Oslo 17. desember

Pål Steigan

Formann i Sentralkomiteen i
AKP(m-l)

REIS KAMP MOT KLASSEDOMMEN I HAMMERVERK-SAKA

Arbeidsutvalget

Klassekampen 2/76 (8/1)

Arbeidsutvalget i Sentralkomiteen i AKP(m-l) sendte mandag 5. januar ut en

uttalelse om dommen i Hammerverk-saka, som vi gjengir i sin helhet.

Etter to måneders trenering våget Stavanger Byrett offentliggjøre dommen i Hammerverk-saka. Den ble møtt med jubel fra borgerskapet og skarpe protester fra de mange fagforeninger og andre som har støttet Hammerverk-arbeidernes kamp. På alle punkter dømte Byretten etter bedriftsledelsens interesser. Arbeiderne fikk ikke medhold for noen av sine krav.

Disse krava var:

- at Geir Sundet, som ble sparka to dager før prøvetidas utløp, skulle få tilbake jobben.
- at de 9 arbeiderne som gikk til politisk proteststreik mot oppsigelsen av Geir Sundet skulle få tilbake arbeidet og oppsigelsen av dem kjennes ulovlig.
- at alle skulle få erstatning for tapt arbeidsfortjeneste i 8 måneder.

En klassedom

Stort klarere kunne ikke Stavanger Byrett slå fast at dens oppgave utelukkende er å beskytte borgerskapets interesser, legalisere politiske oppsigelser og kneble streikeretten. At den eneste arbeideren som var domsmann er uenig i dommen og slår fast at oppsigelsene var politiske og usaklige, understreker klassekarakteren.

Den nye arbeidervernloven, vedtatt våren 1975, gjør det helt klart at det er ulovlig å gi en arbeider usaklig oppsigelse, også når dette skjer i *prøvetida*. Dommen fra Stavanger viser at dette er en rein papirlov, den innrømmer bedriftsledelsen en uinnskrenket rett til å sparke arbeidere når som helst og for hva som helst.

For å skaffe seg et fikenblad av bevis for at oppsigelsen av Geir Sundet var «sakelig», framhever Byretten en eneste ting: Etter bedriftsledelsens oppfatning var han *for opptatt av vernearbeid*! I den avdelinga der Sundet og de ni andre oppsagte arbeidskameratene jobbet ble det bl.a. brukt avfetningsstoffer som det er på-

vist kan føre til kreft. Å påtale dette er altså ulovlig — det er ifølge denne klassedommen en legal oppsigelsesgrunn!

Når arbeidskameratene aksjonerer mot bedriftsledelsens grovt usaklige og diktatoriske oppsigelse av Sundet ved å gå til politisk proteststreik, så erklærer domstolen dette for å være ulovlig og tariffstridig, et brudd på «fredsplikten». Men når bedriftsledelsen gir de samme arbeiderne en kollektiv oppsigelse, så sier domstolen at dette er fullt lovlig og i samsvar med «styringsretten» til bedriftsledelsen!

Det borgerlige klassediktaturet

I Hammerverksaka har maska falt av det borgerlige demokratiet. Stavanger Byrett viser at til og med lover som tilsynelatende beskytter arbeiderklassen kan brukes slik at de tjener kapitalistene og angriper arbeidere som kjemper for sine demokratiske rettigheter. På ny får vi demonstrert at retten til arbeid og retten til å streike hele tida må forsvares med innbitt kamp.

Klassedommen i Hammerverksaka er mulig fordi Norge er et kapitalistisk diktatur, der monopolkapitalen har den økonomiske og politiske makta. Det er borgerskapet som dikterer i bedriftene, det er deres interesser stat og kommune skal tjene. Parlamentariske valg, formell «likhet for loven» endrer ikke en døyd på dette. Virkelig demokrati er først mulig når proletariatet, sammen med

sine forbundsfeller, har styrt den borgerlige staten gjennom en sosialistisk revolusjon og opprettet sitt eget herredømme: proletariatets diktatur. Dette er den eneste stat som tjener det store flertallets interesser og som skrittvis kan avskaffe *alle* skilleskiller og privilegier.

DNA-pampene med nytt klasseforræderi

Under hele Hammerverksaka har DNA-lederne kjempet innbitt — på bedriftsledelsens side. Klubbformannen Quavvik, en kjent kommunalpolitiker for DNA i Stavanger, har opptrådt like reaksjonært som om han var ansatt personalsjef. Forbundsledelsen i Jern & Metall har på samme vis gjort lakeitjenester for borgerskapet. Klassedommen var knapt nok offentliggjort før Leif Skau kringkastet vidt og bredt at dette *ikke* var en klassedom, retten hadde hans fulle tilitt og ingen måtte «påstå at byretten er løpegutter for NAF's interesser». Samtidig nyttet han høvet til å advare mot streiker og aksjoner til fordel for Hammerverkarbeiderne.

Er noen i tvil om at dette er *borgerlige* «arbeiderledere»? De er, som Lenin sa om slike arbeideraristokrater, kapitalistklassens arbeiderløyntaner. Deres jobb er å sabotere all kamp mot det borgerlige klassediktaturet og utbyttinga, deres mål er å bryte ned solidariteten i arbeiderklassen.

DNA-pampenes handlemåte i Hammerverksaka viser på ny hva klasseforræderi er, det viser at arbeiderklassen bare kan vinne fram i kamp mot opportuniste og classesamarbeid.

SV- og NKP-ledelsen har sabotert støttarbeidet!

Dette bekreftes ytterligere når vi ser på SV- og NKP-ledernes handlinger. Mens en rekke vanlige medlemmer og sympatisører av SV har støttet aktivt opp om

solidaritetsarbeidet for Hammerverk-arbeiderne, har SV- og NKP-ledelsen konsekvent unnlatt å angripe forræderiet fra DNA-pampene i forbundsledelsen. SV- og NKP-ledelsen har også lagt seg på ei linje for å bekjempe og angripe streikestøttekomiteene, ei kraft som gjennom hele Hammerverksaka har hatt avgjørende betydning for solidaritetsarbeidet. Sabotasje av klassekampen er nå som før ei linje fra de moderne revisjonistenes side.

Reis kampen mot klassedommen

Solidariteten med Hammerverk-arbeiderne har hele tida vokst i styrke. Både i og utafor fagbevegelsen har stadig fler innsett at det dreier seg om en *prinsippkamp* for sentrale demokratiske rettigheter.

Straks dommen var falt ble det en lang rekke steder rundt om i landet svart med politiske demonstrasjoner mot klassedommen. Telefonsentralmontørenes fagforening og Heisemontørenes fagforening gikk til politisk streik mot dommen. At *vernearbeid* blir

oppgitt som oppsigelsesgrunn har i særlig grad åpnet øynene for mange som før har trodd på frasene om miljø- og arbeidervern.

Nå gjelder det at solidaritetsarbeidet blir fulgt opp! Protester mot klassedommen må tas opp i fagforeninger, bedriftsklubber og folkelige organisasjoner. Vedta uttalelser. Forlang dommen omgjort!

Gjennom hele kampen har Hammerverk-arbeiderne hatt solid støtte fra de mange streikestøttekomiteene rundt om i landet. Dette arbeidet må fortsette og nye komiteer må dannes!

De oppsagte Hammerverk-arbeiderne har nå anka saka til Høyesterett. Ennå er de ikke engang sikret at den kommer opp til behandling. Dette stiller enda sterkere krav til at solidaritetsarbeidet holdes aktivt og utvikles. Klassedommen fra Stavanger viser mer en tydelig at det ikke er rettsapparatet, men kamp og solidaritet som kan brukes for å forsvare demokratiske rettigheter.

Etter oppsigelsene ved Norsk Hammerverk har enølge av politiske oppsigelser gått over landet.

De som er opposisjonelle mot bedriftsledelsen og kritiserer klasse-samarbeid blir forsøkt rensket ut. På den måten håper borgerskapet å kvitte seg med »brysomme elementer» og skape en stemning av frykt og engstelse slik at ingen tør protestere mot overgrep. Slik forsøker de å møte den økonomiske krisa med politiske angrep som letter innskrenkninger, rasjonaliseringstiltak og forsøk på lønnsnedslag.

Klassedommen i Hammerverksaka er et redskap for denne reaksjonære politikken. Den skal møtes med kamp! Vi oppfordrer alle arbeidere, alle demokratisk innstilte mennesker overhodet, til å slutte opp om følgende paroler:

- Avvis klassedommen fra Stavanger Byrett!
- Fortsatt full støtte til NoHArbeiderne!
- Vi krever: Reelt arbeidvern, ikke papirlover!
- Kamp mot politiske oppsigelser av progressive arbeidere!
- Forsvar streikeretten!
- Kamerater!

Reis kampen mot Hammerverkdommen!

Sentralkomiteens Arbeidsutvalg
(AKP(m-l))

STØTTEFRÅSEGN TIL DET SUSPENDERTE STYRET I SOSIALE ETATERS FAGFORENING I OSLO

Faglig utvalg

Klassekampen 3/76 (13/1)

AKP(m-l)s faglege utvalg sende 22. desember ei støttefråsegn til det suspenderte styret i Sosiale Etaters

Fagforening i Oslo og til medlemmene. AKP(m-l) ser med glede på at åtaka frå DNA-leinga i Norsk

Kommuneforbund vert møtt med endå sterkare samhold mellom medlemmene i SEF, heiter det mellom anna i fråsegna.

KONDOLANSE I ANLEDNING CHOU EN-LAIS DØD

Sentralkomiteen

Klassekampen 3/76 (13/1)

Budskapet om Chou En-lais død er blitt tatt imot med sorg over hele verden. En stor revolusjonær leder er gått bort.

Sentralkomiteen i AKP(m-l) har sendt denne kondolansen:

Til Kinas Kommunistiske Partis Sentralkomite ved Formann Mao Tsetung, Den Nasjonale Folkekongressens Permanente Komite ved formann Chu Teh, og Folkerepublikken Kinas Regjering.

Kamerater. Vi har med dyp sorg mottatt budskapet om at kamerat Chou En-lai, viseformann i KKP's Sentralkomite, statsminister og leder av Folkerepublikken Kinas Regjering, er død.

Kamerat Chou En-lai var en framstående kommunist og en stor revolusjonær leder. I mer enn 50 år har han stått i fremste linje i kampen for den kinesiske revolusjonen og den sosialistiske oppbygginga. I den langvarige militære og politiske kampen, som førte fram til full seier for det kinesiske folket og opprettelsen av Folkerepublikken Kina spilte han en banebrytende og framstående rolle.

Som leder for regjeringa og statsminister har kamerat Chou En-lai stått i fremste rekke i den sosialistiske oppbygginga.

Kamerat Chou En-lai har konsekvent ført fram den proletariske, revolusjonære linja til kamerat Mao Tsetung. Han har hele tida vært en ledende kraft i kampen mot all opportunisme og revisjonisme.

Kamerat Chou En-lai var en stor marxist-leninist, som nyter respekt over hele verden. I kampen mot den moderne revisjonismen holdt han konsekvent fast ved marxismen—leninismen—Mao Tsetungs tenknings prinsipper, og gjorde en stor og betydningsfull innsats.

Vi vil også minnes kamerat

Chou En-lai som en stor og sann internasjonalist, som har ytt framstående bidrag og støtte til alle undertrykte folk og nasjoners kamp mot imperialismen, sosialimperialismen og all reaksjon. Han var en stor kjemper for interessene til proletariatet og revolusjonen i hele verden.

På vegne av Arbeidernes Kommunistparti (marxist-leninistene) i Norge vil vi overbringe vår kondolans til Kinas Kommunistiske Parti, Den Nasjonale Folkedagresen og Folkerepublikken Kinas Regjering.

For Sentralkomiteen i AKP(m-l)
Pål Steigan – Formann.

STØTTE TIL DE STREIKENDE ARBEIDERNE VED SAGA SKOGINDUSTRIER

Faglig utvalg

Klassekampen 4/76 (15/1)

Bedriftsklubben v/ Saga Skogindustrier,
v/ Formann Erik Melsnes,
2293 Braskereidfoss.

Kamerater,

Arbeidernes Kommunistparti (m-l) vil med dette uttrykke vår fulle støtte til den kamp dere nå fører og de krav dere har reist.

Norske Skogindustrier har i de siste åra operert med kjempeoverskudd i konsernet totalt. På samme tid gjennomfører de

innskrenkninger og rasjonaliseringer, bl.a. Våler Skurlag i fjor. Dette skulle vise at det ikke er evnen, men viljen det skorter på når de har nektet å imøtekomme deres rettferdige krav. På bakgrunn av disse faktorene og den kraftige prisstigninga, forverringa av levevilkårene til arbeidsfolk og den store forskjellen i lønn mellom dere og Våler Skurlag innafor samme konsern så er det fullt forståelig at arbeidsfolk må gripe til streikevåpenet for å få gjennom sine krav.

Vi er derfor sikker på, dersom dere skulle bli nødt til å fortsette en lengre streik, at dere vil finne stor støtte og solidaritet for deres kamp blandt andre grupper av fagorganiserte.

Vi for vår del gir vår fulle støtte og ønsker lykke til i den evt. fortsatte kampen til kravene er innfridd.

Solidarisk Hilsen
for Arbeidernes
Kommunistparti (m-l)s
Faglig Utvalg.

Geir - Arne Næss
sekr.

FELLESUTTALELSE FRA SPANIAS KOMMUNISTISKE PARTI (MARXIST- LENINISTENE) (PCE(M-L)) OG ARBEIDERNE KOMMUNISTPARTI (MARXIST- LENINISTENE)

Klassekampen 7/76 (27/1)

Høsten 1975 møttes utsendinger fra sentralkomiteen i PCE(m-l), det spanske søsterpartiet til AKP(m-l), og utsendinger fra sentralkomiteen i AKP(m-l). Møtet vedtok en fellesuttalelse, som vi trykker her i sin helhet.

Høsten 1975 møttes utsendinger fra sentralkomiteene i PCE (m-l) og AKP (m-l) Norge. Møtet viste at forbindelsene mellom de to partiene er varme og kameratslige. Det var enighet om alle viktige politiske spørsmål som ble diskutert.

AKP (m-l) uttrykte sin dypeste respekt for de fem antifascistiske kjemperne som ble myrdet: Jose Sanches Bravo, Ramon Garcia Sanz, Jose Baena Alonso, Angel Otaegui og Juan Paredes Manot. At tre av dem var medlemmer av PCE (m-l) og FRAP viser den ledende rollen fronten og partiet nå spiller i kampen mot diktaturet. I tida som kommer står det spanske folket og FRAP overfor viktige oppgaver. Juan Carlos prøver å ta opp oppgaven som diktaturets leder etter Franco. Samtidig lager reaksjonære politikere som den revisjonistiske forræderen Santiago Carillo intriger som går ut på å «liberalisere» diktaturet for å gi det et mer «forsonlig» skjær. I denne situasjonen er den eneste utvegen for Spanias folk av alle nasjonaliteter å knuse intrigene gjennom å fortsette den revolusjonære kampen, styrte oligarkiets og USA-imperialismens herredømme i Spania og opprette en føderativ, demokratisk folkerepublikk. Dette er FRAP's mål. Det norske folket støtter folket i Spania, det hater fraskismen og har aldri glemt borgerkrigen der nordmenn kjempet og døde sammen med spanierne for republikken. AKP (m-l) vil gå sammen med

alle anti-imperialistiske krefter i Norge som er villige til å støtte det spanske folket og FRAP. AKP (m-l) solidariserer seg med PCE (m-l) og gleder seg over det spanske søsterpartiets framgang

Bare væpnet kamp kan styrte fascismen i Spania

AKP (m-l) uttrykte sin solidaritet med PCE (m-l) i den nye fasen i kampen mot diktaturet som partiet nå har innledet. Det er åpenbart at bare den væpnede kampen og folkets revolusjonære vold kan styrte fascismen og drive Yanki-imperialismen fra Spanias jord. AKP (m-l) og PCE (m-l) slår fast at den nåværende situasjonen er preget av allmenn krise for kapitalismen og framveksten av den moderne revisjonisme ledet av den russiske sosialimperialismen. De to partiene mener at dette gjør det mer nødvendig enn noensinne å opplyse folkemassene om at bare den væpnede kampen og folkets revolusjonære vold kan styrte kapitalismen, knuse revisjonismen og opprette sosialismen som det kommunistiske samfunnets første fase. Dette er prinsippsspørsmål. Hvordan det gjøres i praksis, må avgjøres ut fra de særskilte konkrete forholda i hvert enkelt land.

Støtt FPOLISARIO i Sahara!

AKP (m-l) og PCE (m-l) uttrykte sine støtte til det tapre folket i Sahara og dets representant FPOLISARIO. Vi støtter FPOLISARIO's rettferdige frigjøringskrig mot den franske kolonimakta og mot Hassan V av Marokkos forsøk på å legge Sahara under sitt diktatur. Alle spanske tropper ut-sjeldendighet for Sahara — full støtte til POLISARIO!

ILLUSTRASJONEN:
«Vanguardia Obrera», som er avisa til PCE (m-l) har nå tatt det viktige steget over til å bli ukeavis. Fem millioner pesetas — ca. 450 000 kroner — er samlet inn! Her en plakat som oppfordrer til å støtte innsamlingskampanjen.

Norge: En annen form for monopolborger- skapets diktatur

PCE (m-l) uttrykte støtte til folket og partiet i Norge. I Norge er det borgerlig demokrati. Borgerlige propagandister vil narre verden til å tro at klassekampen er slutt og at det er skapt et «sosialdemokratisk paradys» for arbeiderne. Men i virkeligheten er «velferdsstaten» bare en annen form for monopolborgerskapets diktatur. Arbeidere blir fortsatt arbeidsløse, fiskere og bønder blir fortsatt ruinert. I «arbeidernes paradys» er det avslørt militærveselset retta mot arbeidere, studenter og marxist-leninister. Supermakten skjærer også sin kamp om innflytelse i Norge. I de siste åra har massene svart med stadig sterkere klassekamp.

SUPERMAKTENE KONKURRERER OM VERDENSHERREDOMME

Det er vokst fram en ny kommunistisk bevegelse i strid med sosialdemokrati og revisjonisme som har skapt AKP (m-l).

PCE (m-l) solidariserer seg med det norske arbeidende folket og AKP (m-l) i kampen mot monopolene, de to supermaktene og all imperialismen, for den sosialistiske revolusjonen og proletariats diktatur.

PCE (m-l) uttrykte sin dyptfølte takk til AKP (m-l), til folkemassene og den kampvillige ungdommen i Norge, for den uvurderlige internasjonallistiske solidaritetsbevegelsen som gikk over hele landet i samband med fascistdommene mot spanske patrioter og henrettelsene den 27. september.

Forholdene i Spania og Norge er forskjellige. Men begge land ligger i Europa, som er det viktigste området de to supermaktene konkurrerer om. Nå øker faren for verdenskrig mellom supermaktene. I en slik krig vil de trekke inn våre land. USA-imperialismen har holdt den spanske fascismen oppe, og har bygd militærbaser med atomvåpen og anlagt viktige kommandosentraller i Spania.

Norge er nordflanken i NATO,

som er USA-imperialismens redskap. I 1973 avslørte en marxist-leninist at USA og NATO over seg i gjennomføre militærdiktatur i Norge. På den andre sida har sosialimperialismen presser Norge for å hindre at fiskerigrensa blir utvidet og prøver å skaffe seg kontrollen over den norske øygruppa Svalbard.

Spania ligger ved Middelhavet, der Sovjet bygger opp en aggressiv flåte i konkurranse med USA. I Portugal, vest for Spania, har sosialimperialismen infiltrert for å skaffe seg et fotfeste i konkurranse med USA-imperialismen. Sosialimperialismen ser revisjonistpartiet til Santiago Carillo som et redskap for infiltrasjon i Spania, som i framtida kan gjøre det mulig for Kremi å undertrykke og utbytte det spanske folket.

Kampen mot supermaktene skjerpes

De to supermaktene er verdens folks hovedfiender. Kampen mot begge supermakter må skjerpes. Verdens folk må skape en brei enhetsfront mot de to supermaktene. Proletariatet og folkene i Europa må solidariseres seg med virkelige sosialistiske land som Kina og Albania. De må solidariseres seg med folkene som kjemper i den 3. verden. De må

solidarisere seg med alle folk, nasjoner og land som kjemper konsekvent mot supermaktene og mot imperialismen allment, og med de undertrykte massene i de kapitalistiske land og i supermaktene sjøl.

Mot begge supermaktene

I de kapitalistiske landa er det proletariatet, ledet av sin fortrøpp de marxist-leninistiske partiene, som er ledelsen og hovedgrunnlaget for enhetsfronten mot de to supermaktene.

Konkret må en i hvert enkelt land uten å nøle føre en kamp som grunnleggende retter seg mot reaksjonen i landet og mot den supermakta som dominerer landet eller driver direkte aggresjon mot det, samtidig som man ikke må sette til side fordømmelsen av og kampen mot den andre supermakta og dens organiserte underavdelinger.

Samarbeidet mellom PCE (m-l) og AKP (m-l) er et ledd i folkenes kamp mot imperialismen og mot supermaktene krigstrusler. PCE (m-l) og AKP (m-l) vil arbeide for å styrke kampfelleskapet mellom folkene i Spania og Norge, og mellom folkene og kommunistene i hele verden.

(Mellomtitelene i parentes står for redaksjonens regning)

STILL BERGESEN FOR RETTEN!

Uttalelse fra AKP (m-l) i forbindelse med Berge Istras forlis

Faglig utvalg

Klassekampen 8/76 (29/1)

Uttalelse fra Arbeidernes Kommunistparti (marxist-leninistene).

Faglig Utvalg.

29. desember ble super-tankeren Berge Istra utsatt for totalhavari.

Tredve sjøfolk, norske og utenlandske statsborgere, omkom. To spanske sjøfolk overlevde.

Denne ulykken avslører groteske forhold ombord på norske skip. Dette gjelder både redningsutstyr, tiltak for å sikre arbeidernes liv

og helse, og de viser mangelen på forebyggende tiltak for å hindre katastrofer av denne arten.

Vitneprovet til de to som overlevde bekrefter det som mange ante: Skipet hadde vært utsatt for eksplosjoner på grunn av gassdannelse i vingtankene. En av årsakene til dette er manglende reingjøring av tankene. I denne som i andre saker forsøker de ansvarlige indirekte å legge skylda på sjøfolka. Det snakkes «om men-

neskelig svikt». Dette er en hån mot arbeiderne og må på det skarpeste avvises. Årsaken ligger på et helt annet plan:

Bergesen-rederiet har, som andre rederier, gjennomført beinharder rasjonaliseringer av flåten i de siste åra. De har satset på stadig større skip samtidig som de har gått til kraftige nedskjæringer av dekksmannskapet. Dette har en virkning: Det svekker vedlikeholdet, øker utbyttinga og fører til kraf-

tig økte profitter for rederne.

Rederprofitøren Bergesen dy.s rederi er et av de største i landet. Det er tusenvis av norske og utenlandske sjøfolk som seiler inn millionene til denne mannen. Da Bergesen ble klar over at all kontakt med skipet var brutt, reagerte han som den sanne utbytter han er: Kynisk, arrogant, og avviste behovet for å sette i gang redningsinnsats.

BERGESEN SABOTERTE ET RASKT REDNINGSARBEID

Ikke bare kan vi slå fast at Bergesen-rederiet hadde mangelfullt utstyr ombord på livbåtene, mangelfull kontakt med skipet, og en arbeidsinstruks som hindret tankspyling. Oppå det hele presterer han å hale ut tiltak for å sette i gang leiting og redningsarbeid helt til 10 dager var gått før kontakten med skipet var brutt. Dette må han tiltales for!

STATENS ROLLE

Statens representanter understreker at det er enhet mellom reder og myndigheter. Bl.a. har Sjøfartsdirektør Hareide forsikret om at «nøytralgass bør være godt nok i stedet for spyling av tankene». Hareide overser bevisst at Berge Istra-forliset i seg sjøl er bevis for at den slags beskyttelse mot eksplosjon slett ikke er god nok. Ulykken må nå gi støtet til at stat og regjering utarbeider en skjerpa instruks

for handelsflåten. Det må bli reist opinion blant sjøfolk og arbeidere i land for å presse myndighetene til å gjøre dette.

NORSK SJØMANNSFORBUND

Til og med etter at bakgrunnen for ulykken ble klar har ledelsen i Sjømannsforbundet stort sett tiet. Den har ikke reist noe som helst krav eller kritikk mot rederkongen. Ledelsen har tydelig sett det som sin oppgave å beskytte rederprofitøren og få saken inn i «smulere farvann». De har ikke en gang stillt krav om at sjøforklaringa skal foregå i Norge, ikke på Liberia-kontoret!

Norske sjøfolk bør ta lærdom av dette. Ledelsen i Norsk Sjømannsforbund representerer på ingen måte arbeidernes interesser. Tvert om. Sjøfolka kan bare oppnå virkelige resultater ved å stole på egne krefter og reise kampen lokalt.

Fra flere hold har det blitt reist kritikk og krav til sikkerheten på norske skip. AKP(m-l)s Faglige Utvalg vil følge opp dette med å stille disse krava til stat og regjering:

- Alle forhold rundt Berge Istra-forliset må gjøres offentlig kjent og granskes gjennom en rettslig undersøkelse.

- De to spanske sjøfolka som overlevde må kalles til Norge for at sjøforklaringa kan skje her. En må slett ikke nøye seg med Liberiarederiets opplysninger fra sjøforklaringa i New York.

- Sigvald Bergesen dy. må stilles strafferettslig til ansvar for åpen sabotasje av redningsarbeidet ved at han lot det gå 10 – ti – dager før arbeidet ble satt i gang etter at all kontakt var brutt med skipet.

- En må ta tiltak for å opprette en egen norsk varslingsstjeneste uavhengig av Pentagons Amver-system – med kontakt med alle norske skip minst en gang i døgnet.

- Samtlige livbåter/redningsflåter ol. må bli utstyrt med nødpeilesendere.

- Det må innføres retningslinjer i lovs form som begrenser rederienes adgang til rasjonalisering. Dette er et av flere nødvendige tiltak for å begrense nedskjæring av dekksmannskapet. En slik nedskjæring hindrer et effektivt vedlikehold som er nødvendig for skipets sikkerhet.

- Det må kreves *forbud* mot Liberia-registrering av norske skip, en registrering som i dag skjer for å slippe billigere fra sikkerhetsregler og skatteforhold.

Sjøfolka må gå i spissen for denne kampen. De vil ha full solidaritet fra arbeidere på land og fra alle som støtter kampen mot rederspekulantenes og monopolenes skalling og valting med menneskeliv. Etter Berge Istra-forliset er tida moden for å slutte å tru på vage løfter og forsikringer. Tida er kommet da det må reises krav og kamp. I denne kampen vil sjøfolka ha vår fulle og solidariske støtte.

Faglig Utvalg
i AKP(m-l)

DNA OG IVAR LEVERAAS LEGGER FRAM FALSKE «BEVIS» MOT STREIKESTØTTEKOMITEENE

Uttalelse fra AKP(m-l) i anledning beskyldningene fra DNA-sekretær Leveraas om at streikestøttekomiteene begår økonomiske misligheter med innsamlete midler

Arbeidsutvalget

Klassekampen 11/76 (10/2)

Her gjengir vi i sin helhet den uttalelsen AKP(m-l)'s arbeidsutvalg sendte ut lørdag 7. februar.

I dagens nummer av Arbeiderbladet offentliggjør Ivar Leveraas de eksemplene som skal bygge opp under hans grove beskyldninger om at streikestøttekomiteene begår økonomiske misligheter med innsamlete midler. Det er sjelden en opplever en mer ynkelig dokumentasjon.

I Arbeiderbladet er det slått opp med store overskrifter på førstesida lørdag: «Ikke en øre utbetalt under seks ukers streik». Ifølge Leveraas' sannhetssvitne Magnor Johansen skal dette dreie seg om aksjonen på Radionette i januar/februar 1974. Han skal ha sett en rekke innsamlinger organisert av AKP(m-l) til denne aksjonen, og disse pengene skal ifølge ham aldri ha kommet fram.

Vi vil kort slå fast følgende:

— Det var ingen streik på Radionette i januar/februar 1974. Aksjonen der var en gå-sakte-aksjon, den fikk økonomisk støtte fra forbundet, en rekke klubber og foreninger og en tillitsmann uttalte sjøl til Klassekampen nr. 4—1974 at aksjonen greide seg bra økonomisk.

Innsamling til Holmenkollstreiken

— Klassekampen oppfordret foreninger og klubber til å fortsette denne støtten. Men i den aktuelle situasjonen valgte både AKP(m-l) og andre som støtter arbeidere i streik å prioritere kreftene i innsamlings- og støttearbeid til en annen aksjon: Holmenkollbetjeningens streik som pågikk samtidig. Denne var erklært «ulovlig», ble angrepet av DNA-pampene og fikk ingen støtte av forbundet.

— I januar/februar eksisterte det ingen lokale streikestøttekomiteer i Oslo, bare et sentralt utvalg som oppfordret folk til å støtte streiker økonomisk og politisk.

AKP(m-l)'s eget streikestøttearbeid ble på denne tiden direkte organisert via stands med KK-salg o.l. At det kan ha vært slått opp klipp fra Klassekampen om Radionette-aksjonen på noen slike stands i Oslo er sannsynlig. Men innsamling gikk ubeskåret til Holmenkollarbeiderne.

Ingen streikestøttekomiteer i januar/februar 1974

Vi kan derfor koke denne saka ned til følgende: Det var ingen 6-ukers streik, det eksisterte ingen lokale streikestøttekomiteer på dette tidspunktet, og AKP(m-l)'s eget støttearbeid på denne tiden ble kanalisert gjennom våre egne grunnorganisasjoner til Holmenkollbetjeningas streik. På dette grunnlaget er det altså Leveraas skal bevise sine injurier om økonomiske misligheter!

Åsgård-saka: Leveraas i vannet

Det andre eksemplet i Leveraas' bevisførsel er støttearbeidet som ble organisert i Tromsø siste høst for tre unge kvinner som var truet med oppsigelse ved Åsgård sykehus. Det går fram av Arbeiderbladets eget oppslag at DNA-sekretæren her har gått rett i vannet. For denne innsamlingsaksjonen ble organisert for å drive støttearbeid for de oppsagte. Da det kom inn mer midler enn det som trengtes, ble det i samråd med de tre kvinnene

sjøl vedtatt å bruke det overskytende beløpet til liknende formål, bl.a. ble det bevilget til oppsagte ved Tiger i Trondheim. Dette ble også opplyst under innsamlingene. Streikestøttekomiteen i Tromsø hadde allerede før Leveraas kom med sitt utspill tilbakevist liknende spekulasjoner i avisa Tromsø, og offentlig redegjort for hvordan midlene ble benyttet.

Dette er ikke historia om fjøra som Leveraas gjorde til fem høns. For sjøl fjøra er falske.

DNA og LO-ledelsen frykter arbeidsfolks kampkraft

AKP(m-l) avviser den grove løgnkampanjen som DNA's sekretær nå har satt igang. Kampanjen er et nytt og desperat forsøk fra DNA/LO-ledelsen på å knekke kampkrafta blant norske arbeidere. Nå har de forsøkt alt fra tvungen voldgift til suspensjoner, fra det å nekte streikende arbeidere streikebidrag, til å true dem med at de vil miste jobben. Ikke noe av dette har de hatt suksess med. En av grunnene til at arbeidere i streik har klart å stå imot et slikt enormt press tidligere har vært de store summene som har vært samla inn fra streikestøttekomiteene.

Derfor prøver nå DNA/LO-ledelsen nå å svekke tilliten til disse komiteene, og de våger til og med å komme med en serie med løgner for å oppnå denne reaksjonære målsetninga.

RETT SØKELYSET MOT LO-DNA-LEDELSENS PENGEFORBRUK

DNA/LO-ledelsen våger å komme å snakke om misbruk av

de fagorganisertes penger, de som hvert år sluser millioner fra fagforeningskontingenten inn i sitt byråkrati. De som nekter streikebidrag til ulovlige streiker. De som lar Landsbanken drive spekulasjoner med arbeidfolks penger. De som til og med har vurdert å åpne streikekassene for streikebrytere. (Det siste skjedde da LO's juridiske kontor vurderte streiken ved ungdomskontoret)

AKP(m-l) har reagert skarpt på Leveraas sine løgner, ikke bare fordi de er retta mot vårt parti, men like mye fordi de er retta mot streikestøttekomiteene og

alle klassebevisste arbeidsfolk. Når vi støtter at streikestøttekomiteene vurderer å stevne Leveraas etter injurielovgivning, er det ikke fordi vi har tillit til det borgerlige rettsapparatet, slik Reidulf Steen har vært tåpelig nok til å uttale. Det er fordi vi mener streikestøttekomiteene har krav på oppreisning! I en rettssak mot Leveraas kan de få bevist for all verden at han farer med løgn.

Arbeidsutvalget i AKP(m-l) oppfordrer alle klassebevisste arbeidere, alle fagorganiserte og alle progressive om å ta lærdom av denne saka. DNA/LO-ledelsen

spiller et spill som bare monopolkapitalen er tjent med. De prøver på alle måter å hindre arbeiderklassens kamp. Dette er viktig å merke seg foran tariffoppgjøret slik at ingen har illusjoner om hva de kan vente seg fra den kanten. Hvis de fagorganiserte skal unngå etterkrigstidas dårligste tariffoppgjør er de nødt til å føre en kamp, ikke bare mot NAF og kapitalen, men også mot de falske arbeiderlederne i DNA/LO-ledelsen.

(Alle mellomtitlene er satt inn av redaksjonen)

TAKKEBREV TIL AKSJONSKOMITEEN VED NORSK HAMMERVERK

Sentralkomiteen
(24/2)

Til
Aksjonskomiteen
Norsk Hammerverk

Kamerater!

På vegne av sentralkomiteen i AKP(m-l) takker jeg dere hjertelig for den kameratslige hilsenen partiet fikk fra dere til sitt treårsjubileum og for den fine blomsteroppsatsen dere ga oss.

Vi har merka oss den aktive og klassebevisste støtten dere har gitt til de

streikende Jøtul-arbeiderne. Det er ei holdning som kan tjene som forbilde for alle arbeidsfolk. Mot den voldsomme hetskampanjen og splittelsesframstøtene fra klassefienden mot de streikende er det bare den aktive klasse-solidariteten i arbeiderklassen som duger.

Jøtulsaka har dessuten på nytt avslørt det virkelige klasseinnholdet i Hammerverksdommen. Dere har sikkert lagt merke til at

MVL ikke går av veien for å bruke argumentet med «oppsigelsesvernet» for å slå ring om Arne Hansen & Co! Det samme «vernet» som viste seg å ikke være noe verdt i Hammerverksaka.

Kamerater, AKP(m-l) har alltid støtta dere og vi vil fortsette å gjøre det. Hammerverksaka har en stor prinsipiell betydning for hele arbeiderklassen.

Kameratslig hilsen
Pål Steigan

formann i AKP(m-l)

ORGANISER STØTTEARBEIDET RASKT!

Uttalelse om politisk og økonomisk støtte til Jøtul-arbeiderne

Arbeidsutvalget

Klassekampen 15/76 (24/2)

Jøtul-arbeiderne er i streik, og vi viser til partiets uttalelse om saken (se leder, side 2). Vi vil oppfordre partiets medlemmer og sympatisører til å gå i spissen for støttearbeidet, politisk som økonomisk. Gjør dette raskt! Styrk streikestøttekomiteene!

Jøtul-arbeidernes kamp er av stor betydning for hele arbeiderklassens kamp, for enheten mellom norske og utenlandske arbeidere. Streikestøttearbeidet for dem må bli ei hovedoppgave i tida framover.

Arbeidsutvalget i AKP(m-l)

HILSEN TIL DE STREIKENDE JØTUL-ARBEIDERNE

Faglig utvalg

Klassekampen 15/76 (24/2)

Fredag 20. februar sendte Faglig Utvalg i AKP(m-l) denne hilsen til de streikende Jøtul-arbeiderne:

Kamerater!

Faglig utvalg i AKP(m-l) vil med dette uttrykke sin solidariske støtte til de krav og den kamp dere har kreist. Jøtul-arbeidernes streik er et eksempel for hele arbeiderklassen på kampvilje og solidaritet, den er et handslag for enheten mellom norske og utenlandske arbeidere.

Fra første stund har dere kjempet mot den usaklige oppsigelsen av en jugoslavisk arbeider. Pa et enstemmig klubbmøte ble det krevd at han skulle fa jobben tilbake. Da bedriftsledelsen under den rettslige oppfølgelsen matte akseptere dette, fortsatte dere kampen for at han også skulle fa full etterbetaling. Pa denne maten har dere demonstrert at arbeiderne, uansett nasjonalitet, må og kan stå sammen i kampen mot kapitalen.

Pa samme vis har dere gjennom sit down-aksjon og streik gitt et nødvendig og kraftig

svar på bedriftens provokasjoner med underskriftslistert rettet mot den oppsagte fremmedarbeideren. Dette framstøtet hadde bare en hensikt: a sette arbeider opp mot arbeider, sa splittelse innad i klubben. Under rettsforhandlingene ble disse underskriftslistene lagt fram av driftsbestyreren. Denne mannen er tidligere klubbformann, og ble kjøpt opp av bedriftsledelsen for a tjene deres interesser. Dere krever na at han og to andre som organiserte underskriftsaksjonen blir fjernet. Etter var oppfatning har dere gjort det eneste rette. Det er i alle fagorganisertes interesse at Jøtul-arbeiderne nekter å bøye seg for slike provokatører.

I den kommende tida vil streiken bli møtt med rasende angrep fra borgerskapets side. Lærdommene fra tidligere arbeidskamper viser at de har mange midler til sin disposisjon: Trusler om lock-out og oppsigelser, klassedom i Arbeidsretten for a stemple streiken som »ulovlig», politi mot streikevakter. Presse og kring-

kasting vil forsøke a bryte ned kampmoralen gjennom forvrengning av streikens innhold, løgner om »utenforstående krefter», anti-kommunisme og hets mot de som driver støttearbeid.

Men først og sist vil borgerskapet satse på at classesamarbeidsfolk i fagbevegelsen sjøl skal gjøre jobben for dem. Dette gjelder ikke bare pampene i forbundsledelsen, som alltid bekjemper streiker. For farligst av alle er de som tilsynelatende støtter krava, samtidig som de gjør alt for a nedlegge streiken for det er oppnadd resultater.

Mot dette står deres egen enhet og kampvilje. Mot dette står arbeiderklassens solidaritet. Over hele landet må fagforeninger og klubber, streikestøttekomiteer og enkeltpersoner mobiliseres til politisk og økonomisk støtte. Slik må det skapes en aktiv, vaken og solidarisk opinion for deres sak.

Vi vil av alle krefter støtte deres kamp – fram til streiken har seiret!

AKP(m-l) HILSER EIK(m-l)s 2. LANDSMØTE

Arbeidsutvalget

Klassekampen 15/76 (24/2)

Kjære kamerater,

I anledning landsmøtet hilser AKP(m-l) alle kameratene i EIK(ml), hvert enkelt medlem, delegatene på landsmøtet og kameratene i Sentralkomiteen. Gjennom dere hilser vi også alle revolusjonære som kjemper sammen med EIK(ml) på Island.

Ett viktig år er gått siden EIK(ml)s 1. landsmøte. I januar 1975 blei den første virkelige marxist-leninistiske organisasjonen konstituert på Island etter at det gamle kommunistpartiet degenererte

og blei revisjonistisk. Utviklinga siden har vist at kameratene som stifta den nye organisasjonen gjorde rett. Den har vist, at uten EIK(ml)s forberedende arbeid er det umulig å skape et virkelig kommunistisk parti på et korrekt politisk grunnlag på Island. AKP(m-l) støtter fullt ut de islandske kommunistene i EIK(ml) i deres kamp for partiet, mot moderne revisjonisme, trotskisme og all opportunistisme.

Island og Norge er nabofolk i Nordatlanten. Arbeiderklassen og folkene i landa våre er nære slektninger, de har

felles problemer og felles fiender. I særklasse farligst er de to supermaktene, den aggressive russiske sosial-imperialismen og USA-imperialismen. De truer verdens folk med en 3. verdenskrig. Faren øker for at våre land i en krig skal bli utsatt for kupp, angrep eller okkupasjon fra de to supermaktene og bli gjort til slagmark for dem. Denne farlige truselen må proletariatet og folket ta svært alvorlig.

Men mens reaksjonen rustet seg, vokser også folkenes kamp. Det islandske folkets kamparte kamp for 200-mils grensa mot den engelske imperialismens

militære aggresjon, dets aksjoner mot USA-imperialismens baser og dets protester mot sosial-imperialismens press er også et eksempel på det. Folkets og revolusjonens krefter vokser også i Norden. Sjølv om fienden er farlig og situasjonen alvorlig, så er framtida for verdens folk lys.

Vi står framfor svære stormer. Dette krevjer at folkene, de arbeidende massene og kommunistene i alle land må slutte seg tettere sammen. Det må dannes en sterk kampfront mot de to supermakten, mot all imperialism, reaksjon og revisjonisme. Derfor er det også viktig at vi marxist-leninister i Europa og Norden styrker vårt samarbeid.

EIK(ml) er en verdifull tilvekst til den kommunistiske bevegelsen i Norden og Europa. Felleserklæringa fra de nordiske marxist-leninistenes første fellesmøte i 1975, viser at EIK(ml) og de andre kommunistiske partiene og parti-byggende organisasjonene i Norden er forent på grunnlag av marxismen-leninismens prinsipper, og har en felles analyse av den internasjonale utviklinga i området. Denne felleserklæringa var et verdifullt bidrag til den kommunistiske verdensbevegelsen som er blitt vurdert av søsterpartiene, og EIK(ml) ga viktige tilskudd til denne felleserklæringa.

Det gode og nære forholdet mellom EIK(ml) og AKP(ml) blei slått fast i felleserklæringa fra juni 1975. Drøftinger mellom oss viser at vi har det samme synet på alle sentrale spørsmål. AKP(ml) lærer av EIK(ml)s verdifulle erfaringer. Det gleder oss at EIK(ml) til tross for at det er en ung organisasjon alt har vist seg i stand til å utvikle et framgangsrikt arbeid på viktige felter i klassekampen. Vi har også merket oss EIK(ml)s framganger i arbeidet for å anvende marxismen-leninismens allmene sannheter på sitt eget lands forhold, bl.a. når det gjelder klasseanalysen av det islandske samfunnet. Dette er viktig, fordi en riktig analyse av hvem som er venner og hvem som er fiender er en forutsetning for partidannelsen. EIK(ml)s framganger er et uttrykk for ei grunnleggende riktig linje. AKP(ml) takker for støtten og solidariteten som EIK(ml) har vist oss. Medlemmene av partiet vårt er stolte av å ha EIK(ml) som søsterorganisasjon. Det tapre islandske folket har en stolt historie i kampen mot imperialismen. Den islandske arbeiderklassen har sterke kommunistiske tradisjoner. Vi er sikre på at folket på Island i framtida vil gjøre en enda sterkere innsats i den kampen alle folk i verden kjemper for å styrte all-imperialisme og reaksjon.

Men om det islandske folket skal kunne utvikle sin kamp trengs det et virkelig kommunistisk parti. Framgangen i EIK(ml)s kamp for partiet er nødvendig for at den sosialistiske revolusjonen og proletariatets diktatur skal kunne seiere på Island. Vi er sikre på at EIK(ml) vil lykkes i å legge grunnlaget for partiet gjennom å holde fast på marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkningsprinsipper og anvende dem konkret på Islands forhold. Vi er også sikre på at alle ærlige revolusjonære som virkelig ønsker et nytt marxist-leninistisk parti vil kunne forene seg med EIK(ml) i denne kampen.

FULL STØTTE TIL EIK(ml)s KAMP FOR DET KOMMUNISTISKE PARTIET PÅ ISLAND!

LEVE VENNSKAPET MELLOM ARBEIDERNE OG FOLKENE I NORGE OG ISLAND!

LEVE KAMPFELLESKAPET MELLOM EIK(ml) OG AKP(ml)!

Arbeidsutvalget i AKP(ml)
Pål Steigan.

AKP(m-l) AVVISER STATSFINANSIERING AV PARTIA

Arbeidsutvalget

Klassekampen 17/76 (2/3)

Arbeidsutvalget i AKP(m-l) har vedteke å sende attende til staten den delen av statsstønadene til dei politiske partia som tilfjell Raud Valgallianse. Dette skjer ut

frå partiet si prinsipielle haldning til statsfinansiering av dei politiske partia. Ei fråsegn som arbeidsutvalet sendte ut 26. februar har denne ordlyden:

AKP(m-l) har i dag sendt ei løyving på 74 800 kroner attende til staten. Pengane gjeld Raud Valgallianse sin del av statsstønadene til dei politiske partia.

Del borgarlege partia, inkludert dei borgarlege «arbeider»-partia DNA, SV og NKP er heilt ut avhengige av den økonomiske stønaden frå staten. Parti som Venstre, DNF og SV er så avhengige av statspengar, at dei ville bryte saman om stønaden uteblei.

AKP(m-l) sitt syn er at målet med løyvingane til partia frå statens si side, er å knytte desse partia nærast mogleg til den borgarleg staten sine interesser. Eit anna siktemål for staten er å kompensera den ventande evenen dei byråkratiserte, borgarlege partia syner når det gjeld å mobilisere til politisk aktivitet.

Parti som SV og NKP kallar seg sjølv «revolusjonære» og «sosialistiske». Men faktum er at dei er haldne oppe av staten økonomisk i ein slik grad at det er rett å kalla politikken deiira **statsfinansiert opportunistisme**. I SV vert disse pengane m.a. nytta til å løne eit stort sklikt fast-løna funksjonærar. Det seljer seg sjølv at eit slikt sklikt, som direkte er avhengige av staten si «velvilje» for å leva, vil utgjera eit såkalla «ansvarleg» sklikt som vi verta meir opptekne av å tene den borgarlege staten enn arbeidsfolk sine interesser.

Når AKP(m-l) sender desse pengane attende til staten, er det avdi vi ikkje ønskjer å verta korrumpert av statspengar. Vi ønskjer ikkje å verta eit parti som staten kan diktere politikken til,

ved å skru av og på pengekrana. Vi overlet til SV og NKP å byggje på ein slik form for økonomi.

AKP(m-l) si verksemd er finansiert gjennom regelbunden innsats frå medlemma og inn-samlingar hjå sympatiserar og vener av partiet. Vi byggjer økonomiarbeidet på **sjølv-bergingsprinsippet**, og avviser å gjera oss avhengige av borgarskapet. Berre slik er det mogleg å føre ein revolusjonær politikk som tener interessene til norske arbeidsfolk.

AKP(m-l) har ved to tidlegare høve motteke statsløyving frå stønadsordninga til dei politiske partia. Desse har aldri utgjort meir enn ein forsvinnande del av drifta. Vi vil likevel kritisera oss sjølv for å ha akseptert desse løyvingane.

Vi vil avstå frå å nytte statsannonser i partiet si avis. Klassekampen. Vi overlet til «Ny Tid» og «Friheten» å leva på staten si nåde. Klassekampen derimot vil halde fram med å basera seg på innsatsen til progressive og revolusjonære arbeidsfolk og medlemma i den

kommunistiske rørsle.

AKP(m-l)
Arbeidsutvalet

Då spørsmålet om løyving til del politiske partia i Oslo var oppe til handsaming i bystyret også torsdag 26. februar, tok representanten frå RV som den einaste avstand frå løyvingane til

partia.

Løyvinga som RV seier frå seg i Oslo er på litt under 15 000 kroner, eller 4 kroner pr. røyst ved kommunevalget.

Over ein million kroner blir betalt ut til dei ni politiske partia som er representert i Oslo bystyre.

PROTEST MOT USAs TERRORBOMBING I KAMBODSJA

Arbeidsutvalet

Klassekampen 19/76 (9/3)

Arbeidsutvalet i AKP(m-l) har sendt følgende uttalelse til regjeringa i Kambodsja etter USAs bombeangrep nylig:

«Onsdag 25. februar slo USA-imperialismen igjen til mot det fredelige og nøytrale Kambodsja. USA-fly angrep og

bombet i to omganger den kambodsjanske byen Siem Reap. Bombeangrepene forårsaket stor skade. 15 personer ble drept og over 30 såret.

Vi vil på det skarpeste fordømme USA-imperialismens brutale overgrep mot det frie

Kambodsja og markere vår fulle støtte til det kambodsjanske folkets kamp for å forsvare sitt land mot aggresjon og komplott fra USA-imperialismen og dens lakeier.»

SYMPATISTREIK FOR JØTULARBEIDERNE!

Oppfordring til sympatistreiker og -aksjoner over hele landet for de streikende Jøtularbeiderne.

Faglig utvalg

Klassekampen 22/76 (18/3)

Onsdag, formiddag sendte AKP(m-l)s Faglige Utvalg ut denne uttalelsen: Jøtularbeiderne står fast på sine krav. Streiken fortsetter. I 24 timer ble arbeidet gjenopptatt, og forhandlinger innledet. Avd. I's styre fikk med et nødskrik pressa igjennom et opplegg uten noen garanti om sympatistreik som press mot MVL.

ELENDIG »TILBUD«

Resultatet ble et elendig 'tilbud' fra MVL's side som ingen vågde anbefale. Etterbetaling til den oppsagte arbeideren var det eneste punkt som ble innfridd. MVL's og Jøtulleledelsens arroganse er til og med så stor at trusel om nedlegging av Jøtul blir lansert som pressmiddel.

CHRISTIANSENS OPPLEGG FIASKO

Dette beviser mer enn noe annet at opplegget fra Svein Christiansen, Kjell Fiskerud & co. i avd. I's styre har passet som hand i hanske for kapitalen. Deres oppfordring om å kaste arbeidernes valgte streikekomite, tukling med krava, nekting av garantier om sympatiaksjoner og mangel på økonomisk støtte har oppmunnet MVL til ikke å gi etter.

OPPTRAPPING MÅ TIL

Den linja spilte fallitt natt til onsdag. For classesamarbeidspolitikk vil alltid lide nederlag. Kapitalen må alltid presses til å gi etter. Derfor er det streiken og opptrappinga gjennom nye sympatiaksjoner som kan tvin-

ge MVL- og Jøtulleledelsen i kne. Kapitalen står sammen for å forsvare 'styringsretten'. Hele NAF's apparat settes nå inn for å beskytte klasseforræderen Arne Hansen og hans to medspillere.

Mot dette kan bare arbeiderklassens classesolidaritet føre fram til en seier. Alle krefter må derfor settes inn for å opptrappe kampen gjennom varige sympatistreiker og aksjoner.

STOTT EN-TIMES-AKSJONEN

Avdeling 1-ledelsen oppfordrer jernarbeiderne i Oslo til en times sit-down mandag kl. 12.00. Støtten til Jøtularbeiderne er nå så stor på arbeidsplassene at Christiansen, Fiskerud og co matte opp-

fordre til et minimum av aksjon for ikke å bli stilt helt på sidelinja.

Vi oppfordrer alle arbeidere, både jernarbeiderne i Oslo og arbeidere over hele landet, til å slutte fullt opp om 1-timesaksjonen. La den bli 100 prosent vellykka!

HARDERE AKSJONER MÅ TIL!

Samtidig er det klart at det nå trengs mye hardere aksjoner

om MVL og Jotulledelsen skal tape denne kampen. Disse reaksjonære kreftene har blitt oppmuntra til å slå ekstra hardt mot Jotularbeiderne fordi Christiansen og co. har tukla med krava og brukt krefter på å kritisere Jotularbeidernes streik. Mot kapitalens klasse-solidaritet må vi derfor sette inn ekstra mye krefter for å mobilisere solidariteten i arbeiderklassen og dens venner over hele landet!

- Fram for sympatistreiker og -aksjoner for de streikende Jotularbeiderne — over hele landet!
- Send økonomisk støtte raskt, og direkte til de streikende arbeiderne!
- Vedta støtteuttalelser raskt!
- Se opp for splittelsesmakeri fra de falske arbeiderlederne!
- Slutt opp om 1-times sit-down-aksjonen mandag!

AKP(m-l)s Faglig Utvalg.

HILSEN FRA AKP(m-l) I ANLEDNING OPP- RETTELSEN AV REPUBLIKKEN SAHARA

Arbeidsutvalget

Klassekampen 23/76 (23/3)

Etter proklamasjonen av Den arabiske demokratiske republikken Sahara ble følgende hilsen sendt fra AKP(m-l):

Til regjeringa i Den arabiske demokratiske republikken Sahara.

Den 27. februar i år ble Den arabiske demokratiske republikken Sahara proklamert. Dette er en stor seier for folket

i Sahara som i lang tid har vært undertrykt av spansk kolonistyre og nå sloss mot marokkansk og mauritansk okkupasjon av sitt land.

I flere år har folket i Sahara ført en framgangsrik frigjøringskamp under ledelse av F. POLISARIO. Denne kampen viser at folket i Sahara er fast bestemt på å ta sin skjebne i sine egne hender og frigjøre

seg. Vi støtter den rettferdige kampen folket i Sahara fører under ledelse av F. Polisario mot fremmed okkupasjon og for nasjonal sjølstendighet. Vi hilser opprettinga av den arabiske demokratiske republikken Sahara.

Oslo den 11/3 1976
Sentralkomiteens
Arbeidsutvalg.
AKP(m-l), Norge.

PROTEST MOT SIONISTISK TERROR MOT PALESTINERNE

Brev til Yassir Arafat, leder for den Palestinske Revolusjonen og formann i Eksekutivkomiteen i PLO.

Arbeidsutvalget

Klassekampen 27/76 (6/4)

Den sionistiske okkupantstaten Israel har nok en gang gått til desperate overgrep mot det palestinske folket. Tirsdag 30.mars blei sju palestinske ungdommer brutalt skutt ned og drept da de demonstrerte for rettighetene til sitt folk.

AKP(m-l) protesterer mot denne udå-

den. Vi protesterer på vegne av den stadig økende opinionen i Norge som retter seg mot den sionistiske terroren.

Udåden viser samtidig at den palestinske frihetskampen nå vokser seg så sterk at fienden må gripe til de mest desperate midler for å holde folket nede.

En dag vil okkupanten og dens allierte bli knust og et fritt, demokratisk Palestina se dagens lys.

Vi hilser de palestinske frihetskjemperne.

Arbeidsutvalet
i AKP(m-l).

OPPROP TIL AKP(m-l)s MEDLEMMER OM 1. MAI

Arbeidsutvalget

Klassekampen 29/76 (13/4)

Mobiliseringa til Faglig 1. mai-front og andre klassekamptog og arrangementer pågår nå for fullt over hele landet. Foran den siste innspurten vil SKs Arbeidsutvalg understreke følgende:

»— Alle partikamerater skal drive aktivt 1. mai-arbeid, enten gjennom Faglig 1. mai-fronts lokal-komiteer eller på annen måte. Før påske er ikke alle av partikameratene med i mobiliseringsarbeidet. Ingen har de kom-mende par ukene oppgaver

som hindre dem i å delta aktivt i mobiliseringa!

Det er partiets politiske mål å drive mobiliseringsarbeid langt ut over rekkene til partiets sympatisører. Faglig 1. mai-front er et bredt klassekamptog som går inn for å samle oppslutning fra flest mulig klassebevisste arbeidere og andre progressive. Å gå bredt ut betyr å mobilisere mange nye folk som ikke har gått i klassekamptogene tidligere.

— Alle må drive per-

sonlig mobilisering. Faglig 1. mai-fronts møter har samlet god oppslutning over hele landet. Men målet er også å mobilisere langt flere enn de som deltar på møter! Derfor må vi ta kontakt med arbeidskamerater og andre i og utafor arbeidstida, diskutere 1. mai med dem og mobilisere dem for klassekamptogene.

Massearbeidet avgjør om klassekamptogene skal gå fram!

*Sentralkomiteens
Arbeidsutvalg*

AKP(m-l) HILSER KAMPUCHEA PÅ ETT- ÅRSDAGEN FOR FRIGJØRINGA

Arbeidsutvalget

Klassekampen 30/76 (21/4)

17. april var ettårsdagen for seieren i Kampuchea. I den anledning sendte Arbeidsutvalget i AKP (m-l) en hilsen til Demokratisk Kampuchear regjering, revolusjonære organisasjon og heltmodige arbeidende folk.

Hilsenen slo fast at seieren har verdenshistorisk betydning. Det var første gang et lite folk alene

klarte å vinne full seier på slagmarka over en imperialistisk supermakt.

Den pekte på at proklamasjonen av Demokratisk Kampuchea, vedtaket av den nye grunnloven og valgene er viktige framganger for Kampuchear revolusjon.

I Norge var gleden stor over

seieren 17. april. Dette har skapt vennskapsbånd mellom folkene i Norge og Kampuchea.

Vi i AKP (m-l) lover at vi vil gå sammen med alle andre progressive og venner av Kampuchea i Norge for å øke støtten til Demokratisk Kampuchea, heter det til slutt i hilsenen.

AVVIS REKLAMEKAMPANJEN FOR JORDBRUKSOPPGJØRET

Arbeidsutvalget
Klassekampen 30/76 (21/4)

Arbeidsutvalget i AKP (m-l) har sendt ut denne uttalelsen i samband med jordbruksoppgjøret:

Hele borgerpressa driver nå en massiv reklamekampanje for jordbruksoppgjøret. Friheten, Arbeiderbladet og Aftenposten er helt enige om at det er et »godt oppgjør», og lederne for Bondelaget og Bonde- og Småbrukarlaget følger opp.

HVEM ER OPPGJØRET GODT FOR?

Men *hvem* er oppgjøret godt for?

Tre av fire gardbrukere i Norge er småbrukere med lønnsarbeid ved siden av eller småbønder med mye slit og lita inntekt. For dem er lønnsomheten så liten at de så vidt holder det gående. De er utbytta, akkurat som arbeiderklassen, av bankene og staten. I tillegg er de utbytta av landbruksmonopolene. Borgerskapet raner ikke bare til seg overskuddet fra bruket til dette flertallet blant bondene. Det sikrer seg også en del av arbeidet deres. Det er grunnen til at 80 000 bruk har blitt lagt ned i Norge etter krigen. Også de mellomstore bondene er tildels ramma av denne politikken.

Dette var grunnlaget for Hitraaksjonen. Den retta seg mot kapitalens utbytting av det arbeidende folket på landsbygda. Den stilte krav om å trygge livsvilkåra til småbrukere og småbønder. Derfor retta den seg mot staten, kapitalen og ledelsen i bondeorganisasjonene. Hitraaksjonen var en rettferdig klassekamp som også retta seg mot arbeiderklassens fiender.

Men ikke alle gårdsbruk har blitt fattigere. Storbøndene, de som er i stand til å akkumulere kapital og utbytte arbeidskraft,

de har blitt rikere og litt fler samtidig som småbøndene må flytte fra bruka sine. DNA-regjeringa, staten og landbruksmonopolene har hele tida ført en storbondepolitikk, en politikk som har støtta borgerskapet på landsbygda og styrka monopolkapitalen. Småbøndene hadde stilt krav til dette jordbruksoppgjøret om ei virkelig bedring av deres situasjon. Alt for forhandlinger starta hadde ledelsen i bondeorganisasjonene gitt slipp på disse krava. Gjennom forhandlingene er ramma blitt redusert med ytterligere 1 milliard.

OPPGJØRET STANSER IKKE RASERINGA

Det blir sagt at jordbruksoppgjøret i år er lagt opp til å styrke husdyrbruka, dvs. i første rekke de små og mellomstore bruka. Det er riktig at disse får et tillegg, men tillegget er langt fra nok til å stanse raseringa av de små bruka. Dessuten vil det bli ei økning både i kraftfor og maskinpriser som langt på vei vil spise opp hele tillegget. Storbøndene derimot kan sikre seg tillegget, samtidig som de er mindre sårbare for prisøkning på for og maskiner. Til slutt er det mulig at en del av de bedrestilte av de mellomstore bondene kan bruke årets jordbruksoppgjør som springbrett til å bli storbønder, dvs. utbyttere. Oppgjøret er med andre ord lagt opp til å styrke borgerskapet på landsbygda enda mer, samtidig som de små og mellomstore bondene for det meste får for små tillegg til å kunne klare seg på lengre sikt.

Arbeideraristokratiet og de moderne revisjonistene forsøker å bruke jordbruksoppgjøret til å splitte arbeiderklassen og de arbeidende bondene. De hevder at bondene »utbyt-

ter» arbeiderklassen gjennom prisene osv. Men en småbruker eller småbonde får mindre igjen for arbeidet sitt på jorda enn en industriarbeider. I prisene ligger det profitt til finanskapitalen, jordbruksmonopolene, de kapitalistiske storbøndene og staten. De arbeidende massene på landsbygda har derfor felles interesser med arbeiderklassen i byene, og felles fiender.

SV-LEDELSENS LINJE RAMMER SMÅBØNDENE

NKP og ledelsen i SV har også i denne saka avslørt seg som falske venner av de arbeidende bondene, slik de gjorde det under Hitra-aksjonen. NKP-avisa reklamerer for oppgjøret ved å kalle det »et godt oppgjør for jordbruket». SV-ledelsen sier at det viktigste er ikke hvor stort oppgjøret er, men at det blir »utjamning» mellom store og små bønder. Det er viktig å fremme krav som ikke kommer storbøndene til gode. Men i en situasjon hvor ei *drastisk* økning av inntekta til småbøndene er overordna viktig, vil SV-ledelsens linje for å »ramme» storbøndene være et slag i lufta som i virkeligheten rammer småbøndene og tjener både storbøndene og monopolkapitalen.

Kombioppgjøret er et voldsomt angrep på arbeiderklassen fordi det betyr lønnsnedslag og et forsøk på å innføre statsdiktat over lønningene. Kombioppgjøret er også et angrep på småbøndenes interesser fordi det hindrer dem i å kjempe for virkelige forbedringer. Akkurat som de fagorganiserte må stemme nei til avtalen mellom LO og NAF, må de små og mellomstore bondene stemme nei til jordbruksavtalen, og holde fast ved krava fra Hitraaksjonen.

SLUTT OPP OM STREIKEN MOT NY-NAZISTANE

Arbeidsutvalet

Klassekampen 32/76 (27/4)

Laurdag 24. april sende Arbeidsutvalet i AKP(m-l) ut denne fristegna:

Onsdag 5. mai streikar 12 000 papirarbeidarar frå klokka 12 til 12.15, i protest mot ny-nazistane i Noreg. Streiken kjem etter oppmoding frå forbundsstyret i Norsk Papirindustriarbeiderforbund onsdag 21. april. Eit samrøystes landsmøte i forbundet vedtok hausten 1975 å gå imot skiping av ny-nazistiske parti i Noreg.

Streiken er ei viktig markering av den kraftige motstanden mot

nazistane som finst i fagrørsla. Nazistane står for rasisme og framandhat. Dei seier like ut at dei vil knuse fagrørsla. Titusenvis av fagorganiserte har gjeve uttrykk for avsky mot nazistane gjennom fagforeiningane sine, saman med demokratisk innstilte menneske over heile landet.

Samstundes legg DNA-regjeringa opp til å legalisere det nye nazi-partiet »Norsk Front». Regjeringa vil legalisere denne kriminelle og terroristiske politiske rørsla, beint imot kravet frå arbeidsfolk over heile landet.

Streiken til papirarbeidarane er ein sterk politisk demonstrasjon av korleis norske arbeidsfolk ser på skipinga av eit nytt nazi-parti. Fleire slike streikar, aksjonar og protestar er det einaste som kan hindre skiping og godkjenning av nazi-parti som »Norsk Front».

Streiken må få støtte og oppslutning frå heile landet. Arbeidarar, fagorganiserte — ta saka opp raskt. Send støtte til papirarbeidarstreiken 5. mai — gå til streik sjolve!

Arbeidsutvalet i AKP(m-l)

STØTT DE STREIKENDE LINJEGODS-ARBEIDERNE!

Faglig utvalg

Klassekampen 32/76 (27/4)

Lørdag formiddag sendte AKP(m-l)s Faglige Utvalg og Faglig 1. mai-front i Oslo hver sin hilsen til de streikende Linjegods-arbeiderne. Samme dag sendte AKP(m-l)s Faglige Utvalg ut denne uttalelsen om streiken:

Faglig utvalg i AKP (m-l) vil med dette uttrykke sin fulle støtte til de krav og den streikekamp arbeiderne ved A/S Linjegods, Alnabru nå har reist.

Resultatet av det kombinerte oppgjøret er som kjent elendig.

Hverken statsdiktatet eller forsøkene på tallsvindel kan skjule at det vil bety et reallønnsnedslag for arbeiderklassen.

Linjegodsarbeiderne på Alnabru, med ei årlig bruttolønn på bare 42 000 kroner, aksepterer ikke dette. Deres krav om et bonustillegg på 800 kroner i måneden er et rettferdig uttrykk for at de har tatt opp kampen mot Linjegods' sultelønninger. Streiken ved Linjegods er et eksempel for hele arbeiderklassens kamp mot reallønnsnedslaget i kombi-oppgjøret.

Faglig Utvalg i AKP (m-l) vil oppfordre fagforeninger og klubber, streikestøttekomiteer, andre organisasjoner og enkeltpersoner til raskt å sette i gang økonomisk og annet støttearbeid. Lag innsamlingslister med faste ukebidrag, bevilg penger, organiser solidaritetsmøter, spre opplysningsmaterie-riell. La parolene om støtte til Linjegodsarbeidernes streik og Stem Nei få en sentral plass ved alle arrangementer 1. mai!

For Faglig Utvalg,
Tor Mostue, formann

BEKJEMP POLITIVOLD OG STREIKEBRYTERI! *Protest mot politiangrepet på og arrestasjonene av de streikende godsekspeditørene ved Linjegods*

Faglig utvalg

Klassekampen 33/76 (29/4)

AKP(m-l)s Faglige utvalg sendte tirsdag kveld 27. april ut denne uttalelsen:

AKP(m-l)s Faglige Utvalg fordømmer på det skarpeste politiangrepet mot og arresta-

sjonene av de streikende gods-ekseditørene ved Linjegods.

**LOGN OM »FREMME
ARBEIDSPASS»**

Ved å stå streikevakter ved

Linjegods' »reserveterminal» gjorde de streikende arbeiderne det som arbeiderklassen her i landet i ei arrekke har sett på som det eneste riktige og rettferdige i en streikesituasjon: Å

hindre streikebryterarbeid. Snakket om at de streikende arbeiderne hadde «okkupert» en «fremmed arbeidsplass» er løgn og svindel. Godsekspeditorene forsvarte arbeidsoppgavene sine. Når andre tar over disse oppgavene under en streik, er det streikebryteri samme hvor og av hvem de blir utført.

GROV BRUTALITET

Politiet har nok en gang vist at de er monopolkapitalens og streikebryternes høye beskyttelse. Politiet gikk fram med grov brutalitet, og 14 av streikevaktene ble arrestert etter å ha fått spark og slag.

Arbeiderne ved Linjegods holdes på sultelønninger. Gjennomsnittlig arslønn i fjor lå på 42 000 kroner, mange av de yngre arbeiderne har mindre. Sjøl med lavtlønnsstillegg og «landtransportarbeidertillegg» vil vårens kombi-oppgjør bety lønnsnedslag. Godsekspeditorene har ei lønn som gjør det uråd å fø på en familie. De krever 800 kroner måneden i tillegg utenom tariffoppgjøret, og da bedriftsledelsen så blankt nei til dette var det ikke annet å gjøre enn å ta streikevåpenet i bruk.

KOLSTAD I SPISSEN FOR Å FORSVARE POLITIVOLDEN

Fra første stund har ledelsen i Norsk Transportarbeiderforbund tatt avstand fra streiken, og nok en gang har DNA-toppene i fagbevegelsen vist at de 100 prosent står på kapitalens side mot sine egne medlemmer. Men forbundsformann Walter Kolstad har gått lenger. I NRK tirsdag kveld forsvarte Kolstad streikebryteriet åpent og utilslørt. Han gikk så langt som til å forsvare åpent politibrutaliteten mot de streikende.

BORGERSKAPETS POLITI

Politiksjonen mot Linjegods-arbeiderne viser tydelig statsapparatets sanne klassekarakter. Det norske politikorpset er et politisk parti, som borgerskapet bruker i sin kamp mot arbeidsfolk. Og representanter for politiledelsen i Oslo har gjort det klart at provokasjonene kan bli gjentatt dersom Linjegods-arbeiderne opprettholder streikevaktene. Tirsdagens voldsangrep mot streikende arbeidere er en av de groveste provokasjonene mot den norske arbeiderklassen siden Menstad-slaget i 1931.

BORGERSKAPET FRYKTER KONSEKVENSENE

Den raske og harde reaksjo-

nen fra borgerskapets side forteller også at Linjegods-streiken blir tatt svært alvorlig, at den er en trussel. Det har både politiske og økonomiske årsaker. Den kommer som den vesle tua som kan velte det store tariff-lasset, samtidig med at uravstemningene pågår og misnoyen med kombi-oppgjøret og lønnsnedslaget øker i fagbevegelsen. Dessuten rammer streiken en del av kapitalens «sentralnervesystem», ved at den langt på veg kan lamme innenlands godstrafikk. Derfor gjelder det for borgerskapet å knekke den raskt, og med alle midler.

BEKJEMP STREIKE – BRYTERUVESENET

Situasjonen er alvorlig når politiet går løs på arbeidere i streik. Vi oppfordrer alle landets arbeidere og alle demokratisk innstilte mennesker til å

- Full støtte til Linjegods-arbeiderne!
- Hjelp de streikende med å bekjempe streikebryteruvesenet!
- Ta saka opp i klubber og fagforeninger
- Vedta sympatiaksjoner og sympatistreik!

La 1. mai bli en kraftig solidaritetsmanifestasjon med de streikende!

AKP(m-l)s Faglige Utvalg

AKP(m-l) HILSER ETTÅRSDAGEN FOR FRIGJØRINGA AV VIETNAM

Arbeidsutvalget

Klassekampen 35/76 (6/5)

28. april sendte Arbeidsutvalget i Sentralkomiteen i AKP(m-l) denne hilsen til Sentralkomiteen i Vietnams Arbeiderparti, i anledning ettårsdagen 30. april for seieren over USA-imperialismen.

På ettårsdagen for den fulle frigjøringa av sør hilser vi det heltmodige vietnamesiske fol-

ket, dets regjering i nord og sør og dets ærerike parti, Vietnams Arbeiderparti.

Seieren 30. april 1975 var en stor framgang for alle folk som kjemper mot imperialismen. Seieren betydde et tilbakeslag av verdenshistorisk betydning for USA-imperialismen, og var en veldig oppmuntring for frigjøringsbevegelsene overalt. Den

viste at en liten og svak nasjon kan beseire en imperialistisk supermakt, dersom den stoler på egne krefter og våger å kjempe.

Det vietnamesiske folkets kamp mot den japanske, franske og nordamerikanske imperialismen bekrefter riktigheten av den marxist-leninistiske linja med revolusjonær folkekrig. Seieren var en følge av den kor-

rette marxist-leninistiske linja for frigjøringskampen som blei utforma av Vietnams Arbeiderparti og dets uødelige leder, kamerat Ho Chi Minh.

Vi gleder oss over de store framgangene folket i Vietnam har oppnådd siden seieren. I sør fortsetter den nasjonale revolusjonen. I Nord er det oppnådd store framskritt i gjenoppbygginga av landet og i den sosialistiske oppbygginga. Det gode resultatet av drøftingene mellom nord og sør har lagt grunnlaget for den raske gjenforeninga av landet.

Vi gratulerer det vietnamesiske folket med den vellykte gjenomføringa av de felles valga i hele Vietnam. De viser at den kunstige todelinga av Vietnam som imperialistene tvang gjennom meget snart skal høre til historia.

Seieren over USA-imperialismen, gjenoppbygginga av landet og den nasjonale gjenforeninga åpner veien til en lysende framtid for det vietnamesiske folket. Vi er sikre på at ved å følge Ho Chi Minhs korrekte revolusjonære linje, videreutvikle revolusjonen og forsvare den na-

sjonale uavhengigheten, vil ingenting kunne hindre det forente Vietnam å vinne enda større seire.

Mellom det norske og det vietnamesiske folket finnes det sterke vennskapsband som er skapt av solidaritetsbevegelsen for Vietnams frigjøringskamp. For vårt parti vil Vietnams revolusjonære eksempel alltid være en inspirasjon vi vil lære av og bruke til å oppmuntre det arbeidende folkets kamp i Norge.

Sentralkomiteens Arbeidsutvalg, Arbeidernes Kommunistparti (m-l)

HILSEN FRA AKP(m-l) TIL SVERIGES KOMMUNISTISKE PARTIS 2. KONGRESS

Arbeidsutvalget
Klassekampen 38/76 (19/5)

Kjære kamerater,

På vegne av medlemmene i AKP (m-l) og hele den norske marxist-leninistiske bevegelse sender vi våre varmeste hilsener til SKPs 2. partikongress.

Vi norske kommunister står i gjeld til våre svenske kamerater. I de siste ti åra har den svenske kommunistiske bevegelsen funnet viktige seire og skapt et betydelig fond av verdifulle erfaringer. Dette har vært en kraftig hjelp og støtte for oss i Norge.

De svenske marxist-leninistene var først ute i Norden når det gjaldt å ta opp den organiserte kampen mot den moderne revisjonismen, for dannelsen av et nytt virkelig kommunistisk parti. Denne kampen førte til at marxist-leninistene brøt med det revisjonistiske «VPK» og stiftet KFML i 1967.

For de norske marxist-leninistene var dette en oppmuntring til handling. KFMLs brudd med «VPK» hjalp oss til å se klarere den antagonistiske motsetning mellom marxismen-leninismen og den kontrarevolusjonære revisjonismen. Den var en inspirasjon i arbeidet for å bryte med revisjonismen og bygge opp et nytt kommunistparti i Norge også.

BAUDE-GRUPPAS SPLITTELSE

KFML styrka seg gjennom marxist-leninistiske studier og ekstern teoretisk og politisk kamp. Denne framgangen ble

forstått hindra gjennom borgerlige angrep fra innsida. Baudes «KFML(r)»s splittelse i 1970 var et slikt borgerlig angrep innenfra. Baudes framstilte seg ei tid som «venstre», men politikken hans var aldri annet enn moderne revisjonisme og trotskisme. I dag ser vi også at Baudes står fram som åpent høyrevisjonist, flørter med sosial-imperialismen, støtter de svarte reaksjonære som «flamman»-gruppa i «VPK» osv.

VI LÆRTE MYE AV BRUDET I 1970

Vi i Norge lærte mye av den kampen den svenske kommunistiske bevegelsen førte mot Baudes og «(r)» i 1970. Den satte skarpt lys på liknende tendenser i vårt land. Den hjalp oss til å se at den moderne revisjonismen kan stå fram i et mangfold av former, ikke bare høyre men også tilsyne-latende «venstre», men alltid med den samme kontrarevolusjonære kjerna.

KFMLs erfaringer fra disse år hjalp oss også til å utvikle vår egen marxist-leninistiske politikk for Norge i disse åra, særskilt på disse områdene:

— Nødvendigheten av å legge stor vekt på den antiimperialistiske kampen, både solidaritetsarbeidet og kampen for den nasjonale sjølstendigheten.

— Nødvendigheten av å forbinde den kommunistiske propagandaen for den sosialistiske revolusjonen, mot den «fredelige» veien, revisjonismen,

sosial-demokratiet osv. med deltakelse i de arbeidende massenes dagskamp. Nødvendigheten av å ta ytterst alvorlig på å stille riktige krav og avvise alle linjer som fornektet dagskravets betydning.

— Nødvendigheten av å kjempe for de arbeidende massenes enhet på tvers av partiskiller. Kjempe for aksjonsenhet og for breie, partiløse frontorganisasjoner. Forstå at slik enhet bare kan opprettes i skarp kamp mot de revisjonistiske og sosialdemokratiske lederne, som er enhetsfrontens og massebevegelsens verste fiender.

EN HISTORISK SEIER

Stiftelsen av SKP i 1973 var en historisk seier for arbeiderklassen og det arbeidende folket i Sverige. Det er derfor ingen tilfældighet at de siste åras etterretningsskandaler i Sverige har avslørt stadig nye tilfeller av etterretning retta mot SKP. Monopolborgerskapet og imperialismen forstår betydningen av SKP og drømmer om å slå til mot partiet.

Siden 73 har SKP spilt en viktig rolle i store faglige og politiske kamper. Av spesiell betydning for oss i Norge har vært SKPs viktige initiativ for å avsløre den voksende faren fra den sovjetiske sosial-imperialismen.

Vi merket oss hvordan dette ble møtt med en voldsom kampanje fra sosial-imperialistene, revisjonistene og sosial-demokratene mot SKP.

Tydeligvis hadde SKPs initiativ slått til mot et ømt punkt. Angrepene viser at SKP er på rett vei: «A bli angrepet av fienden er ikke en dårlig ting, men en god ting». SKPs arbeid hjalp oss i Norge til å rette på svakheter i AKP (m-l)s arbeid, skjerpe kampen mot sosial-imperialismen og utvikle kampen mot høyrefeil i vårt eget arbeid.

Vi i AKP (m-l) setter pris på de nære og kameratslige forbindelsene vi har med vårt søsterparti i SKP.

Disse forbindelsene bygger på de marxist-leninistiske prinsippene for forholdet mellom kommunistiske partier. Partiene i den kommunistiske bevegelsen er likeverdige, respekterer hverandre og støtter hverandre gjensidig. Det kan forekomme kameratslige meningsutvekslinger mellom partiene når begge parter er enige om det, men intet parti har rett til å påtvinge noe annet parti sitt syn eller blande seg inn i et annet partis indre affærer. Begge våre partier har respektet disse prinsippene, som også er slått fast i kommunikeet fra de nordiske marxist-leninistenes møte i 1975.

Samtidig er grunnlaget for våre gode kontakter også at vi har samme syn på viktige politiske spørsmål. Dette kommer også fram i dokumentene fra de nordiske marxist-leninistenes fellesmøte.

VÅRE TO LAND I SKUDDFELTET MELLOM USA OG SOVJET

Når det gjelder verdenssituasjonen sa SKP, AKP (m-l) og marxist-leninistene i de andre nordiske land at «kampen» mellom supermaktene blir raskt mer og mer intens, og den kan før eller senere føre til en imperialistisk omfordelingskrig mellom supermaktene eller mot andre land». De la stor vekt på at det foregår en oppladning fra de imperialistiske supermaktene i Europa. «Den av de to supermaktene som får hegemoniet over hele det europeiske kontinentet vil også få et avgjørende forsprang framfor den andre i kampen om verdenshegemoniet.

De slo fast at de nordiske folkene lever under truselen fra supermaktene, og karakteriserte det nordiske området som «i skuddfeltet mellom de to supermaktene».

Utviklinga etter januar 1975 har etter vår mening bekreftet at denne analysen var helt korrekt. I tida som har gått har rivaliseringa mellom supermaktene

bare blitt skjerpa. Begge sidens åpne intervensjon i Angola er et eksempel på det. Samtidig har vi fått stadig nye eksempler på sosial-imperialistiske provokasjoner mot Norden i militære provokasjoner mot flere nordiske land, den stadig åpnere krenklinga av Norsk suverenitet over Svalbard, osv. Vårt parti har den mening at utviklinga nå bekrefter Chou En Lais og Enver Hoxhas vurdering: at rivaliseringa peker i retning av en ny verdenskrig.

SAMME GRUNNLEGGENDE SYN

Når det gjelder den moderne revisjonismen sa SKP, AKP (m-l) og de andre nordiske marxist-leninistene: «revisjonistene representerer borgerklassens interesser i arbeiderbevegelsen og de fungerer som talerør for sosialimperialistene. Og de sa: «Revolusjonen kan bare gjennomføres der det ikke finnes noe revisjonistisk parti som er sterkt nok til å hindre den».

Disse uttalelsene viser at SKP og AKP (m-l) har kommet fram til grunnleggende identiske syn på spørsmål som har avgjørende betydning for kampen vår. Med den retninga det nå ser ut til at verdensutviklingen får, kan det tenkes at dette raskt kan få større praktisk betydning enn vi nå helt kan forutse.

Historien har plassert våre to folk side om side på den skandinaviske halvøya. Og om stormen rammer vår del av Europa, så vil sikkert det svenske folkets kamp ha stor betydning for det norske og det norske for det svenske. Utviklinga av de indokinesiske folkenes kamp er et eksempel som viser hvorfor det kan bli slik. Men kjerna i folkenes kamp mot imperialismen må være proletarietets parti, kommunistpartiet. Det betyr at styrken hos de kommunistiske partiene i våre to land og de kameratslige forbindelsene mellom dem kan bli viktigere enn noen gang før.

Det betyr at både dere og vi har plikt på oss til å styrke rekkene.

AKP (m-l) i GOD UTVIKLING

Vi for vår del er glade over å kunne rapportere for SKPs kongress at AKP (m-l) og den norske ml-bevegelsen er inne i en meget gunstig utvikling. Som dere veit er vårt parti ennå lite og har begrensa innflytelse. Men veksten i partiets størrelse og

innflytelse er nå ganske rask. Det siste året har det vist seg i streikekamper, politiske kamper, anti-imperialistiske arbeid osv. der vi har spilt en viktig rolle. Det har vist seg i arbeidet for å gjøre fagforeningene til kamporganisasjoner og bekjempe den sosialdemokratiske og revisjonistiske innflytelse. I utviklinga av pressa, i propaganda-arbeidet og tilmed i valg.

Allt dette kan først og fremst føre tilbake til kvalitativ framgang i partiet sjøl i samband med at vi har bekjempa revisjonistiske høyrefeil som særlig utvikla seg hos oss i 72-73. Dette var feil som blant annet viste seg i forsonlighet overfor den moderne revisjonismen, en tendens til å ville dempe kampen mot sosialimperialismen, en tendens til å prioritere ned arbeidet i proletariatet og ta for lett på AKP (m-l)s breie massearbeid. Oppgjøret med disse feila er langt fra slutt, og vi må vakte oss for overlag. Men all nå kan vi fortelle at kampen har ført til viktige framganger. Vi har bedre våre studier av Marx, Engels, Lenin, Stalin og Mao Tsetung. Vi har styrka enheten i partiet, og vi har vunnet viktige framganger bedra i massearbeidet.

Så vidt vi forstår, ligger situasjonen nå også til rette for videre framganger for SKP og den marxist-leninistiske bevegelsen i Sverige. Ingen ting kan glede oss mer. Det er en støtte og en oppmuntring til oss, en en livsforsikring for framtida om at det norske folket vil ha ryggdekning fra det svenske dersom uværet bryter løs. Men framgang er sjølsagt noe som først og framst avgjøres av den politiske linja. Og den politiske linja avgjøres av SKPs kongress. La oss derfor avslutte med å understreke, kamerater, at vi ønsker kongressdeltagerne all mulig framgang i arbeidet. Vi er sikker på at resultatene av deres kongress vil gjøre det mulig for SKP og den svenske kommunistiske bevegelsen å vinne nye framganger og nye seire.

**LEVE SKP!
LEVE VENNSKAPET MELLOM
KOMMUNISTENE OG
FOLKENE I SVERIGE
OG NORGE!
LEVE DEN KOMMUNISTISKE
VERDENS BEVEGELSE!**

**For AKP (m-l)
Arbeidsutvalget**

Pål Stelgan, formann i AKP (m-l)

STØTTEUTTALELSE TIL DE STREIKENDE BANKFUNKSJONÆRENE

Faglig utvalg
(31/5)

Norske Bankfunksjonærers
Forbund,
v/ Forbundsstyret,
Industrigata 36,
Oslo 3.

Faglig Utvalg i AKP(m-l)
vil med dette uttrykke sin
fulle støtte til bankfunk-

sjonærenes lønnskamp og
den pågående streiken.

Vi ser bruken av tvungen
voldgift som et nytt kraftig
anslag mot streikeretten og
protesterer prinsipielt mot
dette.

Med Solidarisk Hilsen,
for AKP(m-l)s
Faglige Utvalg,

Tor Mostue, (form.)

Vedlegg: Uttalelse om
«bankstreiken» fra
AKP(m-l)s Faglige Utvalg.

STØTT BANKFUNKSJONÆRENE'S STREIK — NEI TIL TVUNGEN VOLDGIFT!

Faglig utvalg
Klassekampen 42/76 (1/6)

Uttalelse fra Faglig Utvalg
i AKP(m-l)
STØTT BANKFUNK-
SJONÆRENE'S STREIK
— NEI TIL TVUNGEN
VOLDGIFT!

17000 funksjonærer i
forretnings — og spare-
banker, organisert i Norske
Bankfunksjonærers For-
bund, gikk fredag 28. mai til
full streik. Dette skjedde
tross kommunalminister
Aunes varsel om tvungen
voldgift og oppfordring om
«utsettelse». Faglig utvalg i
AKP(m-l) vil med dette ut-
trykke sin fulle støtte til
bankfunksjonærenes lønns-
kamp og til streiken. Vi ser
bruken av tvungen voldgift
som et nytt kraftig angrep
på streikeretten og
protesterer på et prinsipielt
grunnlag mot at dette reak-
sjonære tvangsmidlet nok
engang tas i bruk av DNA-
regjeringa.

Bakgrunnen

Bakgrunnen for streiken
er en stadig dårligere lønns-

utvikling for store grupper
av lavere bankfunk-
sjonærer. I det ordinære
lønsregulativet av 1/10-75
er begynnerlønna bare
29.557 kroner i året! Dette
er 10.000 kroner mindre enn
den tilsvarende begyn-
nerlønna i staten. Og sjøl
med 10 tjenesteårs an-
siennitet var den ordinære
regulativlønna bare 47.882
kroner foran vårens tariff-
oppgjør. Også det gjennom-
snittlige lønnsnivået blant
bankfunksjonærene ligger i
dag et godt stykke under
både statsansatte og forsik-
ringsfunksjonærer.

Lavt krav

På tross av denne
situasjonene vedtok Norske
Bankfunksjonærers For-
bund å støtte den kom-
binerte oppgjørsformen.
Lønnskravet ble også satt
såvidt lavt som 7,97% for å
ligge innafor det kom-
binerte oppgjørets ram-
mer. Denne «snill-gutt»-
taktikken har ikke vært i de
lavere bankfunksjonærenes

interesse og i praksis fun-
gert som ei selvoppgivelses-
linje. Bankkapitalens for-
handlere ble i startfasen
ikke stilt overfor noe reelt
press, og har fra første stund
bevisst spilt på at staten
ville gripe inn på deres side.
Etter at det første tilbudet
var stemt ned, kom da også
Riksmeglingsmannen med
et forslag på 7,1 % som så-
vidt lå over det gamle.

Massivt nei

Fra bankfunksjonærenes
side ble svaret kontant: I en
avstemning der nesten
samtlige medlemmer
deltok stemte 92% nei.
Sjelden har et meglingsre-
sultat blitt forkastet mer
massivt. Den harde stem-
ninga blant medlemmene
gjorde streiken til en unnn-
gælig og nødvendig opp-
trapping.

Tvungen voldgift

DNA-regjeringas svar ble
straks et lovforslag om
tvungen voldgift. På ny
viser pratet om å «favori-

sere lavtlønnsgruppene» seg som tom svada. Nok en gang skal en streik illegaliseres og lønnskamp stoppes gjennom et statlig tvangsdiktat. Etter at streikeforbudet i etterkrigsåra ble opphevet i 1953 har regjeringa og Stortinget omtrent 60 ganger tydd til tvungen voldgift. Resultatet er en kraftig uthuling av streikereetten.

Bankkapitalen spekulerer i voldgift

Bankkapitalen har helt åpenlyst spekulert i denne situasjonen. To ganger før har varslet om tvungen voldgift knekt streik blant bankfunksjonærene. Også i år har direksjonene i DNC, Bergens Bank, Kredittkassa, Oslo Sparebank og andre banker blankt avvist alle lønnskrav i trygg forvisning om at staten ville forby enhver streik.

Streik

Denne undertrykkelsestaktikken har denne gangen

bare delvis lyktes. For regjeringas krav om «utsettelse» av streiken til voldgiftsdom forelå ble i år kontant avvist. Den pågående streiken er derfor en kraftig markering av bankfunksjonærenes misnøye med det elendige resultatet i kombioppjøret. Og den uttrykker en viktig politisk protest mot at tvungen voldgift blir tatt i bruk.

Lærdommer

Samtidig er det nødvendig å slå fast at forbundsledelsens forhåndsvedtak om å akseptere voldgiftsdommen og gjenoppta arbeidet på fredag, har gitt bankkapitalen og staten frie muligheter til å diktere et dårlig resultat. Det er her grunn til å framheve lærdommene fra Telefoncentralmontørenes streik i 1974/75. Også her ble det varslet tvungen voldgift. Arbeiderne erklærte da at de ville fortsette streiken uansett statens tvangs-

lover. Det var denne kamp-linja som tvang NAF, ITT og Standard Telefon & Kabel til å innfri viktige krav før noen voldgiftsvedtak forelå.

Støtt streiken – protester mot tvungen voldgift!

DNA-regjeringas opplegg for å knekke streiken og diktere lønnsvilkårene gjennom statlig tvang tjener utelukkende finanskapitalens interesser. Bankfunksjonærene bør trekke lærdommer av at det nettopp er DNA, Høyre og borgerlige «mellompartier» som *sammengjør* denne reaksjonære og antidemokratiske løsninga mulig.

Faglig Utvalg i AKP (m-l) vil oppfordre alle fagorganiserte til å protestere mot dette overgrepet!

Støtt bankfunksjonærenes streik!
– Nei til tvungen voldgift!

STØTTE TIL AZANIAS FOLK

Protest mot massakrene i Soweto

Arbeidsutvalget

Klassekampen 4/9/76 (24/6)

»Massakrene i Soweto har vist det samme ansiktet til Vorsters Apartheid-styre: Et regime bygd på en rasisme som kan måle seg med Hitler-Tysklands, bygd på bajonetter og terror mot det svarte flertallet i Azania (Sør-Afrika).

Men Vorster har nå utløst et rasende opprør blant de svarte. Massakrene viser hvor falsk den såkalte «avspenningspolitikken»

til Vorster er. Det kan aldri bli noen «avspenning» mellom det rasistiske styret og Azanias folk. Opprøret viser veien fram: Gjennom folkelig opprør og folkekrig kan fascistene knuses og Azania bli fritt.

SUPERMAKTENE BLANDER SEG INN

Azanias folk trues også av

store og mektigere fiender. Hele det sørlige Afrika er et ettertrakta mål for de to supermaktene USA og Sovjet. For supermaktene som kjemper om verdensherredømme er det viktig å sikre seg makta over dette rike området. Det vil bl.a. skjære ned de lange forsyningslinjene mellom kontinentene.

USA prøver febrilsk å holde på sin gamle makt. Sovjet er på

offensiven. Den gigantiske militære intervensjonen i Angola viser at sosialimperialismen er en trusel mot hele det sørlige Afrika.

De framstiller seg som «en naturlig venn». Men i virkeligheten viser Moskvas sabelrasling at de arbeider for å sikre seg overherredømme over hele det sørlige Afrika.

HYKLERISK DNA-REGJERING

I ord støtter DNA-regjeringa boikott av Apartheid-styret. Men i virkeligheten gjør de ingenting for å hindre at handelen mellom Norge og rasist-regimet øker. Og norsk kapital skaffer seg stadig mer profitt i landet. Derfor er DNA-regjeringas »protester» mot Vorster-regimet både hyklerske og skammelige.

- Full støtte til Azanias kjempende folk, full støtte til PAC, Pan Africanist Congress, som går i spissen for kampen i Azania.
- Bekjemp det rasistiske Vorster-regimet.
- Avvis DNA-regjeringas hykleri, fullt brudd med rasistregimet.
- Kamp mot all innblanding fra supermaktene i det sørlige Afrika!»

POLENS ARBEIDERE TIL KAMP MOT KAPITALISTISK UTBYTTING

Arbeidsutvalget

Klassekampen 50/76 (29/6)

Mandag 28.juni sendte Arbeidsutvalget i AKP(m-l) ut denne uttalelsen:

Den polske arbeiderklassen har på nytt vist sin forakt for Gierek-regimet. Fredag 25.juni satte arbeiderne over hele landet i verk militante streiker. Partisjef Giereks forsøk på å heve matvareprisene med opp til 100 prosent ble slått tilbake.

»arbeidervennlig» politikk. Aksjonene fredag viser at denne politikken har falt i grus. Krisa i den kapitalistiske økonomien forverres. Byrdene blir velta over på arbeiderklassen.

Krisa blir ekstra hard fordi det sosialimperialistiske Sovjet har gjort Polen til et lydrike og driver stortilt utplyndring av naturressurser og økonomi.

BRESJNEV OG GIEREK FRYKTER FØLGENE

Trass i at de sitter med mektig våpenmakt, turde quislingen Gierek og Moskva knapt å sette inn politi og hæravdelinger mot de streikende arbeiderne.

Levende redda for å miste kontrollen over sin imperialistiske »forgård» i Warszawapaktlenda, på samme måte som USA frykter som pesten å miste kontroll i Vest-Europa. Slår det sprekker i denne »forgården», står mye på spill for denne supermakta som konkurrerer med USA om verdensherredømmet.

Streikene viser også hvor falsk snakket til de moderne revisjonistene er når de lovpriiser »det sosialistiske Polen», der »arbeiderklassen har makta», osv. Streikene viste tvert om at arbeiderne er fratatt makta over staten, at kapitalismen er gjeninnført, og at arbeiderne derfor slåss mot diktaturet av borgere og partipamper. »NKP» og SV-ledelsens falske myte om »sosialismen i Polen», som i Sovjet, har på nytt fått et skudd for baugen.

ET STRÅLENDE EKSEMPEL

Den polske arbeiderklassen har gitt oss et strålende eksempel: De våger å reise kamp mot det sosial-fascistiske diktaturet i Polen og mot supermakta Sovjet som står bak Gierek. Vi hilser Polens revolusjonære arbeiderklasse. Vi hilser på samme måte Polens Kommunistiske Parti, som er forbudt av Giereks falske «kommunistparti». PKP har fra 1965 gått i spissen for arbeidernes kamper, de har reist parolen om å styrte det borgerlige diktaturet og opprette proletarietets diktatur. En dag vil denne kampen bli kronet med seier

Arbeidsutvalget i AKP(m-l)

REAKSJON MOT KAPITALISMEN

De enorme prisøkningene var den direkte årsaken til opprøret. Men på samme måten som i desember 1970 var aksjonene retta mot følgene av at kapitalismen er innført på nytt i Polen. Dyrtida er et resultat av det byråkrat-kapitalistiske vanstyret som hersker i Polen i dag.

Etter opprøret i desember 1970 har Gierek-regimet prøvd å late som om de fører en

HOLD OPPE BEREDSKAPEN FOR STREIKE-STØTTE I SOMMER

Arbeidsutvalget

Klassekampen 50/ (29/6)

Fredag 25.juni sendte Arbeidsutvalget i AKP(m-l) ut denne appellen:

Hele forsommeren fram til i dag har vært prega av en rekke små og store aksjoner på arbeidsplassene, gå-sakte og sit-down-aksjoner, regulære streiker, ol. De fleste aksjonene har sin bakgrunn i de lokale lønnsforhandlingene som enda ikke er avslutta. Klimaet i disse forhandlingene er hardere enn på mange år.

Grunnen er enkel: Tariffoppgjøret ga et elendig resultat. Kleppe-pakka var dels en svindel. DNA-regjeringa skjulte at det måtte betydelig lønnsnedgang til om ikke levestandarden skulle synke. Dette var en »stilletiende» forutsetning for Kleppe! Like etter at det sentrale oppgjøret var ferdig, sendte NAF et direktiv til sine medlemmer: Ingen lønnsnedgang!

På toppen av det hele kommer det nå en hard prisstigning på en rekke matvarer.

De mange aksjonene i den siste tida viser at stadig flere arbeidere er villige til å slåss for skikkelige krav. DNA/LO-toppen vil på sin side sette inn mye krefter på å hindre kamper. De vil prøve å gjøre streiker forbudt, hindre ethvert politisk og økonomisk handslag til streikende arbeidere. DNA/LO-toppen holder sin beredskap oppe i sommerukene for å knuse alle tillopp til kamper.

Derfor hviler det et ekstra stort ansvar på AKP(m-l)s medlemmer: Hold en beredskap for streikestøttearbeid oppe i sommerukene! Vi appellerer samtidig til alle sympatisører og til alle som vil støtte arbeidere i streik: Føl ansvar når en aksjon eller streik er et faktum, bli med i støttearbeidet!

Denne beredskapen må bl.a. bety:

- Følg nøye med i det som skjer lokalt og forøvrig i landet. I tilfelle aksjon, ta raskt tiltak for å sikre politisk og moralsk støtte.

Ta raskt tiltak for å sikre økonomisk støtte. Lag lister for faste bidrag.

Legg planer for informasjonsarbeid, stands, bestilling eller lagning av løpesedler, o.l.

Faglig Utvalg og avisa Klassekampen står til hjelp og trenger sjøl informasjon raskt — i alle sommerukene.

Alle som deltar på sommerleirene må føle det samme ansvaret.

Streikestøttekomiteene er viktige i arbeidet for å holde beredskapen oppe — vi må gjøre vårt beste for å holde komiteene intakt.

Vær forberedt på aksjoner — hold oppe en beredskap som tjener arbeiderklassens interesser!

Arbeidsutvalget i AKP(m-l)

FULL STØTTE TIL SITT-NED-AKSJONEN BLANT RENGJØRINGS-SPATRULJEN I OSLO KOMMUNE

Faglig utvalg

Klassekampen 50/76 (29/6)

AKP(m-l)s Faglige Utvalg sendte 22. juni ut denne uttalelsen om aksjonen blant de ansatte i rengjøringsspatruljen i Oslo Kommune:

«AKP(m-l)s Faglige Utvalg gir sin fulle støtte til Sitt-Ned-aksjonen blant rengjøringspersonalet.

Utlagte ganger de siste årene har vi vært vitne til at arbeidere har blitt sparket eller hindret i å få fast ansettelse på grunn av at de ikke har vært «medgjørige nok» overfor arbeidsgiverne, fordi de har reist faglige krav, protestert mot overgrep fra bedriften osv.

På denne måten har bedriften kunnet kvitte seg med «brysomme» individer og samtidig skape frykt hos andre arbeidere. hensikten er å hindre andre arbeidere fra å reise faglige og politiske krav på arbeidsplassene.

Slike forhold kan skape «spanske tilstander» i norsk arbeidsliv. Slikt må bekjempes resolutt. Dette er derfor ei sak som angår hele den norske fagbevegelsen. Det er nødvendig å alltid være årvåken mot ethvert forsøk på å undergrave oppsigelsesvernet og bekjempe ethvert forsøk på

vilkårlige og usaklige oppsigelser av arbeidsfolk.

Deres aksjon er derfor av stor betydning som et eksempel på resolutt og solidarisk handling overfor en arbeidskamerat og også overfor fagbevegelsen og andre arbeidsfolks interesser.

Vi gir dere derfor vår fulle støtte til kravet om gjeninntakelse av den oppsagte arbeideren og vi støtter deres aksjon for dette.

Med solidarisk hilsen
AKP(m-l)s Faglige Utvalg»

STØTTE TIL DE STREIKENDE BOMVAKTENE

I LIER

Arbeidsutvalget

Klassekampen 50/76 (29/6)

De streikende

bomvaktene i Lier.

c/o Norsk Arbeidsmanns-
forbund Møllergata 3,
Oslo 1.

Kamerater.

AKP(m-l)s Faglige Ut-
valg gir med dette sin fulle
støtte til deres streik.

Kravene om heving av
lønnsnivået ved å komme
inn under veioverenskomst-
ten, er rettferdige krav det
burde være enkelt for ar-
beidsgiverne å akseptere.
Når de gjennom lengre tids
forhandlinger ikke er villig
til å etterkomme kravene
så er streikevåpenet et ef-

fektivt og nødvendig mid-
del.

Vi ønsker dere lykke til og
håper på en snarlig seier
med full innfriing av
kravene.

Med Solidarisk hilsen

for AKP(m-l)s

Faglige Utvalg

Geir-A. Næss (sekr.)

MOT TRAKASSERING AV POLITISKE FLYKTNINGER OG FREMMEDARBEIDERE

Faglig utvalg

Klassekampen 52/76 (6/7)

I forrige uke sendte AKP (m-l)s
Faglige Utvalg ut en uttalelse som
protesterer mot DNA-regjeringas vil-
kårlige behandling av politiske flykt-
ninger og fremmedarbeidere.

«Tirsdag 22/6 ble to assyriske flykt-
ninger utvist fra Sverige til Norge.
Onsdag 23/6 ble ytterligere fem ut-
vist, en assyriske kvinne og hennes fire
barn.

Dessuten vil den svenske regjering
utvise ytterligere 50, istedenfor å la
dem slå seg sammen med landsmenn i
Sverige. De fratas elementære
menneskerettigheter og sendes som
kriminelle med politiskorte til Nor-
ge. Istedenfor at de i Norge settes fri
og gis hjelp til å slå seg ned her i land-
et, og at det protesteres ovenfor den
svenske regjeringas behandling, blir de

fortsatt trakassert og behandlet som
kriminelle og fengslet. Dette er ikke
noe engangstillefelle. Nylig blei for eks-
empel en syrisk kurder fengsla, og
flyktninger fra Eritrea har sittet flere
måneder i fengsel.

Dette danner regelen for hvordan
myndighetene og politiet behandler
politiske flyktninger og fremmedar-
beidere, ikke minst de som kommer
fra land i den tredje verden.

Under dekke av en reaksjonær
fremmedlov, som gir politiet nærmest
blanco fullmakt til å fengse og utvise
folk, utsettes fremmedarbeidere og
politiske flyktninger for vilkårlige po-
litirazziaer. Et eksempel er politiraz-
ziaen i Lier hvor et stort antall blei
trakassert. Går de på gaten, kan de
plutselig bli stoppet av politi som for-

langer å se pass. Dette minner om den
forhatte passloven i Azania (Sør-
Afrika).

Dette understreker DNA-regje-
ringas reaksjonære politikk ovenfor
folk fra den tredje verden.

Vi krever slutt på fengsling av poli-
tiske flyktninger. Vi krever øyeblik-
kelig løslatelse av de assyriske flykt-
ningene. Vi krever at disse to, den as-
yriske kvinnen og hennes fire barn og
eventuelt andre assyrere som måtte
komme til landet umiddelbart gis po-
litisk asyl, skaffes bolig og annen
hjelp til å etablere seg.

Vi krever slutt på politiets og mynd-
ighetenes trakassering overfor frem-
medarbeidere.

Faglig Utvalg i AKP (m-l),
Tor Mostue, formann»

AKP(m-l) OM RAKETTØVELSEN: EN NØYE PLANLAGT PROVOKASJON

Protester mot DNA-regjeringas forræderiske politikk

Arbeidsutvalget

Klassekampen 52/76 (6/7)

Fredag 3.juli sendte Arbeids-
utvalget i AKP(m-l) ut denne
uttalelsen:

For andre gang i løpet av ett
år driver nå Sovjet rakettøvel-
ser innafør grensa for 200
nautiske mil og vest av midt-
linja for den norske kontinen-
talsokkelen.

EN PLANLAGT PROVOKASJON

Dette er en omhyggelig plan-
lagt provokasjon. sosial-impe-
rialistene prøver nå å få det
norske folket til å gi etter for
press. De nye tsarene i Kreml
prøver nå å

- presse den norske regjeringa
midt under forhandlingene
om kontinentalsokkelen. De
prøver å presse grensa vest-
over og sikre seg
1 55 000 km² ekstra i Barents-
havet,
- skremme regjeringa fra å ut-
vide fiskergrensa til 200 mil,

- lage hevd på sovjetisk virksomhet i hele området i nord, inkludert Barentshavet, Svalbard og Norskehavet.

SKRITT-FOR-SKRITT-TAKTIKK

I virkeligheten bruker nå sosialimperialistene en skritt-for-skritt-taktikk for å tvinge stat, regjering og det arbeidende folket til å gi etter. De ønsker å sikre seg full kontroll over hele området i nord.

LEDD I KRIGSFORBEREDELSENE

De driver et åpent kanonbåtdiplomati for å renske hele området for alt som kan hindre den store marineflåten deres i Murmansk fra å bevege seg fritt. Begge supermaktene Sovjet og USA rustet seg til en ny krig.

Militær kontroll over nord-flanken vil ha stor betydning for den supermakta som prøver å tilrive seg kontrollen over Europa. Sov-

jets store marineflåte i nord spiller en viktig rolle i enhver sovjetisk plan for erobring av Europa.

Derfor er rakettovelsen en sosialimperialistisk makt-demonstrasjon for å feie til side alt som kan hindre krigsflåten fri bevegelse i nord.

Derfor er rakettovelsen et ledd i supermakta Sovjets forberedelser for en ny krig.

DNA-REGJERINGA GJØR KNEFALL

Stilt overfor denne grove provokasjonen presterer DNA-regjeringa for annen gang å uttrykke en forsiktig »bekymring» – ikke en gang en protest!

Denne kapitulasjonspolitikken har borgerskapet og den sosialdemokratiske regjeringa deres fulgt gang på gang: De har gjort knefall i kampen om 50-mila, i kampen om 200-mila, i handhevinga av norsk suverenitet over Svalbard, osv. Nå kryper DNA-regjeringa på magen for Moskva for at den ikke skal »forstyrre» forhandlingene om kontinentalsokkelen! Det er nettopp det sosialimperialistene ønsker. De

vil ta seg til rette stadig mer jo mer de ser at regjeringa bøyer kne for press.

DET ENEESTE BOLVERKET

Dette viser at borgerskapet og DNA-regjeringa er villige til å selge bit for bit av suvereniteten – og til slutt den nasjonale sjølråderetten. Det viser også at bare arbeiderklassen og det arbeidende folket er et virkelig bolverk mot supermaktene. Det er bare de som kan sikre den nasjonale sjølråderetten, slå tilbake overgrep på suvereniteten og reise kampen mot begge de to imperialistiske supermaktene.

Arbeidere, anti-imperialister! Protester mot den sosialimperialistiske provokasjonen! Protester mot DNA-regjeringas forræderiske politikk!

Bare arbeiderklassen og det arbeidende folket kan verne sjølråderetten mot trusler fra de imperialistiske supermaktene Sovjet og USA!

Arbeidsutvalet
i AKP(m-l).

ARBEIDSUTVALGET I AKP(m-l) HILSER 55-ÅRSDAGEN TIL KINAS KOMMUNISTISKE PARTI

Arbeidsutvalget

Klassekampen 53/76 (13/7)

29.juni var det 55 år siden Kinas Kommunistiske Parti ble oppretta. Dette var ei historisk hending for den revolusjonære verdensbevegelsen. I samband med årsdagen sendte arbeidsutvalget i AKP(m-l) følgende hilsningstelegram:

Til Sentralkomiteen i Kinas Kommunistiske Parti
v/formann Mao Tse-tung.
Kjære kamerater.

Vi sender dere våre hjerteligste gratulasjoner i anledning 55-årsdagen for det store, strålende og seierrike Kinas Kommunistiske Parti.

KKP, leda av formann Maos korrekte marxist-leninistiske

linje, er den mektige garantisten for at Kina skal fortsette å være rødt og bygge sosialismen og kommunismen. KKP i ledelsen for arbeiderklassen og folket i Kina, er garantisten for at borgerlige politikere som Liu Chao Chi, Lin Piao og Teng Hsiao-ping ikke vil lykkes i å styrte proletarietets diktatur og gjenopprette kapitalismen i Kina.

KKP, vegleda av den proletariske internasjonalsismen, er garantisten for at Folkerepublikken Kina skal fortsette å være et mektigt bolverk mot sosialimperialismen, USA-imperialismen og all reaksjon, og en mektigt støtte for de kjempende folkene, proletariet og kommunistene over hele verden.

Det norske arbeidende folket, som er trua både av den aggressive sovjetiske sosialimperialismen og den andre supermakta USA-imperialismen, veit å verdsette den konsekvente støtten det får fra Folkets Kina leda av KKP. De norske kommunistene i AKP(m-l) veit å verdsette det strålende eksemplet og de rike erfaringene vi har fått fra de kinesiske kommunistene, leda av formann Mao.

LENGE LEVE KINAS KOMMUNISTISKE PARTI!

LEVE MARXISLEN-LÉNISMEN-MAO TSETUNGS TENKNING!

29.juni 1976,
for Arbeidsutvalget i AKP(m-l)
Pål Steigan
(formann)

CHU TEH ER DØD

Arbeidsutvalget

Klassekampen 53/76 (13/7)

Den store kinesiske leder
Chu Teh døde i Peking tirsdag
6. juli, 90 år gammel. AKP(m-l)
har sendt denne kondolansen:

Til

Kinas Kommunistiske Partis
Sentralkomite ved Formann
Mao Tsetung, Den Nasjonale
Folkekongressens Permanente
Komite og Folkerepublikken
Kinas Regjering.

Kamerater.

Vi har med sorg mottatt mel-
dingen om at Kamerat Chu
Teh, medlem av Sentralkomi-
teen i Kinas Kommunistiske
Parti, medlem av Politbyrået i
KKPs Sentralkomite, medlem
av den permanente komite i
Politbyrået i KKPs Sentral-
komite og formann i den per-
manente komiteen i den Nasjo-
nale Folkekongressen, er død.

Kamerat Chu Teh var en
framstående kommunist og en
stor revolusjonær leder som
viet sitt liv til proletariatets
sak. I nært samarbeid med For-
mann Mao Tsetung bygde han
opp og ledet den seierrike Røde
Hær under hele den langvarige
krigen mot de japanske inn-
trengerne. Han sto i spissen for
en lang rekke militære slag.
Kamerat Chu Teh ledet den
Røde Hær med stor klokkskap,
personlig mot og evne til lojalt
å sette ut i livet linja til Kinas
Kommunistiske Parti og For-
mann Mao Tsetung.

Etter frigjøringa av Kina fikk
kamerat Chu Teh store og
betydningsfulle oppgaver i
ledelsen for Folkerepublikken,
oppgaver som han hadde ved
sin død.

Kamerat Chu Teh ble elsket
og respektert av de kinesiske
folkemassene og av revolusjo-
nære verden over. Gjennom
hele sitt liv som kommunist
forente han seg med folkemas-
sene og delte deres kår. Han vil
bli stående som et lysende for-
bilde for proletariatets og revo-
lusjonens sak.

På vegne av Arbeidernes
Kommunistparti (marxist-
leninistene) i Norge sender vi
vår kondolanse til Kinas Kom-
munistiske Parti, til den Nasjo-
nale Folkekongressen og Folke-
republikken Kinas regjering.

Oslo, 7. juli 1976.

Arbeidsutvalget i Arbeidernes
Kommunistparti (m-l)

Pål Steigan
(formann)

REIS STREIKETRUSLER MOT OPPSIGELSENE!

Faglig utvalg

Klassekampen 53/76 (13/7)

Torsdag 8. juli sendte AKP (m-l)'s
Faglige Utvalg ut denne uttalelsen om
oppsigelsene ved Statens Forvernsen-
ter:

AKP(m-l)'s Faglige Utvalg vil på
det skarpeste ta avstand fra Sosialde-
partementets oppsigelse av de 20 sosia-
larbeiderne på Statens Forvernsen-
ter. Departementet har i denne saka
stilt seg fullstendig på linje med det
mest svarte og reaksjonære borg-
gerskap i landet: Bedriftsledelsen ved
Norsk Hamnerverk, Hatlebakk, Gil-
lesen og Gustav A. Ring.

Kampen som de ansatte ved Statens
Forvernsenter har ført, er ikke en-
stående innenfor den norske sosial-
sektoren. Tvert i mot har vi de siste
åra vært vitne til at helse- og sosialar-
beiderne har reist omfattende kamper
mot rasjonalisering, umulige arbeids-
forhold, manglende bevilgninger og
endelige lønnsforhold. Denne kam-
pen fra de ansattes side har vært en
rein forsvarskamp. Sosialsektoren er
en **uproduktiv** sektor, den gir ingen
avkastning. Monopolborgerskapets
stat vil heller investere i mer lukrative
saker som olje og annen storindustri. I
de store byene vokser behovet for
sosial hjelp raskt samtidig som skat-

teinntektene svikter når det gjelder å
finansiere de store oppgavene som
staten har pålagt kommunene. Denne
utviklinga er ikke enestående for
Norge. Overalt i den kapitalistiske
verden ser vi samme utvikling for de
store byene, ei utvikling der New
York er det mest typiske eksemplet.

REAKSJONÆR

RASJONALISERINGSPLAN

Oslo kommune vil rasjonalisere
sosialsektoren, de skjærer ned på be-
vilgningene til Ungdomskontoret,
sterke krefter vil overlate ungdoms-
klubbene til Frelsesarmeen og Indre-
misjonen, funksjonshemmede skal
integreres i skolen uten at det bevilges
nok penger — og Forvernsenteret skal
nedlegges. Alt dette er ledd i en om-
fattende og reaksjonær rasjonalise-
ringsplan. Borgerskapets «sosial»-
politikk betyr i praksis **oppebæring**
uten omsorg og behandling, — samti-
dig som et stort politikorps skal «ryd-
de opp».

HARDERE MIDLER

For å få gjennomført denne reaks-
jonære politikken er det nødvendig
for klassestaten å knuse all motstand

fra helse- og sosialarbeidernes side.
Hittil har klassestaten gjennom sine
lydige agenter i Kommuneforbundet
forsøkt seg med suspensjoner. Nå er
dette tydeligvis ikke nok lenger og
långt hardere og drastiske midler —
sparken — er tatt i bruk.

Denne representerer en drastisk
opprøpning av reaksjonene mot de
som tar kampen opp. Disse oppsigel-
sene må også ses i lys av den «fei-
demut»-kampanje som nylig er blitt
lansert av LO-ledelsen. Interessant i
denne forbindelse er også at de tre si-
ste sosialministrene alle har vært
medlemmer av sekretariatet i LO!

VIKTIG FOR ARBEIDSFOLK

Den kampen som de ansatte ved
Forvernsenteret fører er svært viktig,
ikke bare for de sjøl, men for alle an-
satte innen helse- og sosialsektoren, ja
i siste instans dreier den seg om vik-
tige prinsipper for alle arbeidende
mennesker i Norge.

Det dreier seg om retten til å kre-
ve fjernet en små-konge og intrige-
raker av en sjef fra det overveldende
ft tall av arbeidsstokken. Jmf.
kampene på Jøtul mot Arne Hansen.

Det dreier seg om nedleggelse av en institusjon som er noe mer, og langt bedre enn en rein oppbevaring av «brysomme individer».

Det dreier seg om elementære demokratiske rettigheter som yttringsfriheten og retten til å streike, mot arbeids-«giveres rett» til å sparke folk som tør å protestere.

I kampen som de ansatte ved Forværsentret har ført, har de stått overfor en mektig fiende. De har møtt klassestaten ved Sosialdepartementet

og Helsedirektoratet. De står overfor Arbeiderpartiet som er tallrikt representert de samme stedene. De står overfor LO med sekretariatsmedlem og sosialminister Ryste i spissen. Og de har Kommuneforbundet som nå, som alltid servilt står til administrasjonens tjeneste med suspensjoner og fordømmelser.

Men de ansatte har også mektige venner. Fra fagforeninger, arbeidsplasser og allmannamøter, særlig innen helse- og sosialsektoren, har det

reist seg en omfattende og brei støttebevegelse for de oppsagte. Samtidig har Sosialdepartementet vært overvannet av protestuttalelser. Flere plasser har allerede truet med sympatistreik.

Denne bevegelsen må vokse i styrke!

Send støtte til de oppsagte!

Vedtatt protester mot oppsigelsene!

Reis truselen om streik hvis ikke oppsigelsene blir trukket tilbake!

AKP(m-l)'s Faglige Utvalg

SOLIDARITET MED POLENS ARBEIDERE!

Arbeidsutvalget

Klassekampen 55/76 (27/7)

16. og 17. juli «dømte» Gierrek-regimet 13 polske arbeidere til fengsel.

Vi kan altså slå fast at den fascistiske regjeringa Gierrek nå er i gang med de hevnlaksjonene mot den heroiske polske arbeiderklassen, som den varsler like etter arbeidernes strålende revolusjonære kamper tidligere i sommer.

Vi fordømmer skarpt fengslinga av våre 13 polske kamerater. Situasjonen krever nå at arbeidere, anti-imperialister og progressive styrker solidaritetsarbeidet for den polske arbeiderklassen. AKP(m-l) støtter det initiativet som 50 faglige tillitsmenn- og kvinner har tatt for å uttrykke støtte til våre klassefeller i Polen, og vi

oppfordrer våre medlemmer til å sette kreftene inn for å skaffe stor oppslutning om oppropet deres.

**NED MED SOSIAL-
IMPERIALISMEN OG
DENS LAKEI GIEREK!
STØTT DEN HELTE-
MODIGE POLSKE ARBEI-
DERKLASSEN!**

Arbeidsutvalget i AKP(m-l)
Oslo 20. juli 1976.

AKP(m-l) PROTESTERER MOT USAs PROVOKASJONER I KOREA

Arbeidsutvalget

Klassekampen 63/76 (24/8)

Arbeidsutvalget i AKP(m-l) protesterer mot grenseprovokasjonene som USA-imperialismen sto bak i Korea siste uke. En erklæring fra AKP(m-l) ble fredag overlevert Oslo-ambassaden til Den demokratiske folkerepublikken Korea. Erklæringa har følgen de ordlyd:

AKP(m-l) fordømmer de

siste provokasjonene fra USA-imperialismen ved den demilitariserte sonen som deler Korea. Disse provokasjonene er en del av en serie handlinger av USA-imperialismen for å framtvinge en krigstilstand i Korea.

Vi gjentar vår helhjerta støtte til Koreas Arbeiderparti i Den demokratiske folke-

republikken Korea under ledelse av kamerat Kim Il Sung i deres kamp mot USA-imperialismen og marionett-klikken til Pak Jung Hi, for en fredelig gjenforening av fedrelandet.

Arbeidsutvalget i AKP(m-l)'s sentralkomite
Pål Steigan, formann.

LEVE TEL AL-ZAATAR! AVSLØR DE SOM STÅR BAK BLODBADET I LIBANON!

Arbeidsutvalget

Klassekampen 63/76 (24/8)

16. august sendte Arbeidsutvalget i AKP(m-l) ut denne uttalelsen:

Etter 52 dager falt Tel Al-Zaatar. De palestinske og libanesiske frihetskjemperne har lidd et nederlag i forsvarskampen mot falangistenes terrorbombing. Men nederlaget er midlertidig. Nye seire vil følge på nye nederlag inntill det palestinske folket i forsvarskampen mot falangistenes terrorbombing. Men nederlaget er midlertidig. Nye seire vil følge på nye nederlag inntill det palestinske folket i forsvarskampen mot falangistenes terrorbombing. Men nederlaget er midlertidig. Nye seire vil følge på nye nederlag inntill det palestinske folket i forsvarskampen mot falangistenes terrorbombing.

SUPERMAKTENE GARANTERTE FOR BLODBADET

Borgere og revisjonister prøver nå å framstille krigen i Libanon som et «meningsløst blodbad». Men bak blodbadet står krefter som helt utmerket godt hva som er «meningen» med det. Blodbadet kunne aldri funnet sted uten supermaktene aktive innblanding. Nedslaktninga er i USA og Sovjets interesser. Den tjener sionistlederne i Tel-Aviv. Deres mål er felles: Likvidering av det palestinske folkets frigjøringskamp. Dette er kjernen i Libanon-krigen.

USA OG SOVJET KJEMPER OM KONTROLLEN

Både USA og Sovjet kjemper om kontrollen over Midt-Østen. Området er rikt på olje, ligger strategisk til som en innfallsport til Det indiske hav og til Afrika. Det er et viktig flankeområdet til Europa. Supermaktene kommer ikke utenom verken Europa eller Midt-Østen i sin kamp om verdensherredømmet.

ISRAEL: USA-IMPERIALISMENS FREMSTE STØTTE I MIDT-ØSTEN

Den palestinske og arabiske frihetskampen truer med å velte spillet for USA og Sovjet i dette viktige området. For å knuse frihetskampen i Midt-Østen har supermaktene skaffet seg allierte. USA har satset på okkupert staten Israel som sin fremste militære støtte. Denne fascistiske og rasistiske staten har fordrevet 2/3 av det palestinske folket og representerer en

trussel mot alle de arabiske landa i området.

FALANGISTENS OPPGAVE: KNUSE FRIHETS-KJEMPERNE

I takt med framgangen til den palestinske frigjøringsbevegelsen både internasjonalt og innad i det okkuperte Palestina, har angrepene på det palestinske folket økt tilsvarende. For ett år siden tok den fascistiske falangistbevegelsen i Libanon på seg oppgava å knuse den palestinske frigjøringsbevegelsen. For i dette landet sto PLO sterkt, og fikk økt sympati fra de libanesiske massene. Dette truet fascistenes interesser, det gjorde herskerne i Tel-Aviv bekymret for framtida, og alarmerte USA.

I MAI VAR FASCISTENE NÆR VED Å TAPE

Men falangistene og deres oppdragsgivere feilberegna situasjonen grovt. I løpet av få måneder begynte situasjonen å bli desperat for dem. Fra januar til mai i år rykket de libanesiske nasjonale kreftene sammen med PLO fram og frigjorde 80 prosent av landet fra falangistenes klør. Nesten hele den libanesiske hæren deserterte og gikk over i den nyskapede Libanesisk-arabiske hæren. PLO, som lenge ikke ønsket å gripe inn i kampen i Libanon, tok aktivt del i den etter mange grove provokasjoner fra falangistene.

I mai var nederlaget nesten uunngåelig for fascistene. De holdt bare deler av Beirut og havnebyen Junieh. Fascistene måtte tape krigen.

SUPERMAKTENE REDDA FALANGISTENE

Men i tolvte time grep supermaktene inn — hver på sin måte. Sioniststaten Israel kunne fortsatt glede seg over at «araber drepte araber» mens staten Israel gikk fri.

USA-imperialismen satte i gang disse tiltaka:

- inngikk en politisk avtale med det syriske regimet; Dersom Syria gikk til intervensjon i

Libanon og knuste frihetskjemperne, ville Kissingers kaste mye krefter inn for å presse Israel til å gå med på en «fredsløsning» som var gunstig for det syriske regimet; Få tilbake deler av det okkuperte Golan og nøytralisere palestinerne i en mini-stat på Vestbredden.

- trakk sjette flåte lengre inn i Middelhavet.

Sosialimperialismen har tapt mye av sin tidligere makt i Midt-Østen. Ikke minst fikk sosialimperialistene et sviende slag da Egypt gjennomskuet Moskvas imperialistiske hensikter og kastet de 15.000 russiske «rådgiverne» ut av landet. Libanon-krigen ga Sovjet en sjansen til å infiltrere området på nytt. Forutsetningen for dette var at det blei skapt en krisesituasjon slik at sosialimperialismen kunne fiske i rørt vann, skaffe seg klienter og å tilby våpen-«hjelp», ol. Slik kunne Sovjet framstå som «fredens bevarer» og «naturlig alliert».

På bakgrunn av dette satte sosialimperialismen disse tiltaka ut i livet:

- de trappa opp våpenforsyningene til begge sidene. I praksis betyr det at Syria bruker sovjetiske tanks til å slakte palestinerne med, og falangistene leter handvåpen som de har fått via Bulgaria,

- statsminister Kosygin besøkte Damaskus samme dag som det syriske angrepet starta. I et felleskommunikat uttalte Sovjet støtte til innmarsjen.

- Sovjets seirene forsøk på å be om «ikke-innblanding» i Libanon er derfor hyklerske forsøk på å gi seg sjøl skinn av å være nøytral og et forsøk på å framstille seg som PLOs venn.

- Midt oppe i blodbadet driver Sovjet både i FN og i Tel-Aviv og forhandler med sionistene om å gjenopprette diplomatiske forbindelser!

- Godt koordinert med Kosygins besøk i Damaskus trakk den sovjetiske marineflåten ut fra Sørhavet og inn i østre delen av Middelhavet. I dag har Sovjet 73 store og små krigsskip her mens

USA har omlag 50. Begge supermaktene har benyttet Libanonkrigen som et påskudd for å trappe opp styrkene i Midelhavet.

ISRAEL FRYDET SEG

Sioniststaten *Israel* har på sin side satt i verk en rekke tiltak:

- Israel har torpedert og senka flere båter med våpenforsyninger til PLO og de libanesiske patriotene,
- infiltrert Libanon med et større antall agenter som driver sitt samarbeid med falangistene, og sendt våpen til fascistene,
- økt terroren mot palestinerne innfor okkupert område,
- gnidd seg i hendene og åpent sagt at de tryder seg over blodbadet i Libanon.

SYRIAS INVASJON REDDA FALANGISTENE

Den syriske invasjonen blei den militære redningen for fascistene i Libanon. Den bidro til å svekke palestineres rettferdige frihetskamp mot okkupaustaten Israel. Og den bidro til å styrke supermaktens kontroll over området inkludert supermaktens intense forsøk på å kontrollere PLO.

Tel al-Zaatar er derfor blitt et symbol på hvordan supermaktene og deres allierte prøver å likvidere et helt folk.

Tel al-Zaatar er samtidig et sym-

bol på de harde prøvelsene som et heltemodig folk må gjennom på veien fram mot den endelige seieren.

FALSKET OG VIRKELIGE VENNER

I dag finnes det krefter, også i Norge, som prøver å skjule hvilke krefter som står bak blodbadet.

Borgere og falske venner av det palestinske folket fører fram ei linje for «solidaritet» som skjuler hvem som er bødene og hvem som er deres oppdragsgivere. De som tradisjonelt støtter USA-imperialismen prøver å skjule USA-imperialismens og Israels reaksjonære rolle. De moderne revisjonistene prøver å dekke over sosialimperialismens like reaksjonære rolle. Trass i at palestinerne slaktes ned med sovjetiske våpen prøver falske «venner» av Palestinas folk å framstille Sovjet som en «naturlig venn» av PLO.

STØTT INNSAMLINGA

«SOLIDARITET NORGE-PALESTINA»!

Virkelige venner av det palestinske folket og de libanesiske patriotene må i tida framover ta aktivt del i solidaritetsarbeidet. La oss

— gjøre innsamlinga «Solidaritet Norge—Palestina» til et kraftig handslag, 100 000 kroner så raskt som mulig.

— Føre aktivt fram en av innsamlingas paroler når vi samler inn pengene: «Støtt PLO»!

— Fortelle hvem som har satt i scene blodbadet i Libanon, og ikke et sekund hjelpe supermaktene, Israel og deres venner med å skjule deres kyniske blodpolitikk.

— Slutte opp om og støtte Palestinakomiteen i Norge.

MEKTIGE VENNER I FRAMMARSJ

Palesinas folk, de libanesiske patriotene og de arabiske massene har store og farlige fiender. Men samtidig har de venner over hele landet. Og det er deres styrke som vokser. Frihetskjempernes venner er mange. Det er alle undertrykte nasjoner og alle folk som kjemper for frihet mot USA-imperialismen og sosialimperialismens angrep. Med slike allierte i frammarsj er palestinerne og de arabiske massene nødt til å vinne en dag. Vegen fram til seier vil by på mange tilbakeslag. Frihetskampens veg går i ebbe og flo. Men seieren er sikker om folket holder fast på den rettferdige saken og våpenet, og smir stadig fastere solidaritet med sine ekte og store venner.

— Leve Tel al-Zaatar

— Leve det palestinske folkets og de arabiske massenes frihetskamp!

— Avslør og bekjemp blodbadets bakmenn: Supermaktene USA og Sovjet!

— Isolér og bekjemp sioniststaten Israel!

Arbeidsutvalget i AKP(m-l), Oslo, 16. august 1976

31 ÅR SIDEN AUGUST-REVOLUSJONEN I VIETNAM

Arbeidsutvalget

Klassekampen 67/76 (7/9)

28. august sendte arbeidsutvalget i AKP(m-l) følgende hilsen:

Til Sentralkomiteen i Vietnams Arbeiderparti, til regjeringa i den Sosialistiske Republikken Vietnam, ved kamerat Ton Duc Thang, president i SRV, kamerat Le Duan, førstesekretær i Sentralkomiteen i VAP, kamerat Truong Chinch, formann i den faste komiteen i SRVs nasjonalforsamling og kamerat Pham Van Dong, statsminister i SRV.

Kjære kamerater!

For 31 år siden skapte det vietnamesiske folkets strålende Augusterevolusjon den Demokratiske Republikken Vietnam. Augusterevolusjonen var et viktig vendepunkt i verdenshistorien. Den proklamerte den første folkedemokratiske staten i et land som

hadde vært erobra og kolonisert av en imperialistisk makt. Det var et stort framskritt for kolonifolkenes frigjøringskamp mot imperialismen, og et stort framskritt for den proletariske verdensrevolusjonen.

Augusterevolusjonen og opprettelsen av DRV var en strålende seier for Indokinas Kommunistiske Parti (i dag Vietnams Arbeiderparti). Det var en strålende seier for den store kommunistiske lederen, kamerat Ho Chi Minh, som personlig hadde tatt initiativet til å stifte partiet.

Etter seieren i frigjøringskrigen den 30. april 1975, ble valgene over hele Vietnam seierrikt gjennomført den 25. april i år, og Vietnam ble gjenforent etter et historisk vedtak i den felles nasjonalforsamlinga sist sommer.

Vi støtter Vietnams kamp for å skape et nytt Vietnam. Vi støtter SRVs rett til å bli medlem av FN, og fordømmer USA-imperialismens sabotasje.

For kommunistene og de revolusjonære arbeiderne i Norge er Augusterevolusjonen, Vietnams Arbeiderpartis og Ho Chi Minhs kamp et eksempel vi vil studere og lære av, og et forbilde for vår egen kamp mot imperialismen og reaksjonen.

LENGE LEVE DEN SOSIALISTISKE REPUBLIKKEN VIETNAM!

LENGE LEVE VIETNAMS ARBEIDERPARTI, HO CHI MINH PARTI!

LEVE VENNSKAPET MELLOM NORGES OG VIETNAMS FOLK!

PCR CHILE — I SPISEN FOR KAMPEN

Felles uttalelse fra Partido Comunista Revolucionario (PCR), Chile, og AKP(m-l)

Klassekampen 67/76 (7/9)

Medlemmer av sentralkomiteene i AKP (m-l) i Norge og PCR — Chile møttes nylig. (PCR — Partido Comunista Revolucionario). Møtet fant sted i en atmosfære av godt vennskap og revolusjonær entusiasme. Det ble utveksla informasjoner og analyser av den internasjonale situasjonen, om utviklinga av klassekampen i de to landa, om den felles kampen mot USA-imperialismen og den sovjetiske sosialimperialismen og den sovjetiske sosialimperialismen og deres monopolistiske og revisjonistiske allierte og lakeier, og om de proletarisk-internasjonalt oppgavene til begge partier. Om de grunnleggende spørsmåla som ble diskutert viste det seg å være fullstendig enhet i syn. AKP (m-l) i Norge og PCR — Chile vil, rettleda av de udeidelige marxist-leninistiske prinsippene og den proletariske internasjonalsismen, stadig anstrenge seg for å styrke forbindelsene seg imellom og den gjensidige støtten de gir hverandre, i samsvar med forholda og kravene i den revolusjonære kampen i sine to land, heter det i en felles uttalelse fra AKP (m-l) og det marxist-leninistiske partiet PCR i Chile.

Uttalelsen fortsetter slik:

— AKP (m-l) i Norge fordømmer med indignasjon de blodige forbrytelsene og undertrykkelsen og den ultra-reaksjonære økonomiske politikken til den militære fascistjuntaen, som sulter det chilenske folket i hjel til fordel for USA-imperialismen, monopolene og godseierne som støtta og finansierte det fascistiske statskuppet i Chile.

— AKP (m-l) i Norge støtter bestemt den seierrike kampen som PCR utvikler i rekkene til arbeiderklassen, bøndene og hele folket som ikke har slutta å kjempe, som ikke er beseiret og ikke har resignert, men som reiser kamp hver dag mot diktaturet og for frigjøringa si. Likedan støtter AKP (m-l) i Norge tiltaka til PCR for å forne alle antifascistiske krefter og sektorer i en brei «Folkets Front» (FP) som kjemper på grunnlag av et-minimumsprogram for å styrte diktaturet og for et Demokratisk Program for Antifascistisk Enhet som skal gjennomføres av de som erstatter det.

Arbeiderklassen i ledelsen

— AKP (m-l) i Norge støtter linja til PCR i Chile som ser kampen for å

styrte diktaturet som et ledd i kampen til arbeiderklassen og det chilenske folket for å erobre makta, for Folke-demokratiet og sosialismen. Den chilenske erfaring har enda en gang vist at erobringa av makta i Chile bare er mulig gjennom å skape en stor front av arbeidere og bønder med andre sektorer av folket, leda av arbeiderklassen og dens parti, som gjennom de kampene utvikler folkekrigene og skaper sin egen folkehær, den eneste veien for dens frigjøring.

— AKP (m-l) understreker at PCR — Chile gjennom å anvende sin marxist-leninistiske linje fordømte bestemt og i rette tid revisjonistens bedrageri og forræderi og deres såkalte «chilenske vei til sosialismen», appellerte til massene om å stole bare på sin egen kamp for å frigjøre seg sjøl og ikke tillate noen illusjoner om de reaksjonære pro-imperialistiske væpna styrkene. PCR-Chile fordømte revisjonistpartiets forsøk på å knuse massenes kamp og lette den sovjetiske sosialimperialismens inntrengen i Chile gjennom Unidad Popular-regjeringa.

På grunn av dette holdt PCR-Chile seg utafor den nevnte regjeringa for å mobilisere massene aktivt i kampen for sine interesser og bak de anti-imperialistiske, anti-monopolistiske og

anti-jordeier-parolene. Takket være sin riktige politiske linje, og den høye moralen til kadrene og aktivistene og de nære bånda til massene og det at det alltid opprettholdt den grunnleggende delen av organisasjonen i hemmelighet, har det lykkess for PCR-Chile å beholde det store flertallet av sine ledere og aktivister i første rekke i den anti-fascistiske kampen inne i landet.

Revisjonistene avvæpna folket

AKP (m-l) i Norge verdsetter og støtter forsøka til PCR-Chile for å forklare den opportunistiske og anti-marxistiske naturen som har karakterisert erfaringa med UP-regjeringa (Folkefrontregjeringa, vår anm.) som var inspirert og dirigert under rettleiing av det falske «kommunistpartiet», den sovjetiske sosialimperialismens agent i Chile. En erfaring som har ført det chilenske folket, avvæpna ideologisk og fysisk av revisjonistene, til de massakrene, undertrykkelsen og den fascistiske superutbyttinga som det lider under i dag.

Det chilenske folket har fått betale dyrt i blod for de moderne revisjonistenes forræderi. AKP (m-l) er sikker på at det chilenske folket vil forvandle sorgen til styrke og nederlaget til seier. Det chilenske folkets erfaringer er av verdenshistorisk betydning, fordi de ennå en gang viser nødvendigheten av å bryte med revisjonismen og sosialimperialismen og avvise alle illusjoner om en «fredelig parlamentarisk vei» til folkedemokrati og sosialisme. Nettopp derfor er også PCR-Chile's prinsippfaste linje med å avvise samarbeid med revisjonistpartiet PC under Allende av stor internasjonal betydning. Det er et eksempel ikke bare for de revolusjonære i Chile, men for marxist-leninister og de kjempende folka i hele verden. Det peker ut den eneste veien som kan føre folkenes kamp til seier, veien med å utvikle folkenes revolusjonære kamp, samtidig som de revolusjonære bryter alle forbindelser med og skarpt bekjemper de kontra-revolusjonære revisjonistiske «kommunist»-partiene. I dette reknar AKP (m-l) PCR som et forbilde for seg.

Leve de revolusjonære og patriotene

AKP (m-l) i Norge ærer Guillermo Arevalle, ung arbeiderleder og medlem av sentralkomiteen i PCR-Chile, som blei torturert til døde av diktatur-uten å si et ord. Vi senker vår røde fane i ærbødighet for de revolusjonære og patriotene som er falt i kampen og myrdet av fascismen. Vi lover ved hans og alle falne revolusjonæres minne å utvikle støttemarkedet enda mer for det chilenske folket og våre chilenske kamerater i åra som kommer».

Kampen i Norge

I uttalelsen blir også norske forhold tatt opp. PCR påpeker at streike-kamp og andre former for klasse-kamp har utvikla seg raskt i Norge de siste åra, under støtte og veiledning fra AKP (m-l). Denne utviklinga viser falskheten i den borgerlige propa-gandaen om Norge som et «sosialde-mokratisk paradisk». I Norge fins arbeidsløshet, rasediskriminering av fremmedarbeidere, utarming av arbeidere, arbeidende bønder og fiske-re, bolignød. «Velferdsstaten» er i virkeligheten ikke annet enn en form for monopolborgerskaps diktatur, etter 40 år med sosialdemokratisk regjering.

Det heter også at PCR støtter kampen om de arbeidende massene i Norge fører mot de to supermaktene og all imperialismen. USA-imperialismen er den supermakta som har størst innflytelse i Norge, men den andre supermakta, den russiske sosialimperialismen, har styrka virksomheten sin for å skaffe seg innflytelse i Norge de siste åra. Sosialimperialismen utvikler økonomiske forbindelser med store norske monopoler, og driver en intens virksomhet overfor sosialdemokratiske og revisjonistiske ledere. På grunn av Norges strategiske beliggenhet gjennomfører også sosialimperialismen stadig nye angrepsøvelser gjennom lufta og over havet og andre nordiske land. Uttalelsen streker også under at faren for et sosialimperialistisk angrep og okkupasjon av Norge øker og fortsetter slik:

«PCR støtter bestemt den riktige og modige linja til AKP (m-l) i Norge mot faren for invasjon retta mot Norge fra ei supermakt. Hvis Norge blir

invadert til AKP (m-l) i ledelsen for proletariatet og det arbeidende folket utvikler en langvarig nasjonal og revolusjonær folkekrig mot imperialismen med det slutt målet å drive ut alle imperialister og opprette proletardiktatur og sosialismen.

PCR — Chile hilser AKP (m-l) i Norge sine framganger i ledelsen for massenes kamp mot monopolene og imperialismen. Et uttrykk for disse framgangen var årets 1. mai-tog i Oslo, der 10 000 norske og utenlandske arbeidere, studenter og andre progressive og anti-imperialister gikk sammen med AKP (m-l) i en av de største demonstrasjonene i Norge etter krigen.

— PCR-Chile verdsetter og framhever den høyreiste internasjonalsismen AKP (m-l) i Norge viser gjennom å solidarisere seg aktivt med Chiles folk og vårt parti i vår kamp mot fascismen!

Skjerpinga av kapitalismens krise

Våre partier anser at vi nå er inne i en epoke med kraftig skjerping av kapitalismens og imperialismens krise, en epoke da den proletariske verdensrevolusjonen går framover mot sin endelige seier. Den viktigste drivkrafta i verdensutviklinga nå er frigjøringsbevegelsens og folkenes kamp i den tredje verden. Samtidig utvikler klassekampen seg i de utvikla imperialistiske landa og i de to supermaktene sjøl. I spissen for kampen mot imperialismen, sosialimperialismen revisjonismen og all reaksjon står Kinas Kommunistiske Parti, leda av formann Mao Tse-tung, og Arbeidets Parti i Albania, leda av kamerat Enver Hoxha. Konsolideringa av proletariatets diktatur, seirene over revisjonismen og bygginga av sosialismen i Kina og Albania er en mektig seier for verdensrevolusjonen og et verdenshistorisk nederlag for den moderne revisjonisme.

Krigsfaren øker

— Samtidig som revolusjonens krefter vokser, øker også faren for en ny tredje verdenskrig. I denne situasjonen er det nødvendig at folkene

forbereder seg. Det er viktig å skjerpe årvåkenheten og arbeide aktivt for å avsløre den voksende sosialimperialistiske maktfordi det ennå finnes illusjoner om den som stammer fra det sosialistiske Sovjets ærerike historie under Lenin og Stalin. Samtidig er det nødvendig å øke kampen mot USA-imperialismen. Det kan ikke på noen måte tillates at årvåkenheten slakkes overfor den andre supermakta — USA-imperialismen. USA-imperialismen og sosialimperialismen utgjør begge to verdens folks hovedfiender, og kommunistene må bekjempe alle ideer som går ut på at folkene kan støtte seg på en supermakt for å befri seg fra en annen.

Folkene vil reise seg

Folkene i den tredje verden vil reise seg, arbeiderklassen og de arbeidende massene i de utvikla kapitalistiske og imperialistiske landa vil reise seg, og arbeiderne og de undertrykte folkene i de to supermaktene sjøl vil sikkert også reise seg. Taperne i en ny verdenskrig vil ikke bli verdens folk, men de imperialistiske supermaktene sjøl.

Utviklinga i verden i dag krever at verdens kjempende folk, arbeidere og marxist-leninister i alle land styrker forbundene med hverandre.

Det er en spesiell plikt for proletariatet og de arbeidende massene i de utvikla kapitalistiske og imperialistiske landa å støtte de kjempende folkene som blir undertrykt av imperialismen. Forbindelsen mellom PCR — Chile og AKP (m-l) Norge uttrykker både enheten mellom arbeiderklassen i de imperialistiske landa og de undertrykte landa og enheten i den kommunistiske verdensbevegelsen. Våre to partier lover i framtida å gjøre sin plikt som proletariske internasjonister og kommunister, kjempe for å styrke kampforbundet mellom verdens folk mot imperialismen og enheten mellom alle verdens marxist-leninister.

LEVE VENNSKAPET MELLOM
ARBEIDERKLASSEN OG
FOLKENE I CHILE OG NORGE!
LEVE PCR, AKP (m-l) OG DEN
KOMMUNISTISKE VERDENSBE-
VEGELSEN!
ARBEIDERE OG UNDERTRYKTE
FOLK I ALLE LAND, FOREN
DERE!

OPPROP FRA PARTIET TIL ALLE MEDLEMMER I AKP(m-l), RØD UNGDOM OG NKS

Arbeidsutvalget

Klassekampen 69/76 (14/9)

Vi oppfordrer alle lag og medlemmer i AKP(ml), Rød Ungdom og NKS til å vise kamerat Mao Tsetung den siste ære ved å slutte opp om minnemøtene som blir arrangert av Vennskapssambandet Norge—Kina. Laga og styrene må gi all mulig hjelp og støtte til Vennskapssambandets lokale arrangementer.

Særskilt er det viktig å mobilisere til fakkeltog i Oslo fredag 17. september. Vi ber laga og medlemmene i Østlandsområdet rundt Oslo og alle andre som har mulighet til det, om sjøl å dra til Oslo for å delta og hjelpe til med å skaffe transport og barnevakt, slik at så mange som mulig kan delta.

I de siste dagene har mange arbeidere og andre progressive kommet til medlemmer av partiet, uttrykt sin sorg over Formann Mao Tsetungs død og ønske om å delta på minnearrangementer. Dette er et uttrykk for den kraftige utviklinga av vennskapet med Folkerepublikken Kina og veksten i den revolusjonære bevisstheten til viktige deler av arbeiderklassen og det arbeidende folket. Det viser at det finnes et godt grunnlag for å mobilisere bredt til de lokale minnemøtene og fakkeltog i Oslo.

Det er AKP(ml)s, Rød Ungdoms og NKS' plikt å gå i spissen for denne mobiliseringa. Vi kom-

munistere må sikre at alle som ønsker det får høve til å delta på minnearrangementer. Særskilt viktig er det å mobilisere mange fra arbeidsplassene, og vi må også mobilisere fra boligdistrikter, universitet, skoler, masseorganisasjoner osv.

I dette arbeidet må vi kjempe mot alle sekterske ideer som vil begrense mobiliseringa til kommunister og nære venner av partiet. Samtidig må vi kombinere arbeidet med å spre Mao Tsetungs tenkning gjennom å spre verker av Kamerat Mao i masseomfang.

*Arbeidsutvalget i
AKP(ml), 13.9.1976*

KONDOLANSE FRA AKP(m-l) VED FORMANN MAOS DØD

Sentralkomiteen

Klassekampen 69/76 (14/9)

Følgende hilsen ble torsdag 9. september sendt fra ledelsen i AKP(ml):

Sentralkomiteen, Kinas Kommunistiske Parti, Regjeringa i Folkerepublikken Kina.

Kamerater,

Vi har med dyp sorg mottatt meldinga om at Kamerat Mao Tsetung, Formann i Sentralkomiteen i Kinas Kommunistiske Parti, er død. Dette er et smertelig tap for partiet og folket i Kina, for hele den

kommunistiske verdensbevegelsen, verdensproletariatet og folkene som kjemper for frigjøring.

Kamerat Mao Tsetung ofret hele sitt liv i kampen for marxismen-leninismen og den proletariske verdensrevolusjonen.

Kamerat Mao Tsetung er vår tids største marxist-leninist. Han er en verdig etterfølger av verdensproletariatets andre store ledere og lærere: Marx, Engels, Lenin og Stalin. Kamerat Mao Tsetung har forsvart og videreutvikla den vitenskapelige sosialismen. Hans verker er mektige våpen for kommunistene og alle som kjemper for å gjøre revolusjon.

Kamerat Mao Tsetung og Kinas Kommunistiske Parti sto i spissen for kampen for å avsløre den moderne revisjonismen som tok makta i SUKP etter Stalins død. Kamerat Mao Tsetung slo fast at sosialismen og proletarietets diktatur var styrta i Sovjet, og at under Krustsjov og Bresnjev er det erstatta med kapitalisme og fascistisk diktatur. Denne kampen hadde verdenshistorisk betydning.

Den avslørte revisjonistene som fiender av verdens folk og gjorde det mulig for kommunistene i alle land å oppdage og bekjempe den revisjonistiske sabotasjen av den kommunistiske verdensbevegelsen.

Kamerat Mao Tsetung og Kinas Kommunistiske Parti har i mer enn 50 år stått i spissen for den største revolusjonære bevegelsen verdenshistoria har sett: den store Kinesiske revolusjonen. Formann Mao Tsetung gikk sjøl i spissen i arbeidet for å stifte Kinas Kommunistiske Parti i 1921, og for å grunnlegge den Røde Armeen i 1927. Han leda den revolusjonære væpna kam-

pen mot den japanske imperialismen, USA-imperialismen og kinesisk reaksjon fram til seieren i den nasjonal-demokratiske revolusjonen i 1949.

Fra 1949 leda Formann Mao og Kinas Kommunistiske Parti kampen for å befeste proletarietets diktatur og legge grunnlaget for sosialismen. Han starta personlig Den Store Proletariske Kulturrevolusjonen i 1966 for å styrke proletarietets diktatur og hindre en gjenreisning av kapitalismen i Kina. Formann Mao fortsatte å utvikle og skjerpe kampen mot revisjonismen helt fram til han døde. I de ti siste åra han levde, leda han kampen for å avsløre og tilintetgjøre de kontrarevolusjonære hovedkvarterene til Liu Chao Chi, Lin Piao og Teng Hsiao-Ping.

Helt til den siste tida han levde, sto Kamerat Mao Tsetung i første rekke i kampen mot imperialismen, revisjonismen og all reaksjon. Han sto i første rekke i kampen mot de to imperialistiske supermaktene Sovjet og USA, han støtta resolutt frigjøringsbevegelsene og de kjempende folkene i den 3. verden, de virkelige sosialistiske landa og verdensproletariatets revolusjonære kamp.

Arbeidernes Kommunistparti (ml), proletariatets revolusjonære parti i Norge, skylder sin eksistens til Kamerat Mao Tsetung. I Norge hadde den revisjonistiske gifta trengt dypt inn

i den kommunistiske bevegelsen. Men de norske kommunistene klarte ikke å på eget initiativ summere opp hva som var feil, kritisere den moderne revisjonismen og gjenorganisere den kommunistiske bevegelsen i Norge. Det var den internasjonale kommunistiske bevegelsens kamp mot den moderne revisjonismen – og fram for alt, Kamerat Mao Tsetungs kamp i spissen for Kinas Kommunistiske Parti – som gjorde det mulig for oss å se klart hva vi måtte gjøre, og framgangsrikt løse oppgaven med å bygge det nye partiet vårt.

Kamerat Mao Tsetung er gått fra oss. Men arbeidet hans er uodødelig. Hans verker vil sammen med de andre marxistiske klassikernes verk, fortsette å veilede kommunistene og verdensproletariatet i kampen for å gjøre revolusjon. Når imperialismen og kapitalismen er styrtet og kommunismen har seiret i hele verden, vil den arbeidende menneskeheten minnes Kamerat Mao Tsetung og være ham evig takknemlig for hans gigantiske historiske innsats for menneskehetens frigjøring.

Lenge Leve MARXISMEN-
LENINISMEN-MAO TSE-
TUNGS TENKNING

For Sentralkomiteen i
ARBEIDERNE KOM-
MUNISTPARTI (m-l)
– NORGE

Pål Steigan, formann.

AVVIS SOVJETS KANONBÅTDIPLOMATI

Arbeidsutvalget

Klassekampen 73/76 (28/9)

Arbeidernes Kommunistparti (m-l) protesterer på de kraftigste mot den sovjetiske sosial-imperialismens rakett-

øvelser i Barentshavet. De er en provokasjon mot Norge, og de viser til fulle at Sovjet er ei aggressiv imperialistisk

supermakt som bruker kanonbåtdiplomati og aggresjon for å vinne verdensherredømme.

TRE ØVELSER PÅ ETT ÅR

På ett år har Sovjet gjennomført 3 rakettøvelser innafor norsk territorialfarvann i Barentshavet. Den første starta 16. september i fjor. Den andre starta 1. juli i år og varte i 41 dager. Den tredje fant sted i tidsrommet 16–24. september.

Felles for alle de tre øvelsene er:

— De er alle blitt holdt innafor et område vest for midtlinja mellom Norge og Sovjet. Sosialimperialistene vil presse gjennom den russiske tsarens krav fra 1906 om ei deling etter «sektorprinsippet». På denne måten forsøker Sovjet å skaffe seg herredømme over et området på 155.000 kvadratkilometer som etter Genèvekonvensjonen av 1959 om kontinental-sokkelen tilhører Norge.

— Øvelsene er blitt holdt innafor ei framtidig norsk økonomisk sone på 200 mil.

— Alle de tre øvelsene er blitt holdt like før eller under forhandlinger mellom den norske regjeringa og Sovjet om fiskerigrensespørsmålet og om delelinja mellom de to land. Nye forhandlinger om fiskerigrensa starter 11. oktober.

Disse fakta aleine er nok til å fastslå at

rakettøvelsene er imperialistisk kanonbåt-diplomati; ei åpent aggressiv handling fra ei imperialistisk supermakt, et nytt tegn på at sosialimperialismen forbereder krig i Europa.

Øvelsen er en rein maktdemonstrasjon for å legge press på Norge. Sovjet vil sikre seg kontroll over hele området i nord, over Barentshavet, Svalbard og Norskehavet. Dette er et viktig ledd i Sovjets krigsforberedelser. Kanonbåtdipomatiet skal renske området for alt som kan hindre Sovjets marineflåte i å bevege seg fritt.

NORGE I SKUDD- FELTET MELLOM SUPERMAKTENE

Den siste rakettøvelsen i Barentshavet kommer samtidig som USA-imperialismen avslutter en gigantisk militærøvelse med landgang i Trøndelag. Øvelse «Teamwork» består også i å kunne føre fram materiell og tropper til Norge. Denne øvelsen er USA-imperialismens siste mottrekk til Sovjetøvelsen «Okean 75» i fjor. Den øvelsen gikk ut på å avskjære NATO-styrker i å komme fram i Atlanteren, samtidig som den var en øvelse i landgang med sikte på å okkupere bl.a. Norge. De sovjetiske rakettøvelsene, fjorårets

«Okean 75» og NATO-øvelsen «Teamwork» viser hvordan Norge skal gjøres til slagmark i en eventuell krig mellom supermaktene. De viser også hvordan begge supermaktene forbereder invasjon i Norge.

DNA-REGJERINGA KAPITULERER

Utenriksminister Frydenlund har vært på besøk i Sovjet-ambassaden for å uttrykke «bekymring». På samme tida som DNA-regjeringa er vert for supermakt USA og NATO-øvelsen «Teamwork», legger regjeringa seg nok en gang på kne for den andre supermakt, Sovjet. På nytt får vi demonstrert regjeringas reaksjonære kapitulasjonspolitik.

Bare arbeiderklassen og det arbeidende folket er et virkelig bolverk mot supermaktene. Bare arbeiderklassen og det arbeidende folket kan forsvare sjølråderetten.

**AVVIS SOSIALIMPE-
RIALISTENES KANON-
BÅT-DIPLOMATI!
NATO- OG WARSA-
WAPAKTØVELSENE
VISER: SUPERMAK-
TENE TRUER
NORGE!**

Arbeidsutvalget
i AKP(m-l) 21/9-76

KAST KREFTENE INN I STREIKESTØTTE-ARBEIDET

Arbeidsutvalget

Klassekampen 73/76 (28/9)

Kamerater!

I løpet av kort tid har streikebevegelsen i Norge nådd et nytt topp-punkt. Denne kampen er rettet mot usaklige oppsigelser og trakassering, mot diskriminering og mot det elendige resultatet i vårens tariff-oppgjør. Streikene er av ulike typer og har forskjellig omfang, men de er alle eksempler på den økende evnen til kamp mot utbytting og undertrykking i arbeiderklassen.

Denne situasjonen stiller store krav til AKP(m-l)s medlemmer og sympatisører. Det er vår plikt å sette alle krefter inn for å bidra til at de arbeiderne som har tatt opp kampen får den nødvendige økonomiske og politiske støtte. Først av alt betyr dette at vi må gå i spissen for å bygge ut streikestøttebevegelsen, samle inn penger og spre opplysningsmaterieell om de kampene som pågår. Vi må som kommunister sørge for

at Klassekampen virkelig blir brukt og spredd som talerør for arbeidere i kamp. Og ikke minst må vi avsløre hvordan DNA/LO-ledelsen og deres revisjonistiske allierte i SV-ledelsen og «NKP» i sak etter sak forråder kampen.

Arbeidet med streiken og streikestøttebevegelsen er i tida framover partiets viktigste eksterne kampoppgave.

Arbeidsutvalget
i AKP(m-l)

GODTA IKKE DOMMEN I SPORVEISSAKA

Faglig utvalg

Klassekampen 74/76 (30/9)

Faglig utvalg i AKP(m-l) sendte mandag 27. september ut denne uttalelsen:

Faglig Utvalg i AKP(m-l) protesterer på det kraftigste mot den klassedommen som 24. september blei felt i Oslo Byrett mot de fagorganiserte i Oslo Sporveisbetjenings Forening og Oslo Sporveisarbeideres Forening. Å dømme dem til å betale erstatning fordi de nektet å arbeide sammen med nynazistene, Hadland og Farre, er det samme som å støtte det nynazistiske partiet «Norsk Front».

Det kan aldri komme på tale at fagorganiserte skal betale erstatning på 110.000 kroner, som er det samme

som å gi 110.000 i gave til «Norsk Front»s nazistiske virksomhet.

Klarere enn gjennom denne dommen kan det ikke bli vist hvilke klasseinteresser det borgerlige rettsapparatet er satt til å beskytte. At det er borgerskapets rett som har dømt, blir tydeligere understreka av at dommen ikke bare gir nynazistene full oppreisning, men at den også dømmer arbeiderne, og ikke bedriftsledelsen. Det som borgerskapet kaller en Arbeidervernlov, blir brukt mot arbeidernes interesser. Klassedommen er et forsøk på å skape juridisk hevd for at arbeidsfolk ikke lenger

skal kunne nekte å arbeide sammen med nynazister, med folk som driver terror, våpentrening og etterretningsvirksomhet retta mot arbeiderklassen.

Norske arbeidsfolk – mellom dem mange av de som nå er blitt dømt – har stolte tradisjoner i kampen mot fascisme og nazisme. De må aldri godta en slik dom. Vis solidaritet med arbeiderne i Oslo Sporveier. Protester mot dommen! Ta den opp i fagforeninger og klubber. Slå tilbake alle forsøk på å gjenreise en politisk bevegelse som millioner av arbeidsfolk og patrioter har ofret sitt liv for å bekjempe.

Faglig utvalg i AKP(m-l)

PROTESTER MOT DOMMEN MOT ARILD RØNSEN

Arbeidsutvalget

Klassekampen 75/76 (5/10)

Arbeidsutvalget i AKP(m-l) sendte tirsdag 28. september ut denne uttalelsen.

Arbeidsutvalget i AKP(m-l) protesterer på det skarpeste mot Oslo Byretts dom mot den tidligere gardisten Arild Rønsen. Etter et enstemmig vedtak i sin tropp oppfordra han 2. oktober i fjor til 2 minutters stillhet til minne om fem spanske patrioter som ble myrda av det fascistiske Franco-regimet. Sammen med tusenvis av an-

dre soldater og arbeidsfolk demonstrerte troppen på en strålende måte sin solidaritet med det spanske folkets kamp mot fascismen. For dette blei Rønsen dømt i en politisk prosess som avslørte at det ikke engang var juridisk grunnlag for å felle en dom.

Dommen falt samme dag som arbeiderne i Oslo Sporveier blei dømt til å betale erstatning til to nazister som de nektet å arbeide sammen med. Begge dommene rammer alle antifascister,

og er en klar demonstrasjon av hvilke interesser det borgerlige rettsapparatet er satt til å beskytte. Dommen i soldat-saka er også et reaksjonært angrep på soldatenes ytringsfrihet.

Arbeidsutvalget i AKP(m-l) oppfordrer alle antifascister, både soldater og andre til å protestere mot dommen mot Arild Rønsen. Forsvar retten til å vise solidaritet med kjempende antifascister i alle land!

*Arbeidsutvalget i
AKP(m-l)*

STØTTER LO-LEDELSEN TSJEKKOSLOVAKIAS QUISLINGER?

Åpent brev til LO-formann Tor Aspengren

Faglig utvalg

Klassekampen 77/76 (12/10)

Åpent brev til LO-formann Tor Aspengren fra Faglig Utvalg i AKP(m-l):

Den 21. august 1968 ble Tsjekkoslovakia overfalt og okkupert av sovjetiske og andre øst-europeiske landstropper. Landets myndigheter ble avsatt. På alle nivåer i statsapparatet og masseorganisasjonene ble det innsatt ledere med en felles egenskap: lydighet for den sovjetiske okkupa-

sjonsmakta. *Quislinger* ble under og etter 2. verdenskrig en internasjonal betegnelse på denne typen forrædere.

I midten av september 1976 ble noen av de mest framtreddende tsjekkoslovakiske quislingene mottatt og æret i Norge. Da sto LO-ledelsen, med formannen Tor Aspengren i spissen, som vertskap for en delegasjon fra den statskon-

trollerte fagorganisasjonen i Tsjekkoslovakia, URO. Delegasjonen, som var ledet av formannen Karel Hoffmann, hadde i løpet av et ukelangt besøk samtaler med både LO-ledelsen, forbunds- og klubbtiltitsmenn, statsminister Nordli og DNA-formannen Reiufl Steen.

Faglig Utvalg i AKP(m-l) vil skarpt fordømme dette besøket. Karel Hoffmann

og de andre i delegasjonen er Sovjets og Husak-regimets innsatte kommisærer *over* Tsjekkoslovakias fagorganiserte, ikke legale representanter for dem. Akkurat som de nazistiske kommisærene i norsk fagbevegelse under 2. verdenskrig er de stråmenn for en fascistisk okkupasjonsmakts interesser.

Mot denne bakgrunn vil

vi oppfordre Tor Aspengren til å gi en offentlig redegjørelse for sine «samtaler» med denne typen av faglige ledere. Som LO-formannen vet er Tsjekkoslovakia fortsatt, 8 år etter invasjonen, et ufritt og okkupert land. Støtter LO-ledelsen Husak-regimets falske propaganda om at forholdene igjen er «normalisert»? Støtter LO i dag okkupa-

sjonen? Hvis ikke, hvordan vil da Tor Aspengren forklare at okkupasjonsmakts faglige kommisærer blir mottatt og hedret som LO-ledelsens egne gjester?

Sovjet ut av Tsjekkoslovakia!

Bryt alle forbindelser mellom norsk LO og Tsjekkoslovakias quislingledere!

AKP(m-l) HILSER KKP VED 27-ÅRSDAGEN FOR GRUNNLEGGELSEN AV FOLKEREPUBLIKKEN KINA

Arbeidsutvalget

Klassekampen 77/76 (12/10)

Til Sentralkomiteen i Kinas Kommunistiske Parti
Til Regjeringa i Folkerepublikken Kina.

Kjære kamerater,

Vi sender våre hjerteligste hilsener til KKP, Folkerepublikken Kina og det store kinesiske folket i anledning 27-årsdagen for grunnleggelsen av Folkerepublikken Kina.

I 1949 vant den Kinesiske revolusjonen en verdenshistorisk seier. Etter 1949 har Kina bygd sosialismen. Den Store Proletariske Kulturrevolusjonen har forsvart og styrka proletariatets diktatur. Det gamle, svake Kina er forvandla til en mektig, blomstrende sosialistisk stat med 800 millioner innbyggere.

Seirene er vunnet fordi arbeidende massene har hatt en riktig ledelse: KKP med Formann Mao i spissen. Kamerat Mao Tse-tung utvikla ei riktig linje for den nasjonaldemokratiske revolu-

sjonen, den sosialistiske oppbygginga og Kulturrevolusjonen. Formann Mao var vår tids største marxist-leninist, som kjempa mot revisjonismen til siste åndedrag.

I det siste året han levde sto han i spissen for å styrte det revisjonistiske hovedkvarteret til Teng Hsiao-ping. Takket være Formann Mao og KKP er Kina sosialistisk og rødt, mens det tidligere sosialistiske Sovjet er forvandla til ei fascistisk, imperialistisk supermakt.

I september kom det tunge budskapet om kamerat Mao Tsetungs død. Verdens folk gjorde minnehøytidelighetene over Formann Mao til mektige manifestasjoner til støtte for Folkerepublikken Kina, sosialismen og Mao Tsetungs Tenkning. Dette beviser at både verdens folk og Kinas folk vil vende sorgen til styrke og vinne nye mektige seire i kampen for sosialismens og kommunismens sak. Vi er sikre på at KKP og det kinesiske folket vil fortsette å følge kamerat Mao Tsetungs linje, kjempe mot borgerskapet og revisjonismen og bygge sosialismen og kommunismen.

Framganger for Folkerepublikken Kina er en støtte og oppmuntring for det arbeidende folket i Norge. Norge trues av den mektige militær-makta til den sosial-imperialistiske supermakta. USA-imperialismen har viktige posisjoner i landet. Kina kjemper mot all imperialismen og støtter Norge mot supermaktspress. Det arbeidende folket, proletariatet og AKP(m-l) gleder seg over de svære framgangene for den sosialistiske revolusjonen i Kina. Det finnes et sterkt og voksende vennskap mellom folkene i Norge og Kina, som er næret av den virkelige proletariske internasjonalismen som er retningslinja for Folkerepublikken Kinas utenrikspolitikk.

Leve vennskapet mellom folkene i Kina og Norge!

Leve Folkerepublikken Kina!

Leve Formann Mao Tsetungs seierrike parti, KKP!

Oslo 30. sept. 1976
for Arbeidsutvalget i AKP(m-l)
Pål Steigan.

STYRK STØTTEARBEIDET FOR DE STREIKENDE VED NORSK CHAMPIGNON!

Faglig utvalg

Klassekampen 78/76 (14/10)

Faglig Utvalg i AKP (m-l) sendte 12. oktober ut denne uttalelsen:

«Siden 9. september har 9 fagorganiserte fremmedarbeidere ved norsk Champignon på Hvam i Skedsmo vært i streik. Deres kamp er et svar på en rekke overgrep og provokasjoner fra bedriftsledelsens side:

- Diskriminering i lønns- og arbeidsforhold, bl.a. gjennom å gi uorganiserte arbeidere lønnstillegg som de fagorganiserte ikke har fått.

- Trakassering og trusler mot arbeiderne, bl.a. om «fengsel» og «utvisning fra landet».

- Usaklige oppsigelser av samtlige 9 arbeidere. 5 ble varslet om oppsigelsen umiddelbart etter det siste forhandlingsmøtet, 6. september. Etter at arbeiderne svarte med streik har også de siste fire mottatt oppsigelsesbrev.

Arbeidernes fiender er mange. Wollebekk-familien, som eier Norsk Champignon er fra før beryktet som en særlig skrupelløs og reaksjonær kapitalist. Vil-kårlige oppsigelser,

trakassering og spesielt lav lønn er gamle kjennetegn ved bedriften. De 9 fremmedarbeiderne har tatt opp kampen mot misforhold som utallige norske arbeidere har fått føle på kroppen før dem.

Fra første stund har også arbeideraristokratene i Skog og Lands ledelse forrådt de 9 streikende arbeidere. Da forhandlingsmøtet ikke ga noe resultat anbefalte Skog og Land individuelle oppsigelser! Etter dette har de støttet rasistisk hets fra bedriftsledelsen, spredd løgner om streiken og på alle måter opptrådt som borger-skapets og Wollebekk-familiens tjenere. Revisjonistene i «NKP» og SVs ledelse har sin vane og linje tro ikke støttet, men sabotert de streikendes kamp. De har ikke oppfordret til støtte eller gitt noen støtte, de har hindret omtale av streiken i sin egen presse, kort sagt vist både sjåvinisme og fiendtlighet mot arbeidernes kamp.

Mot dette står solidariteten fra klubber og fagforeninger, streikestøttekomiteer og andre organisasjoner. Mot dette står viljen blant alle kom-

muniste og virkelig progressive til å vise at enhet mellom norske arbeidere og fremmedarbeidere betyr noe i praksis. Dette kommer til uttrykk både gjennom innsamlingsarbeid, spredning av informasjon og politiske støtteuttalelser.

Men dette arbeidet må intensiveres! Bedriften har satt inn streikebrytere. Vårt svar må bli kamp mot streikebryteriet. La dem få merke Rudolf Nilsens ord om at en «streikebryter er en fredløs niding, tross han nyter vern fra selve kongens råd»! La oss følge arbeidernes oppfordring om kjøpeboikott av Norsk Champignons produkter! Arranger stands og utdelingsaksjoner utafor supermarkedene!

Streiken ved Norsk Champignon må sees på som en prinsippkamp for arbeiderklassen. La oss vise at vi skjønner dette gjennom å trappe opp støttearbeidet for de streikende!

KJØP IKKE WOLLEBEKKS CHAMPIGNONS! KAMP MOT ALT STREIKEBRYTERI! ENHET NORSKE ARBEIDERE – FREMMEDARBEIDERE!»

FORDØM OVERGREPENE MOT ARBEIDS- LEDERNE

Faglig utvalg

Klassekampen 79/76 (19/10)

AKP(m-l)s Faglige Utvalg vil på det skarpeste ta avstand fra Regjeringas og Stortingets bruk av voldgift mot de streikende organisert i Norsk Arbeidslederforbund. Bruken av tvungen voldgift er et reaksjonært overgrep mot en viktig demokratisk rettighet: retten til å streike. Vold-

giften mot arbeidslederne er et bevis på at det i virkeligheten ikke finns noen legal rett til å streike her i landet og at det er opp til staten å bestemme om det skal bli streik eller ikke.

Voldgiften viser også at staten og DNA-ledelsen er lydige redskaper for monopol-

kapitalen representert ved Norsk Hydro.

AKP(m-l)s Faglige Utvalg vil oppfordre alle fagorganiserte og demokratiske innstilte mennesker til skarpt å fordømme overgrepet mot arbeidslederne, og lover dere fortsatt støtte i kampen for å få oppretta skikkelig tariffavtale!

AKP(m-l) HILSER DE OPPSAGTE I MO

Faglig utvalg

Klassekampen 79/76 (19/10)

Faglig Utvalg i AKP(m-l) sendte 12. oktober denne hilsenen til de oppsagte ved Per Hestvik og Co.:

Kamerater!

Faglig Utvalg i AKP(m-l) vil på det skarpeste ta avstand fra de usaklige oppsigelsene ved Per Hestvik & Co. Vi vil samtidig uttrykke vår fulle støtte og solidaritet til den kamp dere fører for å få oppsigelsene trukket tilbake.

Disse oppsigelsene er et uhyrlig overgrep mot arbeidernes rett til å ytre seg og er en provokasjon mot hele arbeiderklassen i Norge.

Bak oppsigelsene står, foruten Per Hestvik, også monopolkapitalen representert ved Bergen Bank og den lokale DNA-ledelsen. Nok en gang er det avslørt at DNA-pampene er monopolborgerskapets mest servile løpegutter.

Vi er overbevist om at

oppsigelsene i Rana vil utløse en storm av harme fra arbeiderklassen og demokratiske mennesker over hele landet. Kampen dere fører gjelder ikke bare dere sjøl, men er en kamp for viktige demokratiske prinsipper. En seier for dere vil være en seier for hele arbeiderklassen.

Vi lover dere vår fulle støtte og solidaritet og ønsker dere lykke til.

AKP(m-l) HILSER HAMMERVERKARBEIDERNE

Faglig utvalg

Klassekampen 9/76 (19/10)

I forbindelse med rettssaka om Hammerverk-saka sendte AKP(m-l)s Faglige Utvalg 12. oktober en hilsen til Aksjonskomiteen v/Norsk Hammerverk. Uttalelsen slår fast at Hammerverksaka har bitt seg inn i bevisstheten til alle arbeidere og demokratisk innstilte mennesker.

«Uansett hva utfallet av rettssaka vil bli, så vil Hammerverk-saka bli stående som en viktig begivenhet i norsk arbeiderbevegelses historie. Det som har skjedd har lært oss:

- at borgerskapet tar alle midler i bruk for å knekke arbeidere som kjemper for sine interesser.

- at «retts»-apparatet fungerer som kapitalens høye beskytter og setter lovverket til side.

- at DNA-, LO- og forbundsledelsen står 100% på borgerskapet og reaksjonens side.

- at lokale faglige pamper er kjøpt og betalt av bedrifts-

ledelsen og begår de mest avskyelige forræderi mot arbeidskamerater.

- at revisjonistene i SV og «NKP» har drevet et systematisk sabotasje- og undergravingsarbeid. Dette har kommet åpent til uttrykk gjennom ville angrep på streikestøttebevegelsen.»

Uttalelsen slår fast at samtidig har saka lært oss at solidariteten i arbeiderklassen er stor. Tallrike klubber, fagforeninger, andre organisasjoner og enkeltpersoner støttet NoHa-arbeiderne politisk og økonomisk. Uttalelsen framhever også sakas betydning for framveksten av den organiserte streikestøttebevegelsen, og sier til slutt:

«Dere har vært gjennom en lang og hard kamp. Gjennom denne kampen har dere avslørt hvem som er arbeiderklassens virkelige fiender og hvem som er dens sanne venner, og dere har stått som lysende eksem-

pler for alle landets arbeidere ved deres solidariske, modige og rakryggede oppførsel.»

Kamerater!

AKP(m-l)s Faglige Utvalg vil på nytt uttrykke vår anerkjennelse og fulle støtte til den kamp dere fører mot de politiske oppsigelsene ved Tiger. I denne kampen har dere vært en stor inspirasjon med deres modige og rakryggede oppførsel. Dette gjelder spesielt overfor alle kvinnelige arbeidere i landet som oftest er enda mer undertrykt av borgerskapet enn sine mannlige arbeidskamerater.

Kampen mot de reaksjonære og usaklige oppsigelsene på Tiger angår hele arbeiderklassen og fortjener alle demokratiske menneskers fulle støtte.

Med solidarisk hilsen
AKP(m-l)s Faglige Utvalg
Tor Mostue (formann)

STØTT DE ANSATTE PÅ FORVERNSENTRET

Faglig utvalg

Klassekampen 80/76 (21/10)

AKP(m-l)s Faglige Utvalg sendte 20 oktober ut denne uttalelsen:

Nedlegginga av Statens Forvernssenter er et grovt overgrep mot streikeretten og ytringsfriheten.

DNA-regjeringas innstilling om å nedlegge Statens Forvernssenter for narkotikarammede kan ikke på ett punkt forsvaras faglig. Igjen står det som nå er klart for de aller fleste: En rein straffeaksjon mot

de ansatte ved sentret som modig har reist kampen for forsvar av arbeidsplassen og forbedra behandlingstilbud for klientene.

Da de ansatte reiste kravene om opprettholdelse av behandlingstilbudet og bedre arbeidsforhold gikk de den såkalte tjenesteveien og forsøkte gjennom forhandlinger å få løst konflikten ved sentret. Svaret på dette var trusler om nedlegging

av sentret. De ansatte gjorde derfor det eneste riktige: Å gå til politisk streik mot nedlegging.

Dette, de ansattes krav om bedre arbeidsforhold og behandlingstilbud sammen med at de benyttet seg av streikevåpnet i denne kampen er bakgrunnen for at regjeringa nå vil legge ned hele sentret.

Regjeringas aksjon er et slag mot arbeidsplassene, en forringelse av behandlingstilbudet

for narkotikarammede og verst: et reaksjonært angrep på de ansattes ytringsfrihet og streikeretten.

DNA-regjeringa ved Ruth Ryste står derfor ikke ett hakk tilbake for folk av typen Hatlebakk og Gillesen. Tvert om, ved å dekke seg bak svada om bedring av sosialtilbudet, og hensynet til klientene opptrer de under en hyklersk maske. Slik var både Gillesen og Hatlebakk «bedre». De sto åpent for reaksjon og tvang mot fagorganiserte.

Statens arbeiderfiendtlige sosialpolitikk møter i dag mer og mer motstand blant ansatte. Ved å gå til slike overgrep som de nå gjør forsøker de å skremme denne voksende opposisjon til taushet.

Ledelsen i Norsk Kommuneforbund støtter opp statens overgrep med nye. Gjennom suspensjoner og trusler om eksklusjoner mot sine egne medlemmer prøver de å terrorisere ansatte i sosialsektoren fra å vise sympati og reise aktiv kamp for de ansatte ved Forvernsentret.

Slik virker DNAs toppbivåkrater i regjeringa og kommuneforbundet som den kapitalistiske statens mest konsekvente arbeiderfiendtlige redskap.

Mot dette har det reist seg en omfattende støttebevegelse. Støtteresolusjoner med tuseener av helse- og sosialarbeidere har uttrykt sin støtte til de ansatte. Flere har gått til sympatiaksjoner og streik mot statens overgrep. Over 200 var sist mandag ute i streik i protest mot nedleggelsen av Forvernsentret.

Dette er den riktige og nødvendige veien å gå nå. Flere streiker og andre sympatiaksjoner er det eneste som kan slå departementets reaksjonære framstøt tilbake.

– Støtt de ansatte på Forvernsentret!
– Reis kraftige protester mot Sosialdepartementet!

Faglig Utvalg
i AKP(m-l)

AKP(m-l) HILSER KKP's FORMANN

Arbeidsutvalget

Klassekampen 81/76 (26/10)

Til sentralkomiteen i Kinas Kommunistiske Parti v/ formann Hua Kuo-feng.

På vegne av AKP(m-l) ønsker vi vårt store, erfarne og seierrike søsterparti Kinas Kommunistiske Parti til lykke med valget av

kamerat Hua Kuo-feng som parti-formann.

Vårt parti som bygger på marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning ser KKP, Formann Maos parti, som et strålende forbilde og en levende inspirasjon for sin kamp. Vi norske kom-

munister vil alltid stå sammen med de kinesiske kommunistene og støtte deres kamp mot revisjonismen og borgerskapet.

for arbeidsutvalget i
AKP(m-l)
Pål Steigan (formann)

AKP(m-l) HILSER KKP's VEDTAK

Arbeidsutvalget

Klassekampen 81/76 (26/10)

Kamerater!

Vi hilser velkommen de to viktige vedtaka som blei gjort den 8. oktober:

Vedtaket om å gi ut «verker i Utvalg» og «Samla verker» av kamerat Mao Tsetung.

Vedtaket om å reise en minnehall for Formann Mao Tsetung i Peking.

Arbeidernes Kommunistparti (m-l) som er proletariatets parti i Norge bygger på Marxismen-Leninismen Mao Tsetungs tenkning. Proletariatet i Norge og dets parti har som oppgave å utvikle kampen mot reaksjonen i Norge og de to supermaktene sosial-imperialismen og USA-imperialismen, å forberede folket

i Norge på å forsvare seg i tilfelle krig, å legge grunnlaget for den sosialistiske revolusjonen og proletariatets diktatur i landet vårt. Kamerat Mao Tsetungs verk er en veileder vi ikke kan unnvære i denne kampen. Utgivelsen av «Verker i utvalg» og «Samla verker» er en kostelig gave til arbeiderklassen og kommunistene i Norge. På vegne av AKP(m-l) lover vi at alle bind av «Verker i utvalg» og så mange andre verker av Mao Tsetung om mulig raskt skal bli oversatt til norsk. Vi lover å styrke arbeidet for å spre Mao Tsetungs verker til de arbeidende massene og styrke arbeidet for å organisere massestudier av verker av kamerat Mao Tsetung

og Marx, Engels, Lenin og Stalin. Vi hilser reisninga av minnehallen over Formann Mao Tsetung. Den vil bli et verdig minnesmerke over vår tids største marxist-leninist, som var det kinesiske folkets store leder og hele verdensproletariatets leder og lærer.

LEVE ENHETEN MELLOM
KINAS KOMMUNISTISKE PARTI OG ARBEIDERNE
KOMMUNISTPARTI (m-l) – LEVE
MARXISMELENINISMEN
MAO TSETUNGS TENKNING!

for arbeidsutvalget i AKP(m-l)
Pål Steigan (formann)
Oslo, oktober 1976.

«IZVESTIA»S ARTIKKEL ER EN GROV PROVOKASJON MOT DET NORSKE FOLKET

Arbeidsutvalget

Klassekampen 81/76 (26/10)

Arbeidsutvalget i Sentralkomiteen i AKP(m-l) sendte søndag 24. oktober denne uttalelsen:

«Izvestia»s artikkel om den angivelige «Norske militærøppbygginga på Svalbard» er en grov provokasjon mot det norske folket. Samtidig avslører den klart hva som er de nye tsarenes egne målsetninger i nord: å tilrane seg den norske øygruppa Svalbard og den norske delen av Barentshavet. Situasjonen er blitt svært alvorlig. Arbeiderklassen og de arbeidende massene i Norge må svare på det ved å forsvare Norges nasjonale suverenitet og styrke kampen mot sosialimperialismen som er en av Norges farligste fiender.

«IZVESTIA» JUGER

Kreml snakker om «godt naboforhold på Svalbard», krever «kompromissløs etterlevelse av Svalbardtraktaten» og raser mot den påståtte norske militæraktiviteten på øygruppa som et brudd på traktatens paragraf 9.

Svalbard har vært en del av Norge i hundrer av år. Svalbardtraktaten var en imperialistisk avtale som

blei påtvunget Norge. Den innførte det imperialistiske «åpne dørs prinsipp» på Svalbard som bl.a. har gjort det mulig for sosialimperialismen å operere der. AKP(m-l)s syn er at det norske folket aldri må anerkjenne Svalbardtraktaten men kaste den på historias skraphaug sammen med andre imperialistiske avtaler. Det norske folket kan aldri anerkjenne at sosialimperialismen eller noen annen fremmed makt har «rett» til å operere på Svalbard eller noe annet sted av Norge.

KREML VIL SKREMME NORGE

Men hvem er det som bryter Svalbardtraktaten i dag? Det er blank løgn at det skjer en norsk militærøppbygging på Svalbard. De nye tsarene snur sannheten på hodet med vitende og vilje. «Izvestias» provokasjon er et desperat forsøk på å skjule at det er den sovjetiske militæraktiviteten og militærøppbygginga som øker sterkt – stikk i strid med Svalbardtraktaten. Dette har AKP(m-l) gått i spissen for å avsløre.

Utspillet i «Izvestia» minner om Hitlers politikk i slutten av 30-åra. Hitler snakka om fred men rusta til krig. Han beskyldte andre land for å true Tyskland for å få et påskudd til å gå til lynangrep mot disse landa. I løpet av høsten har sosialimperialismen utstyrt helikopterbasen på Kapp Heer med fem kjempehelikoptere med fraktkapasitet på 35 personer hver, uten å bry seg om å spørre norske myndigheter. Dette er klart krigsforberedende tiltak.

Denne provokasjonen kommer nesten nøyaktig samtidig med at Sovjet starter den 3. rakettovelsen i løpet av fire måneder i Barentshavet. Rakettovelsen starta tre dager etter avslutninga av de mislykka fiskeriforhandlingene i Moskva som ikke løste ett eneste av de avgjørende spørsmåla i samband med sikringa av den

norske 200-mils fiskerigrensa. Provokasjonene kommer samtidig med at det blir kunngjort at Norge og Sovjet skal starte nye forhandlinger om delinja i Barentshavet. «Izvestia» retter skytset nettopp mot den embedsmannen som skal lede disse forhandlingene fra norsk side, ekspedisjonssjef Kjell Eliassen. Alt dette er klare uttrykk for press, sosialimperialismen prøver å terrorisere Norge.

De nye tsarene vil tvinge gjennom at de sjøl kan gjøre hva de vil på Norges øygruppe Svalbard. De vil i praksis stenge Barentshavet for alle andre gjennom å stadig erklære at det er militærøvelser der, slik at hele Barentshavet blir sovjetisk hav uansett hva internasjonale avtaler sier. En av grunnene er at Kreml vil sikre seg de store naturressursene i nord og fortsette sitt enorme rovriske. Men den viktigste grunnen er at de nye tsarene vil kontrollere havet mellom Norge og Svalbard for at flåten fra den enorme Murmansk-basen skal kunne settes inn i et stort angrep mot vest i tilfelle krig i Europa.

DNA-REGJERINGA KAPITULERER

«Izvestia»-artikkelen har vakt internasjonal oppsikt og den har skapt panikk i DNA-regjeringa. Nordli og Frydenlund nøyer seg med å dementere at Norge rustet, men de sender ingen protest mot den klare truselen som «Izvestia»-artikkelen er. DNA-regjeringa våget ikke å protestere skikkelig mot en eneste av de fire skyteøvelsene innafor Norges 200 milsgrense. Tvert om roste den et sovjetisk krigsskip som nylig skjøt med signalraketter mot den norske tråleren «Bugøysund» i internasjonalt farvann i Barentshavet.

Dette er ikke annet enn et uttrykk for at det norske borgerskapet ikke ser noen utveg og ikke våger å stå mot sosialimperialismen. DNA-regjeringa har i stedet gjort vondt verre ved å invitere den andre supermakta, USA, til å sende en liten ekspedisjon til Svalbard. DNA-pampenes historie etter krigen har vært prega av knefall for USA, NATO og vestlig imperialism. Nå følger

de opp-tradisjonene ved å gjøre knefall for den sovjetiske sosial-imperialismen. DNA-pampene håper at om de holder kjett og ser en annen vei så skal det skje et mirakel, Bresjnev skal bli en god nabo eller hele sosial-imperialismen skal plutselig forsvinne.

AKP(m-l) fordømmer DNA-regjeringas ynkelige holdning til dette presset. De nye provokasjonene fra «Izvestia» og de norske borgerlige politikernes reaksjon bekrefter at det er bare ei kraft som kan forsvare Norge. Det er ikke det norske monopolborger-skapet. Det er ikke supermakta USA, som faktisk støtter Sovjet mot Norge ved å si offentlig at Norge har ikke krav på territorial-farvann rundt Svalbard.

ARBEIDSFOLK MÅ FORSVARE SVALBARD!

Det er bare det arbeidende folket og de arbeidende massene som kan forsvare Norge mot supermaktene, som kan verne den

norske suvereniteten over Svalbard og sikre at Norge beholder sin del av Barentshavet. AKP(m-l) er det eneste politiske partiet som arbeiderklassen kan stole på i denne kampen.

- Svalbard er norsk land. Vi må kreve at Norge håndhever suvereniteten over Svalbard, og vi kan aldri godta Svalbardtraktaten og andre imperialistiske avtaler som uthuler suvereniteten.

- Vi må kreve fullstendig tilbaketrekking av alt sovjetisk krigsmateriell fra Svalbard. Den sovjetiske opprustninga der er ulovlig sjøl i følge Svalbard-traktaten. Vi må kjempe for å tvinge sosial-imperialistene ut, og samtidig ikke slippe inn USA-imperialistene eller noen annen fremmed makt.

- Vi må kreve konsekvent for-svar av midtlinjeprinsippet i Barentshavet, avvise alle forsøk på å opprette «grå soner» der Sov-jet i praksis får dominere, og kreve at regjeringa protesterer mot kanonbåt-diplomati.

- Samtidig må vi øke for-

ståelsen for at sosialim-perialismens provokasjoner i dag kan bli brukt for å skape en spent situasjon som skal gi påskudd til militært overfall på Norge i fram-tida. Dette krever at det arbeidende folket i Norge forbereder seg på alle muligheter, styrker kampen mot begge supermakter, avviser all kapitulasjonspolitikk og alle forsøk på å bruke press fra en supermakt til å knytte Norge fastere til en annen.

**SVALBARD ER NORSK LAND
– AVVIS SOVJETISK PRESS!
SOVJETISK KRIGSMATE-
RIELL MÅ VEKK FRA
SVALBARD!**

**SOVJET MÅ UT AV NORGES
SVALBARD – USA MÅ IKKE
SLIPPE INN!**

**KAMP MOT DE TO IM-
PERIALISTISKE SUPER-
MAKTENE SOVJET OG USA!**

Oslo, 24.10.1976
Arbeidsutvalget i
Sentralkomiteen i AKP(m-l)
Pål Steigan

FULL STØTTE TIL LÆRERNES STREIK

Faglig utvalg
Klassekampen 82/76 (28/10)

Torsdag i forrige uke gjen-nomførte omlag 3500 lærere i Oslo-skolen en tre timers streik. De fleste lærerne brukte streiken til å gjen-nomføre møter om kravet på 5400 ekstra timer og dis-kusjon om streiken.

Faglig Utvalg i AKP(m-l) sendte mandag ut en uttal-else til Oslo fylkeslag av Norsk Lærerlag, Oslo/Akers-hus krets av Norsk Lektor-lag, og Oslo Lærerlag:

«Den 21. oktober gjen-nomførte 3500 Oslo-lærere

en 3 timers politisk demon-strasjonsstreik, med krav om 1300 ekstra timer til funk-sjonshemmede elever. Det er fra lærerorganisasjone-nes side grundig dokumen-tert at dette kravet egent-lig ligger langt under det som reelt er behovet for å kunne gi funksjonshemmede elever et forsvarlig under-visningstilbud. Under dekke av å drive sosialpolitikk har stat og kommune gjen-nom-ført et tiltak som i praksis både vil ramme funksjons-hemmede elever og føre til

en forverring av lærernes arbeidssituasjon. På ny set-tes sparekniven inn mot et sosialpolitisk tiltak uten andre hensyn enn de som gavner statens og kommu-nens egen pengepung.

Faglig Utvalg i AKP(m-l) vil uttrykke sin fulle støtte til den demonstrasjonsstrei-ken dere har gjennomført og de tiltak dere vil sette i verk for deres rettferdige krav i tida framover. Vi vil oppfordre fagforeninger og klubber til å gi uttrykk for sin solidaritet.»

POLITISK ASYL FOR KEMAL

Arbeidsutvalget

Klassekampen 83/76 (2/11)

Arbeidsutvalget i AKP (m—l) sendte torsdag 28. oktober dette brevet til Justisdepartementet v/ Justisminister Inger Louise Valle:

Arbeidsutvalget i AKP (m—l) vil på det skarpeste protestere mot beslutninga om å nekte den eritreiske flyktningen Mohammed Nasser Kemal politisk asyl i Norge. Fra første stund har myndighetenes behandling av hans sak vært et opprørende dokument om rasisme og trakassering av revolusjonære politiske flyktninger.

Mohammed Nasser Kemal har i flere år kjempet i den eritreiske frigjøringsbevegelsen. Blir han

utlevert til Etiopia risikerer han dødsstraff. Utleveres han til Sudan risikerer han på grunn av sitt politiske syn fengsel, eventuelt bortvisning til Etiopia.

Da Mohammed Nasser Kemal kom til Norge i vår ble han øyeblikkelig fengslet. 8 uker satt han som fange. Den formelle begrunnelsen var at det manglet en bokstav i navnet hans i flyktningepasset ifra FN. Han ble nektet å ta kontakt med venner og fikk aldri svar på spørsmål. Som protest mot den rasistiske fengselsbehandlinga sultestreiket han da i 6 dager.

Etter dette har Mohammed ventet 6 måneder på svar om politisk asyl.

Svaret kommer i form av arrestasjon, ny fengsling og forsøk på øyeblikkelig utvisning. Dette gjennomføres uten hensyn til at han i lengre tid har vært syk og er under legebehandling. På grunn av skarpe protester fra mange hold sies det nå at han skal slippe utvisning i sykeperioden. Noe annet ville være rein terrorisme.

Politi, fengselsmyndigheter og embetsmenn i Justisdepartementet har denne saka trakassert og forfulgt en revolusjonære flyktning fra et land i den tredje verden. Dette er Justisministerens ansvar.

Vi krever oppreisning for Mohammed Nasser Kemal og innvilgning av politisk asyl i Norge.

Tillegg:

STØTT FOLKENE I AFRIKA OG PORTUGAL

I forbindelse med militærkuppet i Portugal i april 1974 sendte arbeidsutvalget ut denne uttalelsen. Ved en feil ble den ikke tatt med i den forrige samlinga med vedtak og uttalelser fra AKP(m-l).

I hundrevis av år har den portugisiske kolonimakta plyndret og mishandlet folkene i de afrikanske koloniene. Siden 1926 har det portugisiske folket sjøl lidd under et brutalt fascistisk diktatur.

I Afrika har folkene nå i lang tid ført frigjøringskriger mot Portugal. Den sjølstendige republikken Guinea-Bissau er skapt i denne kampen. Det har også vokst opp sterke væpnede frigjøringsbevegelser i Angola og Mosambique.

Kuppet er et resultat av frigjøringsbevegelsenes store seire over den fascistiske kolonihæren. Det uttrykker frigjøringsbevegel-

senes store styrke, sjøl om den nye portugisiske regjeringen også er fascistisk og kolonialistisk.

Vi støtter frigjøringsbevegelsene fullt ut. Vi krever at den norske regjeringa nå straks anerkjenner Guinea-Bissau for å legge press på den nye regjeringa i Lisboa, og straks trekker okkupasjonsstyrkene ut. Vi krever nasjonal sjølstendighet også for Angola og Mosambique, og frihet for alle portugisiske kolonier.

Vi støtter fullt ut den kampen portugisiske arbeidsfolk og revolusjonære fører for å ta et endelig oppgjør med fascismen i Portugal.

Den svake og fattige kolonimakta er holdt under armene av militær og økonomisk støtte fra USA og NATO. Uten slik støtte kan den ikke fortsette kolonikrigene.

Vi støtter kampen mot USA- og NATO-innblanding i Guinea-Bissau, Angola og Mosambique. USA og NATO ut av Portugal!

Norske revolusjonære, arbeidere, studenter, alle progressive: Vær forberedt på å protestere og kjempe dersom styrker fra USA og NATO blir satt inn mot folkene i Portugal eller koloniene.

Arbeidsutvalget
i AKP(m-l)

Tillegg:

DOKUMENTER FRA RØD VALGALLIANSE 1975**OPPROP FOR RØD VALGALLIANSE 1975**

Klassekampen 9/75 (5/3)

Rød Valgallianse 1975 er dannet av AKP (m-l) og uavhengige sosialister, og fører videre det samarbeidet og kampeffektskapet som ble bygd opp foran siste Stortingvalg. Rød Valgallianse er et uttrykk for den revolusjonære arbeiderbevegelsens krav og politikk. I husens valg vil Rød Valgallianse stille lister i endel fylker og større kommuner.

Mot reformisme og parlamentariske illusjoner

Norge er i dag et kapitalistisk klassesamfunn, der monopolkapitalen styrer og dikterer samfunnsutviklinga. Valgretten til organer som kommune styre, fylkesting og Storting endrer ikke på dette. For de parlamentariske organene er endel av den herskende klasses sentrale og lokale statsapparat. I hele sitt virke må de i praksis ta «næringslivet», dvs. monopolkapitalen, behov som sitt utgangspunkt. I de langt fleste saker er også kommune styre, fylkesting og Storting bare reine sandpøstrøingsorganer for den kapitalistiske statens byråkrati.

Rød Valgallianse avviser derfor all reformistisk ideologi om at arbeiderfolk virkelig kan forbedre sine kår og bygge sosialismen gjennom valg og lovreformer.

For den sosialistiske revolusjonen

Denne kampen kan bare seire gjennom en virkelig sosialistisk revolusjon, som styrer monopolkapitalens statsmakt. En slik revolusjon må være ledet av proletariatet, dvs. arbeiderklassen, med arbeidende bønder, fiskere og andre utbytting og undertrykte som dens allierte. Arbeiderklassen har sjølvstekt interesse av å løse denne historiske oppgaven på bredt vis. Men erfaringene fra tidligere

revolusjoner, og de negative lærdommene etter fascistkuppet i Chile, viser at arbeiderklassen bare kan seire om den er beredt til å forsvare revolusjonen og sosialismen med våpen i hånd. Den bredtelle, parlamentariske vegen til sosialismen er i praksis et borgertlig nederlagslinje. Sosialismen, som for første gang vil stå i forbindelse med demokrati til det arbeidende folket, må bygge på proletariatets demokratiske dikatur over borgerskapet. Bare slik kan all utbytting avskaffes og grunnlaget for klasse skiller og klasseundertrykking etter hvert bli fjernet.

Kamp mot de imperialistiske super-maktene, USA og Sovjet

Rød Valgallianse står for en konsekvent anti-imperialistisk politikk. Særlig vekt vil vi legge på å avsløre og bekjempe de to, imperialistiske supermaktene, USA og Sovjet. Begge disse er i dag både en militær og politisk trussel mot norsk sjøfærderett. USA-imperialismen forsøker å styrke sin stilling gjennom ekspansjon i den norske oljesektoren og opprustning av Nato i nord.

I Sovjet er Oktober-revolusjonen forrådt, og gjennom en bontrarevolusjon har verdens første sosialistiske stat blitt forvandlet til et statsmonopolkapitalistisk land. Sovjet har verdens største base i Murmanskområdet, driver landgangsovelser mot norsk territorium, plyndrer norske fiskeressurser og forsøker å få kontroll over Svalbard. De to supermaktene er ikke bare det norske folkets, men hele verdens folks, hovedfiende.

Rød Valgallianse gir sin fulle støtte til den tredje verdens kamp mot de to supermaktene og går mot alle former for kolonialisme, imperialisme og rasisme.

DNA og SV-partiene er ikke noe et ternettiv

Rød Valgallianse avviser DNA's høyresosialdemokratiske reformisme og borgerlige regjeringopolittikk. I tiår på tiår har DNA forsøkt å framstille sin klasse-samarbeidspolitikk som «sosialisme». I praksis har partiet gjennomført en konsekvent støttepolitikk for monopolkapitalen, NATO-medlemskap, forsøket på innlemming i EEC, unntakstilover tvungen voldgift med streikende arbeidere, all er reaksjonære tiltak som nettopp DNA har gått i spissen for. I mesteparten av tiden fra 1965 har DNA hatt regjeringsmakta i Norge, den er borgerkapets regjering og administrerer dets kapitalistiske statsapparat.

Sosialistisk Valgforbund fikk i 1973 oppslutning fra relativt mange FEEK-møtstandere som ønsket at dette forbundet representerte et alternativ til DNA. De har grunn til å revurdere sitt valg. På felt etter felt har det vist seg at SV har fungert som et regjeringparti uten ministre, som et tydig støtteparti for DNA-ledelsen. De snakker til og med åpent om at DNA og SV har et «sosialistisk flertall». SV står ideologisk for den reformistiske teorien om en fredelig, parlamentarisk overgang til sosialismen. Dette forbundet har vist seg udugelig i alle former for klassekamp og handling, enten det gjelder anti-imperialistiske solidaritetsdemonstrasjoner eller støtte til streikende arbeidere. Og akkurat som DNA i alle år har vært knyttet til USA-imperialismens politikk har SV mer og mer blitt knyttet til den sovjetiske sosialimperialismen. I dag saboterer SV helt åpent «solidaritetsarbeide og kravet om sjøfærderett for Tsjekkoslovakias okkuperte folk.

SV er derfor ikke noe alternativ for virkelige sosialister og revolusjonære. Vi vil oppfordre til

ikke å stemme på SV, DNA eller de andre rikspolitiske, borgerlige partiene på steder der Rød Valgallianse ikke stiller lister.

Hvorfor Rød Valgallianse stiller

Rød Valgallianse vil delta i høstens valg bl. a. for å kjempe mot illusjonene om at de parlamentariske organene kan bli redskaper i arbeiderklassens kamp for sine interesser. Derfor lover vi ikke «gull og grønne skoger» dersom vi blir representert, slik andre partier har for vane. Vårt løfte er et annet, at våre talsmenn og kvinner konsekvent skal bruke både valgkampen og plasser i kommunestyre og fylkesting som en talerstol for å reise arbeiderfolks kampkrav, til å avsløre pampevelde, korrupsjon og borgerlig hestehandel om folks interesser.

En stemme på Rød Valgallianse er derfor en stemme for den linja som sier at bare arbeiderfolks egen kamp kan gi politiske resultater. En stemme på andre partier er en støtte til den linja som sier oss at borgerlige byråkrater og politikere kan «ordne opp» for arbeiderfolk.

De sentrale kampopp gavene

Rød Valgallianse vil i fylker og kommuner der det stilles liste utarbeide egne, lokale programmer, og på en landskonferanse på forsommeren vil det også bli vedtatt et hovedprogram for valgene.

I det videre arbeidet framover vil vi bl. a. ta opp følgende krav og kampsaker:

- Kamp mot de to imperialistiske supermaktene, USA og Sovjet og all annen imperialisme. Full solidaritet med Den 3. verdens kamp for nasjonal uavhengighet, frigjøring og revolusjon.
- For en rask utvidelse av fiskerigrensa til 50 mil, for 200 miles fiskerigrense og økonomisk sone.
- Kamp mot monopolenes og statens oljepolitikk, for en full nasjonalisering av oljevirksomheten og et kraftig redusert utvinningstempo.
- Kamp mot dyrtida. Full støtte til streiker og andre aksjoner som forsvare arbeiderklassens økonomiske, sosiale og politiske interesser.
- Kamp mot bolignød og boligdyrtid.
- Kamp mot helsefarene i arbeidsmiljøet.
- Støtte til arbeiderdommens kamp mot arbeidsløshet, for kraftig økte lønninger for læringer og andre unge arbeidere. Nei til rasing av fagutdanninga.
- Kamp for kraftig utbygging av daginstitusjoner for barn – mot økte daghjempriser.
- Full støtte til kvinnes kamp for rett til sjølbestemt abort.
- Kamp mot monopolkapitalens og statens kapitalistiske rasjonalisering av utdanningsverket. Full støtte til studentenes og elevenes lån – og stipendkrav.
- Full støtte til kravet om arbeidsplasser for folk vil bo.
- Kamp mot monopolkapitalens og

statens sentraliserings- og avfolkningspolitikk. Tiltak mot krigse, arbeidsplassnedleggelse og arbeidsløshet.

Slutt opp om arbeidet!

Kamera!

Dersom du er revolusjonær, dersom du støtter klassekamp, linja mot alt klassesamarbeid, bli med og bygg opp Rød Valgallianse. Vi trenger din støtte gjennom medlemskap i de tallrike valgaktivistgrupper som nå vil bli opprettet. Vi trenger din økonomiske støtte til en valgkamp som ikke baseres på statens subsidier. Vi tilbyr deg anledning til politisk diskusjon, til politiske studier som på hvert enkelt sted skal bidra til å konkretisere og utforme den lokale politikken. Uansett hvor aktiv du har anledning til å være, håper vi at du etter evne og muligheter vil støtte vårt arbeid i kampen for sosialisme og forsvare for det arbeidende folkets daglige kår.

Sigurd Allern, formann i AKP (m-l). Liv Jessen, sosialskoleelev, medlem av NKS. Magnhild Johansen, industriarbeider, uavhengig sosialist. Ragnhild Nielsen, hjemmehjelp, uavhengig sosialist. Turid Skagen, hjelpearbeider/mekaniker, uavhengig sosialist. Terje Skog, heismontør, medlem av Rød Ungdom. Henry Stokmo, sporveistjent, uavhengig sosialist. Bjørn Tørhaug, telefonentralmonter, uavhengig sosialist.

OPPROP FRA LANDSKONFERANSEN TIL RØD VALGALLIANSE

Klassekampen 21/75 (5/6)

Kamerater!

Kommune- og fylkestingsvalget nærmer seg. Nok en gang vil den herskende klassens presse, kringkasting og partier fortelle oss at folket styrer landet gjennom stemmeseddelen.

Men arbeiderklassen, småbrukerne, fiskerne og andre arbeidende merker på kroppen at dette er falsk tale. Den arbeidsløse veit av bitter erfaring at kommunestyret ikke trykker hans arbeidsplass. Ordførere og

kommunepolitikere sier ja og amen til monopolkapitalister som oppretter og legger ned arbeidsplasser etter som deres egne profittmuligheter svinger. Unge arbeiderfamilier oppdager raskt at billige boliger bare finnes når valgflesket legges fram på tilbud. Småbrukere og fiskere er like tynget av gjeld og renter etter som de var før valgene.

Fra borgerskapets side er valget ikke annet enn en storstilt propagandaoffensiv for å

kamouflere det kapitalistiske klassesdiktaturet. Samtlige andre partier, også SV, støtter opp om denne propagandaoffensiven. Opp mot dette vil Rød Valgallianse stille en revolusjonær arbeiderpolitikk, slik den er trukket opp i det programmet som Landskonferansen har vedtatt. Vi vil her framheve følgende fire områder som særlig viktige i klassekampen i dag, og som derfor må være hovedsakene i den kommende valgkampen:

— Kamp mot oppsigelser, arbeidsløshet og dyrtid

Den internasjonale krise rammer i økende grad Norge. Meldinger om oppsigelser og permitteringer kommer på løpende bånd. Gjennom arbeidsløshet og dyrtid forsøker monopolkapitalen og staten å velte byrdene over på arbeiderklassens skuldre.

Rød Valgallianse vil reise parolen: Godta ingen oppsigelser — vær forberedt på kamp! Vi vil oppfordre til aksjonsformer som politiske demonstrasjoner, streik og bedriftsokkupasjoner for å trygge arbeidsplassene. Vi oppfordrer alle arbeidere til å kjempe mot politiske oppsigelser av progressive, oppsigelser som har til hensikt å svekke klassens kampkraft. Mot forsøkene på å splitte arbeiderne etter nasjonalitet, kjønn og alder stiller vi parolen om solidaritet. Vi stiller kravet om full offentlighet i kommunale organer når nedleggelsen behandles, og vi vil aldri akseptere taushetsplikt.

— Kamp mot imperialismen, mot supermaktene USA og Sovjet

Situasjonen i verden er preget av stor framgang i den 3. verdens kamp, av skjerpa rivalisering mellom supermaktene USA og Sovjet og deres forberedelser til ny verdenskrig. Bare borgerskapet, reformistene og revisjonistene har interesse av å holde dette unna i valgkampen. Vi reiser parolen om aktiv soli-

daritet med alle folk som kjemper mot supermaktene, for nasjonal uavhengighet og revolusjon.

Supermaktene truer også Norge. Det USA som plyndret Vietnam, kontrollerer Norge militært. USA-monopolene dominerer oljesektoren og eier viktig norsk industri. Det Sovjet som hørtok Tsjekkoslovakia driver landgangssøvelser mot vårt territorium, saboterer utvidelsen av fiskerigrensa og presser på for å få kontroll over Svalbard og rikdommene i den norske delen av Barentshavet. Sovjet er i dag det eneste landet som fremmer terrorrielle krav overfor Norge.

— Kamp mot DNA/LO-toppen og deres allierte i SV

Toppskiktet i DNA og LO leder i dag monopolkapitalens regjering. I Samvirke, NKL, Landsbanken osv. har de også sitt eget kapitalistiske fundament. Nå varslar de kriseoppgjør for arbeiderne, mens de bruker hundrer av millioner fra statskassa til å subsidiere Akerkonsernet og redde rederspekulanten Reksten. Slik går DNA/LO-toppen i spissen for å styrke den statsmonopolistiske kapitalismen. Internasjonalt har de i tida etter krigen vært USA-imperialismens faste allierte.

RV vil arbeide for å øke forståelsen for at kamp mot herskerklassen betyr kamp mot DNA/LO-toppen. SV-ledernes allianse med disse pampene er classesvik. Deres sabotasje av streikestøttearbeid, klassekampene 1. mai og anti-imperialistiske demonstrasjoner viser at de ikke er noe alternativ for revolusjonære og progressive.

Deres «anti-imperialisme» er i dag bare et forsøk på å erstatte lojaliteten til USA med nye bånd til den andre supermakta, Sovjet. Deres linje i kampen for «sosialismen» er både i teori og praksis et framstøt for å videreutvikle statsmonopol-kapitalismen.

— For den sosialistisk revolusjonen

Rød Valgallianse går mot alle parlamentariske illusjoner om at byråkrater og folkevalgte organer kan «ordne opp», bedre arbeidsfolks kår og løse deres problemer. Både i kampen for det daglige brød og i kampen for sosialismen, må arbeiderklassen sjøl organisere seg og kjempe for å oppnå resultater.

Vi vil i valgkampen aktivt arbeide for å øke forståelsen for at en sosialistisk revolusjon er nødvendig. Bare gjennom å styrte den borgerlige klassestaten og undertrykke kapitalistklassen gjennom proletariats diktatur, kan det arbeidende folket oppnå demokrati og trygge levekår.

Bli med i arbeidet!

Landskonferansen vil på denne bakgrunn oppfordre enhver revolusjonær, også ungdom som ikke har stemmerett, til å slutte opp om Rød Valgallianse og bli med på å skape en motoffensiv til borgerskapets valgpropaganda. Bli med i lokale valgkampgrupper til felles diskusjon og studier. Bli med på utdelingsaksjoner og husbesøk. Gi økonomisk støtte til vårt arbeid. Uansett hvor aktiv du kan være, oppfordrer vi deg til å ta kontakt. La valgkampen bli en anledning til å styrke samholdet i og kampen til den revolusjonære arbeiderbevegelsen i Norge!

FORBY DET NYE NAZI-PARTIET!

Uttalelse fra landskonferansen til Rød Valgallianse

Klassekampen 21/75 (5/6)

Landskonferansen til Rød Valgallianse vedtok denne uttalelsen mot den ny-nazistiske bevegelsen i Norge:

Avsløringene av nynazistene i den siste tida viser at den nazistiske faren fortsatt eksisterer. Nazismen er kapitalismens terroristiske støtetropper. Den retter seg mot arbeiderklassen og ar-

beiderklassens mest frem-skredne talsmenn — kommunistene. Historia viser at borgerskapet holder nazismen og fascismen i reserve for å bruke den når arbeiderklassen reiser kampen for den

sosialistiske revolusjonen. Derfor er det ikke tilfeldig at den samme avisa som hylla Hitlers «nasjonale revolusjon» i 1933, nemlig Aftenposten, i dag prøver å bagatellisere meldingene om nynazistene.

AVSENE OG NNN HJELPER FASJISME

Det er heller ikke tilfeldig at NRK konsekvent kaller nasistene «nynazistene». Borgerkapet hjelper fascistene fram, mens det hjelper prøver å markere en «sæstendig» standpunkt fra dem.

Det er på denne bakgrunn vi må se fjernsynets program «På sporet» som ga nynazistene mulighet til å markedsføre sin svarte, reaksjonære ideologi. TV protesterer mot at NRK på denne måten aktivt hjelper nynazistene i forsøket på å skape et nazistisk parti i Norge. Et slikt program tjener bare til å legalisere nazismen. At det store flertallet av folket har reagert kraftig på programmet endrer ikke en tøddel på dette.

Nazistene fikk fritt propagandere at de angivelig skulle være «demokratiets forsvare mot kommunismen».

Arbeidsfolk i Norge vet av bitter erfaring fra krigen at nazismen er ensbetydende med heksejakt på arbeidere og progressive. Det er derfor en åpen provokasjon mot de som kjemper mot nazismen og ga sitt liv i kampen mot den, at nynazistene nå får propa-

gandere sine svarte lagner i NRK. Ingen må la lett på dette. Slike lagner vil få sin virkning, når borgerpressa og NRK lar nazistene får anledning til å gjenta dem ofte nok.

STØTTE TIL NNN DEMONSTRASJONEN

Rød Valgallianse vil derfor gi sin fulle støtte til den antifascistiske demonstrasjonen i fjernsynshuset som krevde at programmet ikke skulle bli vist. Vi støtter også de ansatte i NRK sin kamp mot slike program.

Videre vil vi erklære vår fulle støtte til Kvinnerarbeidernes krav om at nazistpartiet må stoppes med alle midler. Vi ser som gledelig og riktig kravet fra de to foreningene ved Oslo Sporveier om at nynazistene skal fjernes fra Sporveiene.

Oppsigelse av organiserte nazister som har som sitt erklærte mål å drive infiltrasjon og spionasje mot progressive, og som benytter seg av fysisk terror og provokasjoner, er riktig og nødvendig. Det er like riktig og nødvendig som å kjempe mot

politiske oppsigelser av progressive og kampinstitutt arbeidere som borgerkapet setter i verk for å svekke minneskampen. I begge tilfeller dreier det seg om å forsvare arbeidertidens interesser, og å bevare demokratisk rettigheter.

Nazistene driver en rasistisk og svært propaganda. Vi oppfordrer alle arbeidsfolk, progressive og demokrater til å føre en åndfull kamp mot dem. Vi krever at det nye nazistpartiet blir forbudt, og at nazistene ikke gis tillatelse til å benytte massemedia.

Det norske folket har store tradisjoner i kampen mot fascisme og nazisme. Vi kan ikke tillate at 30-årsjubileet for seieren over den nazistiske terroren skal bli markert med opprettelsen av et nytt Quisling-parti her i landet. Rød Valgallianse vil bygge videre på folkets støtte antifascistiske tradisjoner, og hedre minnet til de tusener som falt i kampen mot nazistene ved aktivt å reise kamp mot det nynazistiske partiet, og ved aktivt å støtte den kampen arbeidsfolk, progressive og demokrater fører mot nynazismen.

PROTEST TIL NRK MOT OPPLEGGET FOR VALGSENDINGENE

Uttalelse fra Landsrådet i Rød Valgallianse

Klassekampen 21/76 (5/6)

Landskomiteen til Rød Valgallianse vedtok en sharp protest mot NRKs opplegg for valgendingene. I uttalelsen heter det blant annet:

«NRKs nye retningslinjer for valgendinger vil kunne stenge Rød Valgallianse helt ute fra fjernsynets valgendinger. Forutsetningen om å stille liste i minst en fjordedel av kommunene i landet eller fylket, vil også kunne stenge oss ute fra radioens regulære valgendinger. Sjøl om TV stiller liste i kommuner hvor et flertall av innbyggerne på Østlandet bor, vil vi

kunne utelukkes helt fra valgendingene».

«Hilset med utvalgte partienes vedtak om å fordele valgendingene til seg selv, vil NRKs retningslinjer reise seg mot sent og nye partier allment, og mot den revolusjonære arbeiderbevegelsen i Norge spesielt».

«Fringepartiet kommunistborgerkapets demonstrasjon er like mye et reise lang som til dem som støtter kommunistisk dikatur. NRKs retningslinjer og programpraksis er med på å legge opp under forhold på å

forhindere den revolusjonære arbeiderbevegelsen i Norge. Vi vil all først ut NRK-ledelsen gjennom dette aktive deler i det som kommunistisk folktog som liberalis og andre deler av borgerkapet har satt i gang de siste årene.

Mot forhold på innføring og sonar, vil landskomiteen oppfordre alle arbeidere og demokrater innvilte medlemmer på tvers av partilidder til å protestere. Av ledelsen i NRK krever vi at retningslinjene bli omgjort slik at de partiene som deltar i valget får rettighet på like foto.

STØTT RØD VALGALLIANSE! BOIKOTT SV OG DNA!

Uttalelse fra Landsrådet i Rød Valgallianse

Klassekampen 31/75 (13/8)

15. september er det valg til kommunestyre og fylkesting. Ved valget finns det bare *ett* revolusjonært alternativ: *Rød Valgallianse*. På ulike måter står alle andre partier for en borgerlig politikk og støtter i praksis kapitalisme og imperialism. Derfor oppfordrer vi: *Boikott* listene til SV, DNA og andre partier! Bruk Rød Valgallianses liste der vi stiller opp!

«Men det er da en viss forskjell på Høyre og DNA», vil mange hevde. Andre vil si: «SV stiller mange radikale krav, og er tross alt et alternativ til høyresosialdemokratene.»

Men dette er dels bare forskjeller i *form*, dels forteller de om konflikter *innfor* borgerskapet. For i alle hovedspørsmål, i hele si politiske linje og innretning er DNA og SV partier som kjemper *mot* den sosialistiske revolusjonen og for monopolkapitalens interesser.

BORGERLIGE ARBEIDERPARTIER

For det store flertallet av arbeidsfolk lukter det for mye overklasse av politikere som Willoch og Myrvoll. Derfor trenger herskerklassen partier som er mer egna til å bedra arbeidsfolk enn f.eks. Høyre, DNF og Venstre. Ved sida av de *åpne* borgerlige partiene trenger monopolkapitalen *borgerlige arbeiderpartier* – partier som står fram som «arbeiderpartier», som i ord er mot kapitalismen og for sosialismen, og som samtidig gjør alt de kan for å sabotere arbeiderklassens kamp.

SV og DNA er hver på sin måte sånne borgerlige arbeiderpartier. Begge er nært knytta til den borgerlige staten og blir *finansiert* av den. I kommunestyre og fylkesting samarbeider de intimt om å drive administrasjons-

politikk for kapitalen, akkurat som i *Stortinget og fagbevegelsen*. Begge er knytta til hver sin imperialistiske supermakt – DNA til USA, SV til Sovjet. Både DNA og SV forsøker å innbille arbeidsfolk at å styrke statsmonopolkapitalismen er veien til sosialismen.

Skal den revolusjonære arbeiderbevegelsen ha framgang, må disse borgerlige arbeiderpartienes politiske innflytelse nedkjempes.

DNA – EN SPYDODD FOR REAKSJONEN

Av de siste 40 åra har DNA-ledelsen hatt regjeringsmakta i nesten 35 år. I enda lengre tid har DNA hatt kommandoposter i kommunestyre og fylker. I denne tida har DNA vært et bedre støtteparti for monopolkapitalen enn Høyre kan håpe å bli noen gang. Ikke de åpent borgerlige partiene, men DNA dreiv gjennom klassesamarbeidsparagrafene i Hovedavtalen i 30-åra. Ikke åpne høyrefolk, men høyrepolitikerne i DNA/LO-toppen brukte fagbevegelsens apparat til å få i stand arbeiderfiendtlig rasjonalisering, tidsstudier og produksjonsavtaler etter 2. verdenskrig.

I Gerhardsens regjeringstid blei Norge innmeldt i NATO, og vi fikk fascistiske beredskapslover. Kommuniste og progressive blei forfulgt i McCarthy og Haakon Lies ånd. DNA/LO-toppen har vært – og er den dag i dag – en spydodd for reaksjonen.

DNA ET SPESIELT FARLIG PARTI

Vi fikk demonstrert at A-styre og B-styre betyr samme politikk da de åpent borgerlige partiene hadde regjeringsmakta under Lyng og Borten. Det samme ser vi lokalt når kommunestyrene har skifta ordfører.

Men DNA er også et *farligere* parti for arbeiderklassens kamp enn åpent borgerlige partier. DNAs historiske røtter i arbeiderbevegelsen, grepet om fagbevegelsen osv. gjør at mange arbeidsfolk vanskeligere gjenomskuer at DNAs politikk gar ut på å verne monopolkapitalens profitter og samtidig innbille arbeidsfolk at de har makta når DNA sitter med regjeringa og posisjoner i stat og kommune.

DNA-TOPPEN TILHØRER HERSKERKLASSEN

Men ikke bare *politikken* er borgerlig. Toppsjiktet i DNA og LO er sjøl blitt en del av herskerklassen.

De har brukt kapital fra fagforeninger, samvirkelag, forsikringspoliser, o.l. til å slå seg opp som byråkratkapitalister. De driver Landsbanken, Samvirke og NKL som vanlige kapitalistiske bedrifter, som ikke en gang i form skiller seg fra Bergens Privatbank, Storebrand og EPA-kjeden.

DNA-lederne har benytta posisjonene i staten til å få seg feite stillinger i viktige statsbedrifter. I styrene for Hydro, Ardal og Sunddal Verk, Kongsberg Våpenfabrikk, Norsk Jernverk osv. sitter DNAs toppfolk sammen med norske og utenlandske monopolkapitalister og er arbeidernes motstandere. Danninga av Statoil er siste skudd på stammen, og alt dette er nøkkelbedrifter i norsk økonomi.

SV – SVIK PÅ SVIK

Etter Stortingsvalget i 1973 har vi fått demonstrert at SVs valgløfter bare var til for å tekkes misfornøyde DNA-velgere. I alle hovedspørsmål har SV vært en trofast støtte for DNA, et regjeringsparti uten taburetter. Noen eksempler:

– I abortavstemninga «glemte» de sitt eget valgprogram til fordel for Hauglins religiøse samvittighet, et svik mot arbeiderkvinnene.

– Kravet «bort med matmosen», som SV bl.a. gikk til valg på, ofra de for samarbeidet med DNA i finanskomiteen. Kravet forsvant, mens folk på arbeidsplassene aksjonerte.

– I boligpolitikken i f.eks. Oslo har SV gått inn for å rasere fullt beboelige byområder for å skaffe tomter til entreprenørkapitalistene i OBOS og USBL.

– I fagbevegelsen har SV-lederne motarbeida alt aktivt streikestøttearbeid. På forbundslandsmøtene har de nektet å kritisere DNA, og dels *rost* DNA-pampene. Til gjengjeld er de blitt «akseptert», har fått seg bein og pengestøtte til SV.

– SV støtter det sosial-imperialistiske Sovjet, vil ikke demonstrere mot okkupasjonen av Tsjekkoslovakia, de roser fascismen i India. På den andre sida så vi at SV-lederne deltok i det reaksjonære «humanistiske» hylekoret mot den avsluttende offensiven i Indo-Kina. Det var deres bidrag til kampen mot USA-imperialismen.

Dette er ikke tilfældigheter. For SV har ei *linje* som grovt sett kan sies å gjelde to områder:

– SV går inn for å bygge ut statsmonopolkapitalismen *raske* – i samarbeid med DNA.

– SV støtter seg på *supermakta Sovjet*, mens DNA støtter seg på USA.

SV hevder at kapitalismen skal vokse over i et sosialistisk samfunn på fredelig vis. Det skal skje ved at mesteparten av bedriftene og kredittinstitusjonene blir nasjonalisert – altså mer *statsdrift* – ved at nye SV-byrkrater avløser dagens apent borgerlige statsbyrkrater og litt mer «bedriftsdemokrati» blir innført.

Men dette er ingen vei til sosialisme og proletariats diktatur. Det er ei linje for å etablere SV-lederne som et nytt borger-skap. Programmet er faktisk identisk med kapitalens egne utviklingslover – nemlig *fra* frikonkurransekapitalisme til monopol- og statsmonopolkapitalisme.

STATSMONOPOL-KAPITALISMEN

I dag må monopolborgerskapet mer og mer nytte *staten* som felleskapalist og ordner. – Se f.eks. på krise, regjeringa skyter inn hundrevis av millioner for å subsidiere monopolkapitalen.

Gjennom statsaksjeselskaper og samarbeidsselskaper mellom *staten* og private justeres *kapitalistiske* produksjonsforhold. Bare *staten* kan hjelpe til med de store investeringene som trengs. Av og

til er det riktig å kreve at *staten* overtar ei bedrift for å hindre nedlegging, f.eks. i Knaben i 1973. Men det betyr bare å stille *felleskapitalisten* *staten* til ansvar istedenfor et enkelt konsern. Det gir ikke arbeiderne noe makt. De vil fortsatt bli utbytta – nå av *staten*.

Kapitalismens fortsatte utvikling krever mer og mer statlig engasjement. Derfor er SV, Statoil-direktor Arve Johansen og hele DNA/LO-toppen ideologer for kapitalismens *framtid*. Farnand og liknende reaksjonære organer representerer på mange vis kapitalismens fortid.

SV – ET BORGERLIG AGENTUR

Kan monopolkapitalen ønske seg mer enn et parti «til venstre for» DNA som forteller arbeiderne at statsmonopolkapitalisme og sosialisme er samme sak? I dag ser vi at SV jobber hektisk for å sikre seg posisjoner i borgerstaten, akkurat som DNA. SV står klar til å overta der DNA ikke kan fylle rollen så godt lenger, f.eks. overfor tidligere DNA-velgere. SV er i ferd med å bli en ny siste skanse for monopolkapitalens makt.

Et slikt parti *skader* arbeiderklassens kamp akkurat som DNA gjør det. Det fortjener å bli vendt ryggen akkurat som DNA. I høstens valg kan du gjøre det ved å støtte *Rød Valgallianse* – og boikotte både SV og DNA.

SLUTT OPP OM DEMONSTRASJONEN 21. AUGUST!

Oppfordring fra Landsrådet i Rød Valgallianse

Klassekampen 31/75 (13/8)

Landsrådet i Rød Valgallianse oppfordrer i en uttalelse alle revolusjonære, sosialister og sanne anti-imperialister til å slutte opp

om demonstrasjonene som vil bli holdt mot Sovjets okkupasjon av Tsjekkoslovakia 21. august.

La 21. august bli en kraf-

tig markering mot sosial-imperialismen, for sosialismen!

ØKT INNSATS I KAMPEN MOT FRANCO-FASCISMEN

Uttalelse fra Landsrådet i Rød Valgallianse

Klassekampen 38/75 (1/10)

Landsrådet i Rød Valgallianse har nylig hatt møte for å oppsummere valgarbeidet. Klassekampen kommer tilbake i neste nummer med referat og vedtak. Landsmøtet vedtok også en uttalelse om kampen mot Franco-fascismen etter at det var klart at de fem frihetekampene var blitt skutt:

«Tidlig om morgenen den 27. september ble fem unge anti-fascister myrdet i Spania. Enorme, verdensomspennende aksjoner, og forbittet og uforferdet innsats fra det spanske folket sjøl, kunne ikke

forhindre at Francos bødler utførte denne blodige forbrytelsen mot det spanske folket.

Disse fascistiske mordene har vakt hat og avsky over hele verden, og også i Norge.

Henrettelsene er et uttrykk for at Franco-regimet nå vrir seg i krampetrekninger, og er villige til å bruke alle midler for å konsolidere makta si.

Under ledelse av Den Revolusjonære Anti-fascistiske Patriotiske Fronten (FRAP) har folket i Spania de siste årene gjennomført en

rekke vellykkede aksjoner mot regimet, og disse aksjonene fortsetter og vokser i omfang og styrke.

I denne situasjonen er det en soleklar plikt for alle anti-fascister i Norge å kaste kreftene inn i kampen mot Francos terrorregime.

RV's landsråd vil på det sterkeste oppfordre sine medlemmer, sympatisører og alle andre anti-fascister til å ta aktivt del i alle aksjoner mot den svarte undertrykkelsen i Spania.»

OPPGAVEN FRAMOVER: BYGG UT AKP(m-l)!

RV BLIR OPPLØST

Uttalelse fra Landsrådet i Rød Valgallianse

Klassekampen 39/75 (8/10)

Landsrådet i Rød Valgallianse har hatt møte og summert opp erfaringene med arbeidet ved kommune- og fylkestingsvalget.

I uttalelsen på denne side vurderes RV's innsats og resultatene av valgkampen.

Nå blir Rød Valgallianse 1975 oppløst, — oppgaven er å styrke det kommunistiske partiet og hele den progressive bevegelsen.

Rød Valgallianse har vært et kampanjesamarbeid mellom AKP(m-l), Rød Ungdom, NKS og uavhengige sosialister som reiste et revolusjonært alternativ før kommunale og fylkestingsvalget i 1975. RV stilte lister i 14

kommuner og 5 fylker. I et stort antall der RV ikke stilte liste, ble det organisert valgkampgrupper som arbeidet for valgboikott av de åpne borgerlige partiene og de borgerlige arbeiderpartiene DNA og SV.

RV styrket den revolusjonære bevegelsen

Rød Valgallianse's arbeid har på en rekke områder gitt framgang og styrket den revolusjonære bevegelsen.

— Før det første har valgkampen vært en viktig politisk kampanje. Gjennom husbesøk og andre diskusjoner, utdeling av valgaviser, standsarbeid og møter har RV gjennomført et betydelig opplysningsarbeid i arbeider-

klassen. I sakt med oppropet fra RV's landskonferanse ble det særlig lagt vekt på følgende saker: Kamp mot arbeidsløshet, nedleggelse og dyrtid, kamp mot de imperialistiske supermaktene USA og Sovjet, avsløring av SV og DNA som borgerlige «arbeider»partier, for den sosialistiske revolusjonen.

Både RV's sentrale plattform og de lokale programmene legger vekt på å forklare de parlamentariske organenes borgerlige klassekarakter, som administrative redskaper for den herskende klassen. RV's landsråd gjorde foran valgkamplanseringen et viktig vedtak som pekte på nødvendigheten av å stille RV's revolusjonære linje i skarp kontrast til SV's moderne revisjonisme på alle felter av politikken.

Organisatorisk styrking

Valgkampen ga også framgang for å styrke den revolusjonære del av arbeiderbevegelsen organisatorisk. Med AKP(m-l) som ledende kraft ble et stort antall uavhengige sosialister trukket med i arbeidet. Mange nye kamerater har gjort en stor innsats for å bygge ut RV og spre kjennskapet til den revolusjonære linja. Vi ser det også som viktig at det i en lang rekke kommuner, der RV ikke stilte liste, har vært drevet et aktivt boikottarbeid.

Etter landsrådets oppfatning har det organisatoriske arbeidet også hatt en riktig klasseinnretning: først av alt har RV oppnått arbeiderklassen. Dette førte bl.a. til oppretting av RV-grupper i industrien og på andre arbeidsplasser. I tillegg konsentrerte boliggruppene seg om typiske arbeiderstrøk m.h.t. husbesøk og utdelingsaksjoner. Det var også riktig at RV's landskonferanse pekte på behovet for spesielt valgarbeid overfor progressive i den nye kvinnebevegelsen og i ungdomssmassene.

Økonomikampanja

Også i sitt økonomiske arbeid har RV skilt seg skarpt fra de borgerlige arbeiderpartiene. SV bygger – som de åpne borgerlige partiene – hele sin økonomi på støtten fra det borgerlige statsapparatet. Revisjonistene er knyttet til og avhengig av borgerskaps støtte for å drive sitt arbeid.

Rød Valgallianse har helt og fullt bygd på det revolusjonære prinsippet om økonomisk sjølberging. Landskonferansen vedtok å spare på midlene, skjære valgutgiftene mest mulig ned til beinet. Det ble vedtatt en utgiftsramme for valgkampen på landsbasis på kr. 300 000, samt at alt overskudd av innsamlinga skulle gå til rotasjonsstrykkeri for den revolusjonære bevegelsen.

Gjennom en storstilt innsamlingskampanje klarte vi å samle inn over 1,2 millioner kroner i løpet av omlag 5 måneder. Fordi valgutgiftene er blitt holdt innad i den vedtatte ramma, har vi tilbake nesten 1 million som overskudd. Dette gjør en rask oppbygging av rotasjonsstrykkeriet mulig.

Landsrådet vil slå fast at disse resultatene er oppnådd fordi kameratenes arbeid har vært fylt

av revolusjonær entusiasme, vilje til oppgjør med den moderne revisjonismen og en sterk politisk forståelse for sjølbergingsslinja. Landsrådet vil takke alle kamerater som gjennom uegennyttig og hard innsats har gjort denne seieren mulig.

Jevn, sikker framgang

Også valgresultatet ble en bekræftelse på at AKP(m-l), Rød Ungdom, NKS og de uavhengige sosialistene i RV er en bevegelse i jevn, sikker framgang. I alle kommuner og fylker der det ble stilt lister økte stemmetallet i forhold til Stortingsvalget i 1973. I 4

kommuner fikk RV ett kommune-styremandat. Alle rapporter tyder også på at vi økte i reell tilslutning på plasser der boikott var valgparolen.

Den revolusjonære bevegelsen er ennå liten. Men dens jevne oppbygging og økte tilslutning står i skarp kontrast til den moderne revisjonismens politiske og organisatoriske bankerott. SV's tilbakegang ved valget var ei viktig hending, spesielt fordi partiet i industriarbeiderstrøka mistet omlag 2/3 av sin tidligere tilslutning. Svært mange av disse arbeiderne stemte ikke ved dette valget. Den lave valgdeltakelsen skyldes bl.a. dette. Sjøl om «hjemmesitterne» representerer ulike politiske strømninger, er hovedtendensen misnøye med valgsirkuset og de borgerlige partiene. Dette er ei progressiv utvikling og et kriseteget for borgerskapet.

Oppløsning av RV-gruppene

Landsrådet i RV vil – i pakt med vedtaket fra RV's landskonferanse – slå fast at vi med dette anser vår funksjon som opphørt og Rød Valgallianse 1975 som oppløst.

Ut ifra vårt politiske grunnsyn ser vi det som fellaktig å organisere en permanent «parlamentarisk» organisasjon. Samarbeidet mellom AKP(m-l) og de uavhengige sosialistene vil derfor i tida framover ta nye former. I de kommunene der RV vant mandat vil også partiet være den krafta som kan sikre at våre talsmenn hele tida står fast på og forsvare RV's politiske plattform, slik Landskonferansen trakk den opp. I tillegg vil Landsrådet som sitt syn gi uttrykk for at det i situasjoner der kommunestyret tar opp særlig viktige spørsmål for arbeiderklassen vurderes organisert massemøter.

Styrk AKP(m-l)

Ut over dette vil Landsrådet oppfordre de uavhengige sosialistene som har vært med i RV til å vurdere å søke medlemskap i AKP(m-l) eller dets ungdomsforbund. I kampen mot virkningene av den kapitalistiske krisa, i kampen mot de to imperialistiske supermaktene, og i kampen for revolusjonen, trenger arbeiderklassen et sterkt kommunistisk parti. Vi vil også oppfordre alle kamerater til å bli med i studier av marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning. Den vitenskapelige sosialismen er arbeiderklassens egen teori, og gjennom studiet av den kan vi væpne oss i kampen mot den moderne revisjonismen og opportunisten i arbeiderbevegelsen. Vi vil også oppfordre alle kamerater til å fortsette å delta i regelmessig salg av Klassekampen.

La oss i tida framover kaste kreftene inn i den daglige klassekampen mot de imperialistiske supermaktene Sovjet og USA, mot arbeidsløshet og dyrtid.

La oss sammen bygge opp sterke streikstøttekomiteer for arbeidere, småbønder og andre som er i kamp. La oss gi et tilbud om enhet på klassekampens grunn for de mange arbeidere – og også de med tilknytning til SV og andre partier – som i dag vil bryte med classesamarbeid og opportunistiske i arbeiderbevegelsen.

Les også:

Arbeidernes Kommunistparti (marxist-leninistene)

PRINSIPPROGRAM VEDTEKTER BERETNING

*Vedtatt på 2. landsmøte,
november 1976*

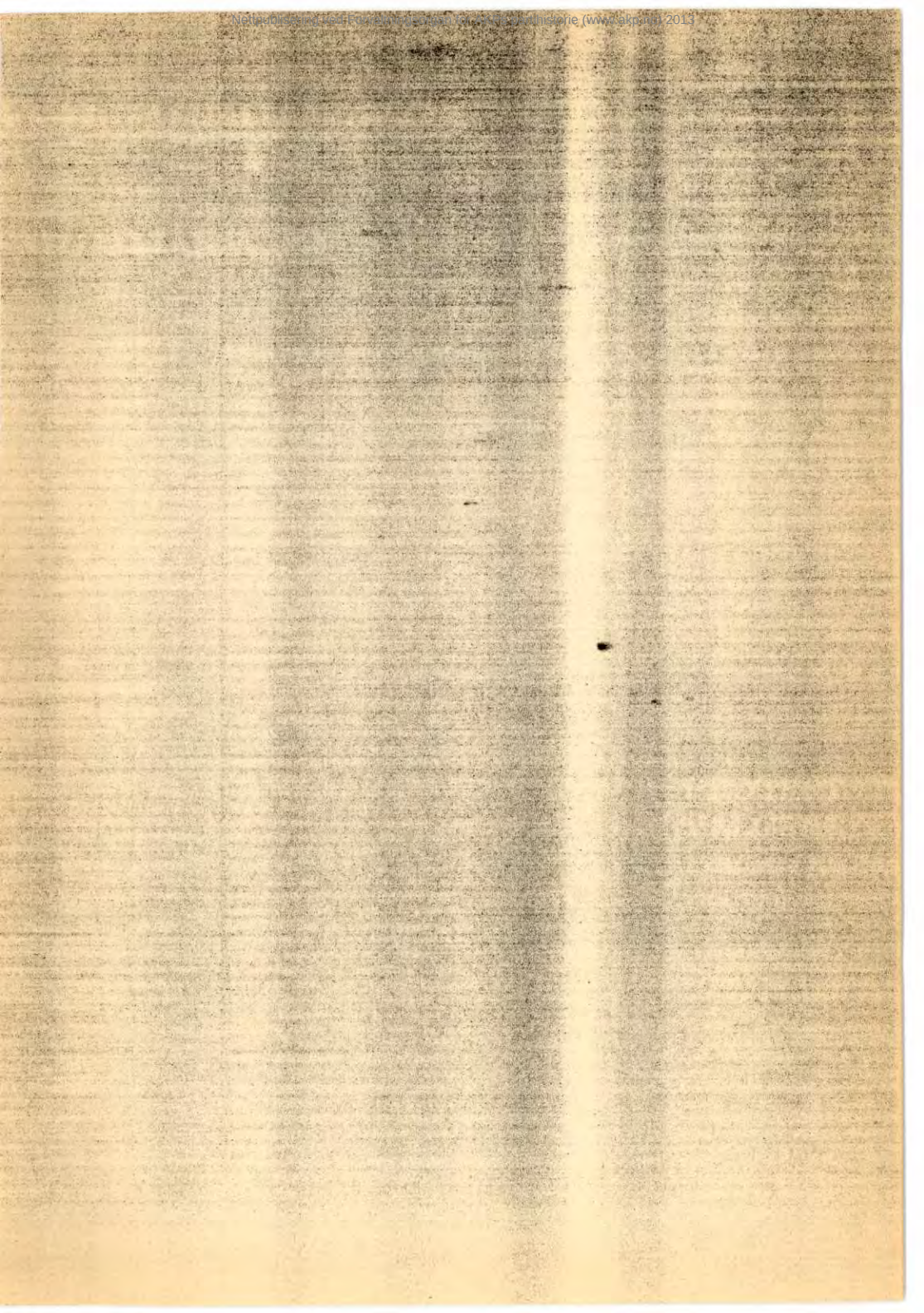
I november 1976 avslutta AKP(m-l) sitt 2. landsmøte. 2. landsmøte vedtok nytt prinsippprogram for AKP(m-l), reviderte partiets vedtekter fra 1. landsmøte, og vedtok sentralkomiteens beretning til 2. landsmøte.

Dokumentene blir utgitt i to bøker, som kommer ut i februar og mai 1977.

Den første boka inneholder prinsippprogram og vedtekter.

Den andre boka inneholder sentralkomiteens beretning.

Bøkene kommer ut på Forlaget Oktober, og vil være å få kjøpt i Oktober-bokhandlerne og andre bokhandler.

Denne boka inneholder vedtak, opprop og uttalelser som Arbeidernes Kommunistparti (marxist-leninistene) har sendt ut i perioden fra juni 1975 fram til partiets 2. landsmøte i november 1976.

Det er bare tatt med dokumenter sendt ut av partiets landsledelse — Sentralkomiteen, Sentralkomiteens Arbeidsutvalg, Faglig Utvalg og Kvinneutvalget sentralt. Dokumenter fra fylkesorganer eller organer på lavere nivå er såleis ikke tatt med.

Som tillegg inneholder boka dokumenter sendt ut av Landsrådet i Rød Valgallianse i forbindelse med kommunevalget i 1975.

Boka er en direkte fortsettelse av boka «AKP(m-l)s tre første år», som inneholder dokumenter partiet sendte ut fra stiftelsen i februar 1973 fram til mai 1975.

ISBN 82-7094-140-9

Pris kr 30,-